

श्री
विशेष अदालत
इजलास

सदस्य माननीय न्यायाधीश श्री पवनकुमार शर्मा
सदस्य माननीय न्यायाधीश श्री बाबुराम रेग्मी
सदस्य माननीय न्यायाधीश श्री प्रभा बस्नेत
फैसला

मुद्दा नं.- ०७१-CR-००२८

निर्णय नं. ४

अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगको तर्फबाट अनुसन्धान अधिकृत वसन्त वहादुर कुँवरको प्रतिवेदनले नेपाल सरकार १ } वादी

विरुद्ध

सोभा दत्त भट्टको नाति भवानीदत्त भट्टको छोरा जिल्ला कन्चनपुर साविक महेन्द्रनगर न.पा. हाल भिमदत्त न.पा. वडा नं.७ हल्दरवात वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग , सवारी चालक अनुमति पत्र, वाग्मतीमा कार्यरत तत्कालिन निमित्त कार्यालय प्रमुख (शाखा अधिकृत) रामदत्त भट्ट १

धर्मराज भट्टको नाति गजाधर भट्टको छोरा जिल्ला कन्चनपुर महेन्द्रनगर न.पा. वडा नं. ६, वनगाँउ वस्ने यातायात व्यवस्था विभागमा करारमा कार्यरत तत्कालिन कम्प्युटर ईन्जिनियर हरिश भट्ट..... १

भिमलाल अर्यालको नाति भवनाथ अर्यालको छोरा जिल्ला वारा निजगढ गा.वि.स. वडा नं. ९ वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वाग्मतीका तत्कालिन शाखा अधिकृत रामेश्वर अर्याल..... १ प्रतिवादी

भक्ति प्रसाद खतिवडाको नाति वाचस्पति खतिवडाको छोरा जिल्ला झापा राजगढ गा.वि.स. वडा नं. ६ वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वाग्मतीका तत्कालिन शाखा अधिकृत बालकुमार खतिवडा १

- नर सिंह धामीको नाति विर सिंह धामीको छोरा जिल्ला दार्चुला हिकिला गा.वि.स. ६ वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीका तत्कालिन कम्प्युटर अपरेटर दिलिप सिंह धामी १
- टिकाराम न्यौपानेको नाति निलकण्ठ न्यौपानेको छोरा जिल्ला पाल्पा रिग्नेरह गा.वि.स. ३ वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीका तत्कालिन कम्प्युटर अपरेटर संन्जिव न्यौपाने..... १
- लक्ष्मी नारायण महर्जनको नाति तिर्थ नारायण महर्जनको छोरा जिल्ला काठमाण्डौ का.म.न.पा. वडा नं. १७ खुसिबुँ वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीका तत्कालिन कम्प्युटर अधिकृत राजेश पाछै महर्जन १
- मनहरी उपाध्यायको नाति उद्धव चन्द्र घिमिरेको छोरा जिल्ला रामेछाप वेताली गा.वि.स. वडा नं. २ वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीका तत्कालिन कम्प्युटर अपरेटर पुस्करचन्द्र घिमिरे १
- भवानी शंकर रिमालको नाति खगेन्द्र रिमालको छोरा जिल्ला पर्वत कुस्मा न.पा. वडा नं. १४ वस्ने यामोरी ईन्करपोरटेड प्रा.लि.बाट करारमा यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीमा करारमा कार्यरत तत्कालिन कम्प्युटर अपरेटर राजनवाबु रिमाल १
- मचिख मान थिङ्गको नाति काजिमान थिङ्गको छोरा जिल्ला सिन्धुली भद्रकाली गा.वि.स. ५ वस्ने यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमती अगाडि लेखापढी कार्य गर्ने शम्सेर वहादुर थिङ्ग-..... १
- गोविन्द वरालको नाति द्रोणाचार्य वरालको छोरा जिल्ला काठमाण्डौ का.म.न.पा. १६, पकनाजोल वस्ने परफेक्ट ड्राईभिङ्ग ईन्स्टिच्युटका संचालक अमरमणि वराल १
- पुर्ण वहादुर कार्कीको नाति जनक वहादुर कार्कीको छोरा जिल्ला काठमाण्डौ रामकोट गा.वि.स. ४ वस्ने, गौतम ड्राईभिङ्ग ट्रेनिङ्ग स्कुलका संचालक गौतम भन्ने वसन्त कुमार कार्की १
- वखाने तामाङ्गको नाति राम वहादुर तामाङ्गको छोरा जिल्ला रामेछाप पुरानागाँउ गा.वि.स. वडा नं. ३ वाङ्गसल्ला वस्ने रमेश तामाङ्ग १
- प्रेमनिम शेर्पाको नाति कर्मा शेर्पाको छोरा जिल्ला दोलखा चंखु गा.वि.स. वडा नं. ३ वस्ने काजी भन्ने आङ्गदावा शेर्पा..... १
- दयानिधि पाठकको नाति विसु पाठकको छोरा जिल्ला चितवन भण्डारा गा.वि.स ९ भाँडवारी वस्ने वस्ने प्रभात पाठक १

हरि प्रसाद सुवेदीको नाति खेटराज सुवेदीको छोरा जिल्ला जिल्ला रामेछाप साँधुटार गा.वि.स. ८, वस्ने दधिराम सुवेदी	१
जयमुनि तिमिल्लीनाको नाति ठक प्रसाद तिमिल्लीनाको छोरा जिल्ला काभ्रे ढुंखर्क गा.वि.स. वडा नं. ९ वस्ने लक्ष्मण तिमिल्लीना	१
दल वहादुर वस्नेतको नाति गम वहादुर वस्नेतको छोरा जिल्ला ललितपुर गिम्दी गा.वि.स वडा नं. ६ थुम्की वस्ने विष्णु वहादुर वस्नेत	१
फार्सेराम देशारको नाति पहलमान देशारको छोरा जिल्ला ललितपुर चागागाँउ गा.वि.स. वडा नं. ३ वखाटोल वस्ने सानुकाजी देशार	१
दिल वहादुर थापाको नाति लाल वहादुर थापाको छोरा जिल्ला सिन्धुली कमलामाई न.पा. वडा नं. ४, सिन्धुलीमाडी वस्ने विष्णु वहादुर थापा	१
सन्तु मल्लको नाति रेम वहादुर मल्लको छोरा जिल्ला धादिङ्ग वसेरी गा.वि.स. २ वस्ने राम मल्ल..	१
गोपाल वहादुर थापाको छोरा दाङ्ग जिल्ला विजौरी गा.वि.स. ८ वस्ने भोला थापा	१
डम्बर वहादुर भुजेलको नाति वखत वहादुर भुजेलको छोरा रामेछाप जिल्ला सुनारपानी गा.वि.स. ५ वस्ने विर वहादुर भुजेल	१
दुखिराम चौधरीको छोरा चितवन जिल्ला भण्डारा गा.वि.स. २ हर्दिगाँउ वस्ने राम नारायण चौधरी ..	१
रत्नमान सैजुको नाति पहले सैजुको छोरा जिल्ला काभ्रेपलान्चोक पनौति न.पा. १० सुन्थान वस्ने कान्छाराम सैजु.....	१
राम प्रसाद पोखरेलको नाति परसुराम पोखरेलको छोरा जिल्ला सर्लाही परवानीपुर गा.वि.स. ५ भोर्लेनी वस्ने ज्ञानेन्द्र पोखरेल	१
विरे तामाङ्गको छोरा सर्लाही जिल्ला नुवाकोट गाँउखर्क गा.वि.स. वडा नं. ७ वस्ने राम वहादुर तामाङ्ग.....	१
चक्र वहादुर कार्कीको नाति थिर वहादुर कार्कीको छोरा जिल्ला रामेछाप मन्थली गा.वि.स. वडा न. ८ वस्ने सचिन्द्र कार्की	१
रुद्र वहादुर सुनारको नाति भक्त सुनारको छोरा जिल्ला धादिङ्ग नौविसे गा.वि.स. वडा न. ७ वस्ने जनक सुनार	१
जसमान तामाङ्गको नातिनी नर वहादुर तामाङ्गको छोरी जिल्ला काभ्रे चन्डेनी मण्डन गा.वि.स. वडा न. ६ वस्ने रामशली लामा	१

पदम वहादुर वोहराको नाति दिल वहादुर वोहराको छोरा जिल्ला काभ्रे पाचखाल गा.वि.स. वडा न. ८ वस्ने गोकुल वोहरा	१
कृष्ण गोपाल किजुको नाति सागर किजुको छोरा जिल्ला भक्तपुर नगरपालिका. वडा न. ११ वस्ने सुप्रिम कोजु	१
नर व.दरैको नाति तुल वहादुर दरैको छोरा जिल्ला गोरखा ताक्लुङ्ग गा.वि.स. १ वस्ने मनोज दरै ..	१

मुद्दा:- भ्रष्टाचार (घुस/रिसवत) ।

विशेष अदालत ऐन २०५९ को दफा ६ तथा नेपाल राजपत्रमा मिति २०५९।५।६ मा प्रकाशित सूचना बमोजिम यसै अदालतको अधिकार क्षेत्रभित्र पर्ने प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार रहेको छ।

मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य :

- यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीका कर्मचारीहरुले दलाल र ड्राईभिङ्ग ईन्टिच्युट मार्फत मिलोमतो गरी स.चा.अ.पत्र वितरण तथा सवारी दर्ता गर्दाको क्रममा पदको दुरुपयोग गरी अनियमित तरिकाबाट दलाल मार्फत सेटिङ्ग मिलाई घुस रिसवत लेनदेन गरी व्यापक भ्रष्टाचार गरेको र यसै निवेदन साथ संलग्न रविन कार्की, विर वहादुर तामाङ्ग, राम मल्ल र कृष्ण प्रसाद शर्माको अनियमित तरिकाबाट दलाल मार्फत बनाएको स.चा.पत्रका प्रतिलिपिहरुको आधारबाट विभिन्न आवश्यकता बमोजिमको अभिलेख मगाई स.चा.अ.पत्र वितरणमा संलग्न कार्यालयका रिन्यु शाखा, दर्ता शाखा, कम्प्युटर शाखा, हस्ताक्षर गर्ने अधिकृतहरु, कार्यालयमा कार्यरत कर्मचारीहरु रामदत्त भट्ट, बाल कुमार खतिवडा, रामेश्वर अर्याल र तिर्थराज गौतम र विचौलियाहरु देवराज लामिछाने, विष्णु वहादुर वस्नेत, रमेश तामाङ्ग, अमरमणि बराल, शंकर लामा, अनिल कुमार पाण्डे, सानुकाजी देसार, विष्णु वहादुर थापा, विक्रम वि.सी., विष्णु वहादुर थिङ्ग र टेक वहादुर महर्जन लगायत अन्य दोषी उपर अनुसन्धान गरी कारवाही गरि पाउँ भन्ने उजुरी निवेदन।
- उक्त उजुरीमा संलग्न भएका कागजातको अध्ययन विष्लेषणबाट प्राप्त भएको आधार प्रमाण र उठाएका विषयवस्तुको गाम्भीर्यता तथा आम जनमानसमा स.चा.अ.पत्र वितरणमा भईरहेको अनियमितता वारेको टिप्पणी र दृष्टिवोधलाई ध्यानमा राखी विस्तृत अनुसन्धान हुनपर्ने आयोगको मिति २०७१।०२।०४ को निर्णयबाट प्र.ना.उ. वसन्त वहादुर कुँवर, उप न्यायधिवक्ता प्रमेश पोखरेल र शाखा अधिकृत धर्मेन्द्र धमलालाई अनुसन्धान अधिकृत तोकिएको।

३. मेरो नाममा जारी भएको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-२५५४३१ को प्रतिलिपि वनाउन मैले कुनै फारम भर्ने र सही गर्ने काम गरेको छैन। मैले “वि” वर्गको लाईसेन्स चाहिन्छ भनेको थिएँ तर २०६६ सालको मितिको प्रतिलिपि निकाली दिएछु। मैले यस अगाडि कुनै लाईसेन्स बनाएको थिईन। मैले उक्त लाईसेन्स वनाउन रु. १५,०००।- देवराज लामिछाने र विष्णु बहादुर वस्नेतलाई दिएको थिएँ। उक्त रकम यातायातका कर्मचारी रामदत्त भट्ट लगायतलाई दिनुपर्छ भनी विष्णु बहादुर वस्नेतले भनेका थिए भन्ने रविन कार्कीले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान।
४. मैले मिति २०६६।१२।२० मा “ए” वर्गको नं. ०६-२५९७८९ को स.चा.अ.पत्र लिएको थिएँ। पछि मलाई “वि” वर्गको स.चा.अ.पत्र आवश्यक भएकोले सामाखुसी स्थित अमरमणि वरालको परफेक्ट ड्राईभिङ्ग ईन्स्टिच्युटमा सिक्न जाँदा निजले ट्रायल नै नदिई लाईसेन्स वनाउन सकिन्छ, रु.१५,०००।- दिएपुग्छ भनेकोले रु. १५,०००।- निज अमरमणि वराललाई दिई निजले नै लाईसेन्स बनाईदिई ल्याईदिएका हुन्। यसका लागि मैले कुनै फारम भर्ने, ट्रायल जाँच दिने र कहि कतै सहिछाप समेत गरेको छैन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी राम मल्लले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान।
५. म मिति २०७०।५।२३ देखि यातायात व्यवस्था विभागको सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीमा कार्यरत रही हाल निमित्त कार्यालय प्रमुखको रूपमा कार्यरत छु। दैनिक प्रशासनिक तथा आर्थिक कारोबार संचालन गर्ने काम मेरो जिम्मेवारीमा पर्दछन्। यस कार्यालयले आवश्यक प्रकृया पुराएर नयाँ स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने, नवीकरण गर्ने, बर्ग थप गर्ने, प्रतिलिपि दिने, स.चा.अ.पत्रको भेरिफिकेसन गर्ने, अंग्रेजीकरण गर्ने कार्य गर्दछ। ढड्डामा खाली पाना नराखिने र त्यो खाली पानामा नयाँ रेकर्ड भरी कुनै पनि प्रकृया पुरा नगरी स.चा.अ.पत्र दिईने गरेको भन्ने कुरा सत्य होईन। स.चा.अ.पत्र जारी भएको १० वर्षसम्म बहाल रहने र त्यसपछि पनि नवीकरण नभएको अवस्थामा स्वतः रद्द हुने अवस्था हो। सोको जानकारी कार्यालयलाई नहुने र सोको ठाउँमा अर्को व्यक्तिलाई स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने भन्ने कुरा पनि सत्य होईन। स.चा.अ.पत्र जारीको प्रकृत्यामा कसैसँग मिलोमतो गरी अनियमितता भएको जानकारी छैन। विचौलिया र अन्य व्यक्तिको प्रभाव कम गर्न प्रहरी प्रशासनलाई प्रभावकारी बनाई मुद्दा समेत चलाउने गरिएको छ। स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने प्रकृत्या लामो भएकोले केही ढिला भएपनि सेवाग्राहीको कार्यालयमा उजुरी परेको छैन। कार्यालयमा रहेको अभिलेखको आधारमा कम्प्युटर अभिलेख आवश्यकता अनुसार कम्प्युटर अपरेटर., ना.सु. र खरदारले गर्ने गर्दछन्। नयाँ स.चा.अ.पत्र जारी तथा थप गर्दा नियमानुसारको प्रकृत्या पुरा गरेपछि मात्र स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने गरिएको छ। कार्य सम्पादनको सिलसिलामा दलालहरुलाई प्रोत्साहन गरिएको छैन। कुनै ड्राईभिङ्ग स्कुलहरुसँग मिलोमतो गरी अनियमिता गरी रकमको लेनदेन भएको छैन। स.चा.अ.पत्रका अभिलेख ढड्डाहरु कर्मचारीका जिम्मा रहने गर्दछन्। पटक पटक स्थानीय प्रशासनले पक्राउ गरी कार्वाही गर्दा समेत दलालहरुको गतिविधि नियन्त्रण हुन अवस्था हो। कार्यालयका विभिन्न १४ जना व्यक्तिहरु र सर्वर प्रदायक तथा सपोट संस्था योमरीसँग पनि पासवर्ड रहेको छ। स.चा. अ.पत्रमा रा.प द्वितिय र तृतिय दर्जाका

शा.अ.ले हस्ताक्षर गर्ने गर्दछन भन्ने व्यहोराको राम दत्त भट्टको शुरूको वयान । मिति १५।४।२०१४ मा “वि” वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएको डोल बहादुर तामाङलाई मेरो आई. डि. प्रयोगबाट मिति ११।५।२०१४ मा फेललाई पास गरिएको देखिएपनि उक्त संशोधन मबाट भएको होइन। मिति ई.सं. १७ अप्रिल २०१४ मा “वि” वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएको मान कुमार तुम्बाहाम्फेलाई मिति ई.सं. ८ मे २०१४ मा मेरै आई. डि. प्रयोग गरी फेललाई पास गराएको देखिएता पनि मबाट संशोधन भएको होइन। त्यसैगरी वैशाख महिनामा विभिन्न व्यक्तिहरूले विभिन्न मितिमा विभिन्न वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भई अनुत्तिर्ण भएका अन्य व्यक्तिहरू ईश्वरी शर्मा, रत्न बहादुर चालिसे, गणेश प्रसाद पोखरेलको सम्बन्धमा पनि आफ्नो संलग्नता नभएको, केही व्यक्तिहरूले पेश गरेको प्रवेश पत्रको आधारमा फेललाई पास गरी प्रक्रिया पुराएर संशोधन गरेको हो। केही व्यक्तिहरूको हकमा कम्प्युटरको सफ्टवेयरको प्राविधिक समस्या र भुलवस गलत ईन्ट्रीलाई सच्चाउदा संशोधन हुन गएको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी रामदत्त भट्टले अनुसन्धानको क्रममा गरेको ततिम्वा वयान ।

६. म मिति २०७०।६।२१ देखि उक्त कार्यालयमा हाजिर भई कार्य गरिरहेको छु। स.चा.अ.पत्रमा सही गर्ने काम मैले गर्ने गरेको छु। ना.सु.ले होलोग्राम टास्ने, कम्प्युटर अपरेटरले अभिलेख पोस्टीङ गर्ने र सहयोगीले अन्य आवश्यक कार्य गर्ने गरेको हो। स.चा.अ.पत्र नयाँ दर्ताका लागि आवेदन फारम दर्ता, लिखित परीक्षा पास, ट्रायल पास, तोकिएको राजश्व तिर्ने र जारी गर्ने, वर्ग थपका लागि पनि रीतपूर्वकको दरखास्त पछि लिखित र ट्रायलमा पास भएपछि मात्र थप हुने गर्दछ। नवीकरणका लागि मेडिकल रिपोर्ट सहित रितपूर्वकको दरखास्तपछि कम्प्युटरको रेकर्ड भिडाएर दिने गरिन्छ। प्रतिलिपिको लागि ट्राफिक प्रहरी कार्यालयको सिफारिसका आधारमा रेकर्ड भिडाएर दिने गरेको हो। विचौलियासँग मिलेर हालसम्म कुनै अनियमित काम गरेको छैन। चिनजानका सरकारी कर्मचारी वाहेक अन्यको काम स्वाभाविक रूपमा गर्ने गरेको हो। मेरो शाखामा रहेका ढड्डाहरू सामुहिक रूपमा सवैको जिम्मेवारी भएको र कम्प्युटर अपरेटरले अभिलेख राख्ने हुनाले त्यसको वढी जिम्मेवारी क.अ.को नै हुनेहुन्छ । २०६० साल अगाडिका ढड्डाहरू प्रहरीबाट नआएकोले सूची अनुसार ढड्डा खडा गरी सोसँग भिडाई नवीकरण गर्ने गरेको बुझिएको छ। कम्प्युटर अपरेटरले अभिलेख तलमाथि गर्नसक्ने र ढड्डाको अभिलेख सच्चाउने वारेमा हालसम्म थाहा भएन। कार्यालय समयभित्र विचौलियालाई कार्यालयको अभिलेखहरूमा पहुँच हुन दिएको छैन। ईडिट, भ्यालिडेड, ईन्ट्री लगायतका कार्य गर्ने अधिकृत र सहायक स्तर गरी ३० जना भन्दा वढीसँग पासवर्ड छ । कम्प्युटर अधिकृत, लेखा अधिकृत र मेकानिकल ईन्जिनियर वाहेक सवै अधिकृतले स.चा.अ.पत्रमा सही गर्ने गरेको थियो। कार्यालयका कमी कमजोरी भएपनि अधिकारको दुरुपयोग गरी अनियमितता गरेको छैन। पेश भएका प्रमाण कागजातका आधारमा कम्प्युटर अभिलेखमा थपी सोही मिति जनाई प्रतिलिपि जारी गरेको हो। यसमा कुनै वदनियत गरी घुस रिसवत रकम लिएको छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी रामेश्वर अर्यालले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

७. म मिति २०७०।१।११ देखि उक्त कार्यालयमा कार्यरत छु । म ०६ शाखाको नवीकरण र प्रतिलिपि सम्बन्धी काम गर्छु । २०६८ साल देखि मात्र कम्प्युटरमा अभिलेख राख्ने कार्यको सुरुवात भएको हो । ढड्डा र कम्प्युटरको अभिलेख भिडाएर मात्र प्रतिलिपि दिने र नवीकरण गर्ने गरिन्छ । सबै प्रकृया पुरा गरी कार्ड प्रिन्ट भई आएपछि स.चा.अ.पत्रमा हस्ताक्षर गर्ने गरेको हो । ढड्डामा खाली पाना हुने नगरेको, नवीकरण फेल भई रद्ध भएको स.चा.अ.पत्रको ठाउँमा अर्को व्यक्तिलाई नयाँ स.चा.अ.पत्र जारी भए जस्तो लाग्दैन । विचौलियाहरुले सेवाग्राहीको फारम भरिदिन सक्ने तर कार्यालय भित्र कुनै भूमिका नभएको, बाहिरका दलालसँग संस्थागत रूपमा सम्पर्क र सम्बन्ध भएको वारेमा मलाई थाहा छैन । विचौलियाहरुलाई दुरुत्साहन गर्ने चेतनामुलक पोष्टर र सेवाग्राहीलाई आफ्नो काम आफैले गर्न प्रोत्साहन गरीरहेका छौं । कार्यालयमा रहेको अभिलेखमा अन्य बाहिरी व्यक्तिको पहुँच छैन । मलाई कम्प्युटर ईन्ट्री र वर्ग थप गर्ने पासवर्ड दिईएको भए पनि कम्प्युटरमा विज्ञता नभएकोले अरुको सहयोगबाट काम गर्ने गरेको हो । सन्दिप शाहलाई चिन्दिन । मैले विचौलिया मार्फत कुनै रकम लिई भ्रष्टाचारजन्य कार्य गरेको छैन । मानविय त्रुटीका कारण भएको गल्तीमा माफ पाउँ । कम्प्युटरमा ज्ञान नभएकोले अन्यलाई सहयोगीको रूपमा लिदा आई. डि. चोरी भई केही कर्मचारीले जानी जानी बदनियत पूर्वक कुनै काम गरेको हुन सक्छ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी वाल कुमार खतिवडाले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

८. म मिति २०७०।११।२२ देखि उक्त कार्यालयमा कार्यरत छु । मेरो शाखामा म सहित लेखापाल सहलेखापाल गरी ६ जना कार्यरत रहेको, यो शाखाको काम नियमानुसार राजश्व वुझ्ने हो । राजश्व रकम वुझ्नाउन स्वयं नै उपस्थित हुनपर्ने होईन । राजश्व वुझ्नाउन शुक्रवार १२.३० र अरु दिन २.३० वजे समय निर्धारण गरिएको छ । लाईसेन्स वितरणमा अनियमितता हुने र अन्य प्रकृयाका वारेमा लेखा शाखामा काम गर्ने भएकोले केही थाहा छैन । मैले सवारी चालक अनुमति पत्रमा हस्ताक्षर गर्न पर्दैन । स.चा.अ.पत्रको नयाँ दर्ता, वर्ग थप, प्रतिलिपि, नवीकरणमा विचौलियाहरुको मिलोमतोमा संस्थागत रूपमा रकमको लेनदेन वारेमा थाहा छैन । स.चा.अ.पत्रको ढड्डा र अभिलेख मेरो जिम्मामा छैन । लेखामा हुने काममा कुनै गुनासो आएको छैन । कार्यालयमा भर्खर हाजिर भएको हुँदा अन्य विषयमा कुनै जानाकारी छैन । यस आयोगबाट पक्राउ भएका विचौलियाबाट कुनै किसिमको रकम लिएको छैन । राजश्व वुझ्ने बाहेक अन्य कुनै रकम लिएको छैन । रविन कार्की, राम मल्ल र विर बहादुर तामाङ्गको स.चा.अ.पत्रमा मैले हस्ताक्षर गरेको छैन र कसले गरेको हो मलाई थाहा छैन भन्ने व्यहोराको लेखा अधिकृत तिर्थराज गौतमले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

९. म यातायात व्यवस्था कार्यालय अगाडि २०६७ साल देखि विष्णु बहादुर वस्नेतसँग लेखापढी सेन्टर संचालन गरी साझेदारीमा र केही काम वेगलावेगलै गर्दै आएका छौं । सवारी चालक अनुमति कार्यालयमा स.चा.अ.पत्र दर्ता, वर्गथप, नवीकरण प्रतिलिपिका लागि र साना तथा ठूला सवारी शाखातिर नामसारी, सवारी दर्ता, वाटो ईजाजत, नवीकरण जाँचपासमा सेवाग्राहीलाई फाराम भरेर र स्थान देखाईदिएर सहयोग गर्ने गरेको

छु । मबाट वरामद भई आएका कागजातहरू सम्बन्धित कार्यालयमा विभिन्न कार्य गराउन फाराम भरी राखिएको मात्र हो । ती कागजात सम्बन्धित व्यक्तिले लगी दर्ता गर्ने गर्दछन् । कुनै व्यक्तिसँग रकम असुली अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र बनाईदिएको छैन । फाराम भरी, चाहिने कागजात संकलन गरी सम्बन्धित कार्यालयमा आफै पठाउने कार्य गर्दछु । नभरेको स.चा.अ.पत्र पहिला कार्ड आफै टाईप गर्ने बेला तिर ल्याएकोमा त्यत्तिकै रहेको हो । काटिएको स्टिकरको याद भएन डिस्पोजको लागि गरिएको होला । सवारी कार्यालयका फाईल केही फाईल सम्बन्धित व्यक्तिले केही समयका लागि राख्न दिएको हो र केही म आफैले नामसारी र प्रतिलिपि प्रयोजनका लागि भर्पाई गरी लिएको हो यसमा गल्ती भयो । रविन कार्कीको स.चा.अ.पत्रको प्रतिलिपि बनाउने कार्यमा मेरो संलग्नता छैन । विष्णु वस्नेतले बनाएको बारे थाहा छैन । मैले उहाँलाई चिन्दिन । लेखापढीका लागि अनुमति पत्र चाहिने भन्ने निर्देशन पछि मैले २०७० फाल्गुन देखि लेखापढीको लाईसेन्स लिएको हो । कार्यालयमा नियमित गईरहने हुनाले सम्बन्ध राम्रो भएको र कसैले कुनै काम गर्न भनेमा स्वेच्छाले कामको प्रकृति र समय हेरी सेवाग्राहीले रकम दिने गरेको, सवारी दर्ता सम्बन्धी सर्वकार्यका लागि लाग्ने राजश्व बाहेक फारम भर्दा १५-२० रुपियाँ र स्वेच्छाले थप दिएको रकम लिने गरेको छु । म लेखापढी मन्चमा संलग्न छैन र रकम लिने सम्बन्धमा उसको निर्देशनबारे जानकारी छैन । उजुरीमा उल्लेख भएका केही विषयवस्तु तथ्यपरक भएपनि मलाई लगाएको आरोपमा सत्यता छैन । मसँग वरामद भएका सोनी गुरुङ्ग समेतका व्यक्तिको स.चा.अ.पत्र नवीकरणको लागि राखेको हो । पासबुकमा दैनिक रूपमा ठूलो रकमको कारोवार हुने कारण संस्थापक भएकोले र लेखापढीको काम गर्ने तथा सेवाग्राहीबाट कार्य गर्न दिने राजश्व सुल्क समेत काम समयमा नहुँदा सहकारीमा नै जम्मा हुने हुनाले यस्तो भएको हो, मिति २०७१।२।९ गते यस आयोगमा परेको उजुरी सम्बन्धमा सिन्धुपाल्चोक घर भई सुर्य विनायक भक्तपुरमा वस्ने राम बहादुर सुनार, विर बहादुर लामा, पुर्ण सिंह लामा लगायतले स.चा.अ.पत्र बनाउन रु. १०,०००।- दिएको भन्ने सम्बन्धमा निजहरूलाई कहिले नभेटेको, नचिनेको र रकम नलिएको भन्ने तथ्यसमेतको अनुसन्धानको क्रममा देवराज लामिछाने गरेको वयान ।

१०. म र देवराज लामिछानेले यातायात व्यवस्था कार्यालय अगाडि लेखापढी सेन्टर संचालन गरी स.चा.अ.पत्रको नया दर्ता, नवीकरण, प्रतिलिपि र वर्ग थपको लागि सेवाग्राहीलाई फारम भरी सहयोग गर्ने गरेका छौं । वरामद भएका कागजातहरू मध्ये केही मेरो र केही देवराजको हो । मैले सेवाग्राहीलाई फारम भरीदिए वापत १००-५० लिने गरेको तर कर्मचारीसँग भेट गरी कार्य गराउने गरेको छैन । उजुरीमा उल्लेख भएका रविन कार्कीको स.चा.अ.प.मैले बनाएको हैन, मैले उहाँलाई चिन्दिन । मैले स.चा.अ.पत्र बनाउन कर्मचारीसँग मिलेर अनियमिता गरेको छैन । वरामद भएका सवारी दर्ताका सक्कल फाईलमध्ये वर्ग “ज” को फाईल सम्बन्धित व्यक्तिले ल्याई छाडेको हो । मेरो गाडीबाट वरामद ज्योती कुमारी थापा मगर समेतका स.चा.अ.प.हरू कुनै नवीकरण, कुनै अभिलेख रुजु गराईदिनका लागि सम्बन्धित व्यक्तिहरूले छाडिदिएको हो । मिति २०७१।२।९ गते यस आयोगमा परेको उजुरी सम्बन्धमा सिन्धुपाल्चोक घर भई

सुर्य विनायक भक्तपुरमा बस्ने राम बहादुर सुनार, विर बहादुर लामा, पुर्ण सिंह लामा लगायतले स.चा.अ.पत्र बनाउन रु.१०,०००।-दिएको भन्ने सम्बन्धमा निजहरुलाई कहिले नभेटेको र नचिनेको र रकम नलिएको, सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालयबाट अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र वितरण भएको सम्बन्धमा सुदन कार्की लगायत १०/१५ जना प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएका व्यक्तिहरुलाई पास गराउन विभिन्न मितिमा पटक पटक गरी लाईसेन्स बनाउने दलाल रमेश तामाङ्ग मार्फत जनही रु.१७,०००।- र ट्रायलमा फेल भई पुनः ट्रायलमा राख्नका लागि नाम र संख्या एकिन भएन। करिव १५/२० जना व्यक्तिहरुलाई जनही रु. ७ हजार दिई निज मार्फत स.चा.अ.पत्र बनाएको हो । सो रकम सेटिङ्ग मार्फत फेललाई सिधै पास बनाएको हकमा रु.१५,०००।- र पुनः ट्रायलमा राखेको सम्बन्धमा रु.५,०००।- भित्रका कर्मचारीलाई बुझाउन पर्छ बाँकी २ हजार र झार्न सकेको रकम मैले लिने हो भनी दलाल रमेश तामाङ्गले भन्ने गरेको, सो स.चा.अ.पत्र बनाउने सम्बन्धमा मैले केही रकम लिने खाने गरेको छैन भन्ने व्यहोराको अनुसन्धानको क्रममा प्रतिवादी विष्णु बहादुर बस्नेत गरेको वयान ।

११. म २ -३ वर्ष अगाडिदेखि फोटोकपी पसल संचालन गरेर बसेको छु । यातायातका कर्मचारीसँग सामान्य चिनजान छ । सेवाग्राहीको लाईसेन्स लिन रसिद दिई इयालबाट लिने गरेको र फाराम भरे वापत र लाईसेन्स लिईदिए वापत सेवाग्राहीले रु.१००-५० दिने गरेका छन् र फर्म भरेका सेवाग्राहीका लागि ट्रायलका लागि गाडी सिकाउने काम पनि गर्छु । मैले सेवाग्राहीको लाईनमा बसेर राजश्व बुझाउने लगायतका काम पनि गर्छु । काम गरे वापतको रकम म कर्मचारीलाई दिन्न । म आफ्नै फोटोकपी, फोटो खिच्ने काम गर्ने हुनाले म अर्काको फर्ममा जान पर्दैन । उजुरीमा उल्लेख भएका विर बहादुर तामाङ्गलाई म अहिलेसम्म चिन्दिन र उहाँको स.चा.अ.पत्र मैले बनाएको होईन । विक्रम वि.सि.लाई समेत चिन्दिन । विष्णु बहादुर थापालाई नाम अहिले थाहा पाए पनि उहाँ कहिलेकाही मकहाँ फोटोकपी गर्न आउनु हुन्थ्यो । मैले कसैबाट पैसा लिएको छैन र कुनै कर्मचारीलाई पैसा दिएको छैन भन्ने व्यहोराको अनिल कुमार पाण्डेको वयान ।

१२. म कहिले काहिं फुर्सदको बेला साथी भाईका सवारीको कर बुझिदिन र कर तिरीदिन यातायात कार्यालय आउने गर्छु र सो काम म लाईन बसेर गर्ने गर्दछु । मैले कुनै कर्मचारीलाई चिनेको छैन । यसवापत कर्मचारीलाई छिटो छरितो गरेवापत पैसा दिने गरेको छैन । म राम मल्ललाई चिन्दिन । मैले उनको वर्ग "वि" थप गर्न कर्मचारीसँग मिलोमतो गरि पैसा लिई अनियमितता गरेको होईन, त्यसैगरी यातायात कार्यालयतिर गईरहने र चिनेको साथी भाई र ईष्ट मित्र मार्फत समेत व्यक्तिहरु सहयोग गरिदिन सम्पर्क गरि रहने हुनाले मैले पहिलादेखि चिनजान भई आएको लाईसेन्सको दलाल सम्बन्धी काम गर्ने रमेश तामाङ्ग मार्फत प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएका अमित महर्जन, परिष्कृत खनाल लगायत नाम संझना नभएका २०/२५ जना व्यक्तिहरुलाई सोझै पास गराउन रु. १७,०००।- रकम विभिन्न मितिमा रमेश तामाङ्गलाई बुझाएको र पुन ट्रायलमा राख्नका लागि कृष्ण महर्जन लगायत नाम संझना नभएका २०/२५ जना

व्यक्तिहरूलाई निज रमेश तामाङ्ग लाई ७,०००।- हजार दिई कार्य गर्ने गरेको, सो रकममध्ये फेललाई सोझै पास गराएको सम्बन्धमा रु. १५,०००।- र पुन ट्रायलमा राख्नको लागि रु. ५,०००।- यातायातको कर्मचारीलाई सेटिङ्गबाट अनिवार्य रूपमा बुझाउन पर्ने र बाँकी रु.२,०००।- रमेश तामाङ्ग आफैले लिने गरेको भनी रमेश तामाङ्गले बताएको र सो वापत मैले कुनै रकम नलिएको भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी सानुकाजी देसारले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

१३. मैले २०६१ सालदेखि ड्राईभिङ्ग स्कुल संचालन गरी आएको छु । मेरो कार्यालयबाट वरामद मुचुल्कामा उल्लेख भएका देखाईएका सामान मेरै हुन् । मैले सेवाग्राहीलाई ड्राईभिङ्ग सिकाएपछि आवश्यकता वमोजिमका फारम भरिदिने र दर्ता गरिदिने गरेको छु । मैले मासिक रूपमा १०-१४ वटा फारम दर्ता गर्छु र सो वापत स्वेच्छाले रु.२०० देखि ५०० सम्म लिने गरेको छु । ल्यामिनेसन नभएका तेज बहादुर तामाङ्ग समेतका ८ वटा लाईसेन्सहरू नवीकरण, प्रतिलिपि प्रयोजनका लागि राखेको हो । लेमिनेसन भएका विजेन्द्र श्रेष्ठ समेतका लाईसेन्सहरू कुन प्रयोजनका लागि राखिएको हो थाहा छैन । उजुरीमा उल्लेख भए वमोजिम यातायात कार्यालयका कर्मचारीसँग मिलोमतोमा दलाल र ड्राईभिङ्ग स्कुलले मिलोमतो गरी पैसा खाई अनियमितता गरेको भन्ने सत्य होईन । राम मल्ल भन्ने व्यक्तिलाई म चिन्दिन । मैले उहाँबाट पैसा लिएको छैन र कुनै कर्मचारी र दलाललाई सम्पर्क पनि गराएको छैन । मैले टेक व.महर्जन , सानुकाजी देसार र विष्णु बहादुर थिङ्ग कसैलाई पनि चिन्दिन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी अमरमणि वरालले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

१४. म यातायात व्यवस्था कार्यालय अगाडि २०६३ सालदेखि लेखापढी र मनोकामना फोटोकपी सेन्टर संचालन गरी वसेको छु । मबाट वरामद भएका भनिएका वरामदी मुचुल्कामा उल्लेख भएका सामानहरू मेरै हुन् । ति सबै स.चा.अ.पत्र दर्ता, नवीकरण, प्रतिलिपि, वर्ग थप र सवारी दर्ताको विभिन्न प्रयोजनका लागि राखिएका हुन् । मसँग लेखापढी गर्ने अनुमति पत्र छ । नवीकरणको प्रकृया पुरा गरेवापत रु ३०० - ४०० लिने गरेको छु । फाराम भर्ने र सेवाग्राहीलाई अन्य आवश्यक प्रकृयाका बारेमा जानाकारी दिने काम गरिन्छु सो वापत कर्मचारीलाई रकम दिन पर्दैन । नाम थाहा नभएका ट्यापे मुन्द्रेले वरु सेवाग्राहीलाई हैरान पार्ने गरेका र ति ७-१० जनाको समुहमा रहेका छन् । ट्रायल तथा नियमानुसारको प्रकृया पुरा नगरी वर्ग थप गर्न सकिदैन । नारायण विश्वकर्मा स.चा.अ.प.नं. ०६३२७६१६, कृष्ण विश्वकर्माको स.चा.अ.प.नं. ०६३६४०७७ समेतको लाईसेन्स मैले बनाएको होईन कसले मेरो पसलमा छाडेको हो थाहा छैन । विर बहादुर तामाङ्गलाई म चिन्दिन । निजबाट कुनै पनि पैसा लिएको छैन । मैले रविन कार्की, राम मल्ल र विर बहादुर तामाङ्ग लाई चिन्दिन । अनियमित तरिकाले स.चा.अ.पत्र बनाउने सम्बन्धमा मैले आफ्ना चिनजानका साथीभाईहरूलाई दलालको काम गर्ने रमेश तामाङ्ग मार्फत प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएकालाई सोझै पास गराउनका लागि हालसम्म हेम बहादुर खड्का लगायत ५ देखि १० जना व्यक्तिहरूलाई जनही रु.१७,०००।- र पुन ट्रायलमा समावेश गराउनका लागि कृष्ण थापा मगर लगायत

नाम संझना नभएका ५ देखि १० जना व्यक्तिहरूलाई जनही रु.७,०००।- रकम सहित निजलाई सम्पर्क गराई निजहरूको स.चा.अ.पत्र बनाएको हो। सो रकममा सेटिङ्गबाट भित्रका कर्मचारीले फेललाई पास गराएको हकमा रु.१५,०००।- र पुनःट्रायलमा राखेका रु.५,०००।- का दरले लिने गरेको र बाँकी रु.२,०००।- रमेश तामाङ्गले राखे गरेको भन्ने निज रमेश तामाङ्गले नै भनेको हो । सो कार्यमा सहयोग गरे वापत मैले कुनै रकम लिएको छैन भन्ने प्रतिवादी विष्णु बहादुर थापाले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान।

१५. म यातायात व्यवस्था कार्यालय अगाडि २०६१ सालदेखि लेखापढी र मनोकामना फोटोकपी सेन्टर संचालन गरी विष्णु बहादुर थापासँग साझेदारीमा काम गर्दछौं । फोटोकपी सेन्टरबाट वरामद भएका भनिएका वरामदी मुचुल्कामा उल्लेख भएका सामानहरू हाम्रै हुन् । ति सबै स.चा.अ.पत्र दर्ता, नवीकरण, प्रतिलिपि, वर्ग थप र सवारी दर्ताको विभिन्न प्रयोजनका लागि राखिएका हुन् । मसँग लेखापढीको अनुमति पत्र छ । कार्यालयका कर्मचारीसँग सामान्य चिनजान मात्र हो, कार्यालयमा हाम्रो प्रवेशमा सहज छैन । महिनामा करिब ५० वटा जतिको नवीकरण गरिन्छ होला र सो वापत रु.२०० - ३०० सम्म लिने गरेको छु र सो रकम लेखापढी मन्चले तोके बमोजिम लिएको हो। लेखापढी मन्चका अध्यक्ष मिन व.वाईवा हुन्। मैले सेवाग्राहीबाट प्राप्त रकम कर्मचारीलाई दिने गरेको छैन। रसिद काटेका आधारमा सो देखाई अरुलाई पनि कार्यालयबाट स.चा.अ.पत्र दिने गरेको छु। वर्ग थप गर्दा निममानुसारको प्रकृया पुरा नगरी हुदैन। रविन कार्की, विर बहादुर तामाङ्ग र राम मल्लको लाईसेन्स मैले बनाएको होईन र म उनीहरूलाई चिन्दिन। मैले अमरमणि बराललाई पनि चिन्दिन, यहाँ आयोगमा आएपछि चिनजान भएको हो। राम मल्लको लाईसेन्समा वर्ग “वि” थप मैले अनियमित तरिकाले गरेको होईन। मैले कुनै रकम लिएको छैन । मेरो पासवुकमा जम्मा भएको रकम मैले लेखापढीबाट कमाएको रकम हो। नारायण वि.क. र कृष्ण वि.क.को स.चा.अ.पत्र कसले बनाएको हो थाहा भएन, कार्यालयको अभिलेख चेक गर्न छाडेको भन्ने विष्णु व.थापाबाट थाहा पाएको हो भन्ने व्यहोराको टेक बहादुर महर्जनले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान।

१६. म यातायात व्यवस्था कार्यालय अगाडि लेखापढी सेन्टर संचालन गरिबसेको छु। स.चा.अ.पत्र र सवारी दर्ता संबन्धी सेवाग्राहीलाई निश्चित रकम लिई फाराम भर्ने लगायत विभिन्न प्रकृयाका वारेमा जानाकारी गराउने कार्य गर्दछु । लेखापढी सेन्टरबाट वरामद भएका कागजात हेरी सनाखत गरी उक्त कागजातहरू सवारी दर्ता नामसारी जाँचपास प्रयोजनका लागि राखिएका हुन्। लाईसेन्सको नवीकरणको काम मात्र म गर्दछु । सवारी दर्ता र नामसारी जाँचपासको काममा हामी सहयोग गर्दछौं । त्यस वापत रु.२०० जति पाईन्छ । सो रकम कर्मचारीलाई दिदैनौं । कार्यालयको सक्कल फाईल (वा. ६ च ६८३३) नामसारी प्रयोजनको लागि भर्पाई गरी लिएको हो । यसरी लेखापढी गरेवापत लेखापढी सेन्टरले कति रकम लिने भन्ने मापदण्ड बनाए बमोजिम लिने गरेको हो। वरामद भएका वचत सहकारी संस्थाका पासवुक मेरो र छोराको हो। यसमा लेखापढीबाट हुने आम्दानी र लोक गीतको एल्वमको विक्रीवापत प्राप्त रकम जम्मा गर्ने गरेको छु । मैले उजुरीकर्तालाई चिन्दिन के कसरी मेरो नाममा उजुरी दिएको थाहा भएन । मैले उजुरीमा

उल्लेख गरे वमोजिमका काम गरेको छैन । मैले विर वहादुर तामाङलाई चिन्दिन र उसको स.चा.अ.प.मैले बनाईदिएको पनि होईन र उहाँबाट कुनै रकम लिएको पनि छैन भन्ने व्यहोराको विक्रम वि.सी.ले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

१७. म यातायात व्यवस्था कार्यालय अगाडि विक्रम वि.सी.सँग साझेदारीमा अफिस खोली लेखापढी काम गर्दै आएको छु । सेवाग्राहीलाई आवश्यक पर्ने काम नामसारी दर्ता नवीकरण रोड परमिट करतिर्ने काम गरिन्छ । वरामदी मुचुल्कामा उल्लेख भएका देखाईएका सामानहरु अफिसबाट वरामद भएका हुन् । वा. १ ज. ९७४३ को सक्कल फाईल नामसारीका लागि लिएको हो । सो काम गरेवापत मासिक रु.१०,०००।-सम्म आर्जन हुन्छ । सेवाग्राहीसँग के कामका लागि कति रकम लिने भन्ने सम्बन्धमा मापदण्ड बनेको छ । सरकारी कर्मचारीलाई काम गराए वापत रकम दिने गरेको छैन । रामकोट वचत सहकारीमा दैनिक आमदानी हुँदा ५०० देखि १००० जम्मा गर्ने गरेको र माईकल थिङ्ग छोरीको नाममा जम्मा गरेको हो । उजुरीमा उल्लेख भए वमोजिम वर्ग थप गर्दा प्रकृया नपुराई रकम लिई थप गर्ने गरेको वारेमा केही थाहा छैन र मैले त्यस्ता अनियमित कुनै काम गरेको छैन । मलाई लाईसेन्स वारेमा त्यति थाहा छैन । राम मल्लको लाईसेन्स मैले बनाएको होईन र रकम पनि लिएको छैन भन्ने व्यहोराको विष्णु वहादुर थिङ्गले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

१८. म सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीमा २०६७ सालदेखि कम्प्युटर अपरेटरको रूपमा कार्यरत छु । मेरो जिम्मेवारी कम्प्युटरमा डाटा ईडिट र सविमट गर्ने हो । मैले कासिराम भण्डारीले पेश गरेको कागजातको आधारमा स.चा.अ.प.नं. ०६-०१८१५५ को कम्प्युटरमा अभिलेख सोभन बुढाथोकीको छोरा मंगल बुढाथोकी नागरिकता नं.४०२७, रक्त समुह "ए+" परिवर्तन गरी जादु भण्डारीको छोरा कासिराम भण्डारी नागरिकता नं.७३५४ रक्त समुह "ओ+" बनाएको हुँ । ढड्डामा अभिलेख राखे क्रममा गल्ती भई गलत प्रविष्टि भएको हुन सक्ने, मानविय र प्राविधिक त्रुटि वाहेक यसमा कुनै किसिमको वदनियत नभई आर्थिक लाभ लिई अभिलेख नसच्चाएको, रविन कार्की र कृष्ण प्रसाद शर्माको स.चा.अ.पत्रको प्रतिलिपि जारी गर्दा मैले सम्बन्धित अभिलेख सच्चाएको होईन र शम्सेर व.थिङ्गबाट मैले कुनै घुस रिसवत लिएको छैन । यस वारेमा मलाई केही थाहा छैन राम मल्लको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-२५९७८९ को ढड्डा रेकर्ड वमोजिम नै मैले रक्त समुह र नागरिकता नं. संसोधन गरेको, त्यसैगरी राम शरण देवकोटा स.चा.अ.पत्र नं. ०५-५२१२६ ले पेश गरेको कागजातको आधारमा उक्त नम्बर को विवरण संसोधन गरेको, ढड्डा अभिलेख, कम्प्युटर अभिलेख र व्यक्तिले पेश गरेको विवरण एक आपसमा नमिल्ने र सधैँभरी व्यस्तताले ढड्डा हेरी रहन नसकीने हुँदा व्यक्तिले पेश गरेको निवेदनको आधारमा संसोधन हुने गरेको हो तर निज फेल भईसकेपछि कसरी निजको नाममा उक्त स.चा.अ.पत्र मा "वि" वर्ग थप गरी प्रतिलिपि जारी भयो मलाई थाहा भएन । त्यसैगरी ओम प्रकास प्रसादको स.चा.अ.पत्र नं. ००६-७१४०९० पनि निजले पेश गरेको कागजातको आधारमा अभिलेख सच्चाएको हो । फेल भएकोलाई स.चा.अ.पत्र जारी गर्न सकिने सिस्टम

छैन के कसरी भयो थाहा छैन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी दिलिप सिंह धामीको अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

१९. म २०६१ साल चैत्र १ देखि सरकारी सेवामा प्रवेश गरी २०६८ सालदेखि सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीमा कम्प्युटर अपरेटरको रूपमा कार्यरत रहेको छु। विभिन्न मितिमा कार्यालयका विभिन्न अधिकृतको तोक आदेशका भरमा प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भई फेल भएका तथा अनुपस्थित विभिन्न व्यक्तिहरूलाई पुनः प्रयोगात्मक परीक्षाको मिति तालिका परिवर्तन गरी आफ्नो आई.डी. प्रयोग गरी पि.भी.जयसवाल लगायतका केही व्यक्तिहरू एकपटक प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित तथा अनुत्तिर्ण भएकोमा पुनः परीक्षामा राख्ने मिति संशोधन गरेको सम्बन्धमा कार्यालय प्रमुख तथा शाखा अधिकृतहरूका निर्देशनको पालना गरी विगतदेखि भई आएको दैनिक प्रशासनिक काम गरेको मात्र हुँ । लिखित परीक्षा फेललाई पास बनाएको सम्बन्धमा परीक्षा समितिको निर्णय अनुसार गरेको हो। मैले कसैलाई पनि चिन्दैन। सो कम्प्युटर अभिलेखको संशोधनमा मेरो कुनै वदनियतपूर्ण कार्य गरी कुनै रकम लिने खाने गरेको छैन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी संन्जिव न्यौपानेले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

२०. म हाल यातायात व्यवस्था विभागमा २०६४ सालदेखि कम्प्युटर ईन्जिनियरको रूपमा कार्यरत रही प्रयोगात्मक परीक्षाको सि.सि.टि.भी.को अभिलेख व्यवस्थापन गर्ने कार्य गर्दछु। प्रयोगात्मक परीक्षामा कुनै विवाद आएमा सि.सि.टि.भी.को अभिलेख हेरी समाधान गर्ने गरिएको छ। मेरो प्रमुख रूपमा यही काम भए पनि कार्यालयको आदेशानुसार अन्य काम पनि गर्नुपर्ने हुन्छ। कहिलेकाही सरवर डाउन हुँदा मर्मत गर्ने क्रममा र प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तिर्ण भएका अपोजिसन वटन थिचिन गई फेललाई पास हुन गएको हो। त्यसैगरी प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएको केही व्यक्तिलाई पास बनाउँदा मेरो आई. डि. प्रयोग भएको सम्बन्धमा मेरो आई.डि. ह्याक गरी कसैले गरेको हुनसक्छ। सफ्टवेयरको त्रुटीका कारण पनि फेललाई पास गराई संशोधन भएको हुन सक्दछ। यसमा मेरो रकम लिनेखाने हिसावले कुनै संलग्नता र वदनियत छैन भन्ने प्रतिवादी हरिश भट्टले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

२१. म यातायात व्यवस्था कार्यालयको एकान्तकुना अगाडि २०५१ सालदेखि लेखापढी सम्बन्धी काम गरिवसेको छु । मैले यस आयोगमा परेको उजुरीमा संलग्न रविन कार्कीको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-२५५४३१ र कृष्ण प्रसाद शर्माको स.चा.अ.पत्र नं.००६-७२५७६१ को प्रतिलिपि अनियमित तरिकाबाट निकाल्नका लागि रु.२४,०००- भान्जा भन्ने दल वहादुर तामाङ्गबाट लिई दुईवटा लाईसेन्सको जम्मा रु.१६,०००।-सवारी चालक अनुमति कार्यालय वागमतीको ०६ शाखामा काम गर्ने कर्मचारी दिलिप सिंह धामीलाई दिई सो काम गराई सम्बन्धित व्यक्तिको लाईसेन्स भान्जालाई दिएको हुँ । यातायात व्यवस्था कार्यालयमा स.चा.अ.पत्र वितरणमा दलाल र ड्राईभिङ्ग ईन्टिच्युटको सेटिङ्ग मार्फत एक वटा स.चा.अ.पत्र बनाउन रु. १५ देखि २० हजार लिएर बनाईदिने प्रचलन रहेको छ भन्ने प्रतिवादी शम्सेर वहादुर थिङ्गले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

२२. मैले गाडी चलाउने काम गर्दछु। मैले सन्दिप शाहलाई ५/६ महिना अगाडिदेखि गाडीको कारोवारको शिलशिलामा र शम्सेर वहादुर थिङ्गलाई २०६७ सालदेखि लाईसेन्स बनाउने क्रममा चिनेको हुँ । मैले रविन कार्की, कृष्ण प्रसाद शर्माको लाईसेन्स बनाउन सन्दिप शाहबाट रु. २८,०००।- लिई मिति २०६७ सालदेखि चिनजान भएका शम्शेर तामाङ्ग मार्फत बनाई रविन कार्की र कृष्ण प्रसाद शर्माको उक्त दुईवटा लाईसेन्स सन्दिप शाहलाई दिएको हुँ। सो वाहेक मैले सदिप शाह मार्फत विष्णु घिमिरे, संगिता कोईराला र रमेश तिमिल्सिनाको लाईसेन्स बनाउन रु.४२,०००।- र आवश्यक कागजात सहित सम्सेर वहादुर थिङ्गलाई दिएकोमा निजले सो काम अख्तियारको छापाको कारण बनाउन नसकी पैसा सहित सबै कागजात फिर्ता गरेको हो । मैले यस क्रममा कति पनि पैसा खाएको छैन चिनजानका हिसावले सहयोग मात्र गरेको हो। स.चा.अ.पत्र लिने व्यक्तिहरू र सदिप शाहले माध्यम बनाएकोले सो गरेको कुनै पैसाको प्रलोभन र वदनियत छैन भन्ने व्यहोराको दल वहादुर तामाङ्गको वयान ।
२३. म वनस्थलीमा गाडी खरिद विक्रीको काम गर्दछु । मैले दल वहादुर तामाङ्ग र सम्सेर वहादुर थिङ्गलाई ५/६ महिना अगाडिदेखि गाडी किनवेच गर्ने शिलसिलामा चिनजान भएको हो । मैले रविन कार्की र कृष्ण प्रसाद शर्माको स.चा.अ.प.वनाउन रु.२८,०००।- भान्जा भन्ने दल वहादुर तामाङ्ग मार्फत शम्सेर वहादुर थिङ्गलाई दिएकोमा उक्त रविन कार्की र कृष्ण प्रसाद शर्माको लाईसेन्स शम्सेर व.थिङ्गले बनाई मलाई भान्जा मार्फत दिएको हो। राम मल्लको स.चा.अ.पत्र बनाउन अमरमणि वराललाई रु.१५,०००।- दिई निज मार्फत राम मल्लको लाईसेन्स बनाएको हो। निज तिनै व्यक्तिहरू यातायात व्यवस्था कार्यालयमा कुनै पनि किसिमको परीक्षामा समावेश भएका होईनन् । माथि उल्लेखित व्यक्ति वाहेक विष्णु घिमिरे, संगिता कोईराला र रमेश तिमिल्सिनाको लाईसेन्स बनाउन पनि रु.४२,०००।- दिएकोमा सो निजले बनाउन नसकी रकम सहित कागजात फिर्ता दिएको हो । सो वाहेक कुनै आर्थिक कारोवार भएको छैन भन्ने सदिप शाहले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।
२४. मैले सवारी यातायात कार्यालयको स.चा.अ.पत्र वितरणका क्रममा भईरहेको अनियमितताको पर्दाफास गर्न मैले आफ्नो स.चा.अ.पत्र कुनै पनि किसिमको प्रकृया पुरा नगरी उपस्थित नभई फोटो वाहेक अन्य कुनै कागजात पेश नगरी मेरा नाममा जारी भएको स.चा.अ.पत्र नं. ००६-७२५७६१ को प्रतिलिपि बनाएको हुँ। मैले रु. १५,०००।- रकम दिई सन्दिप शाह मार्फत कुनै किसिमको जाँच परीक्षामा सहभागी नभई यो स.चा.अ.पत्र वनी आएको हो । मैले यस अगाडि पनि यो नम्बरको स.चा.अ.पत्र बनाउन कुनै किसिमको जाँच दिएको छैन । यसमा कुन को कर्मचारीले मिलिमतोमा रकम लिई यो कार्य गरे भन्ने वारेमा मलाई केही थाहा भएन भन्ने व्यहोराको कृष्ण प्रसाद शर्माले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।
२५. म ट्राक्टर चलाउने र घरको ढलान गर्ने काम गर्दछु। मैले मेरो "ई" वर्गको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८८६०० बनाउन २/३ महिना अगाडि प्रयोगात्मक परीक्षा दिई फेल भएकोमा फेरि १५/२० दिनपछि पुनः प्रयोगात्मक परीक्षा दिई पास भई उक्त स.चा.अ.पत्र निकालेको हो। सो कार्यका लागि मैले यातायात

व्यवस्था कार्यालय जाँदा सो कार्यालयको पछाडि ड्राईभिङ्ग सिकाउने स्कुल नजिक सटरमा अफिस खोली वसेका काजी शेर्पाले उक्त लाईसेन्स बनाउने काम गर्ने गरेको भन्ने सुनेकाले उनलाई सम्पर्क गरी प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी हुनपर्छ लाईसेन्स बनाउने कार्य हुन्छ भनी रु. १२,०००।- लाग्ने कुरा गरेकोले सो कुरामा सहमति गरी रु. ५,०००।- फारम भर्दाको दिनमा दिई लाईसेन्स बनिसकेपछि लिँदा रु.५,०००।- र मेरो नागरिकता त्यसपछि पनि राखी सकेकोले रु. ३,०००।- दिई नागरिकता फिर्ता लिई जम्मा रु१५,०००।- खर्च गरी मेरो स.चा.अ.पत्र लिएको र त्यसपछि रौतहटको नाम थर हाल थाहा नभएको व्यक्तिको पनि "ई " वर्गको स.चा.अ.पत्र बनाउन रु१५,०००।- निजलाई नै दिएको तर निज नियमानुसार नै पास भएको थियो। म मजदुरी गर्ने मानिस हुँ । विना इन्ड्रट उक्त कार्य गरिदिने भन्ने कुरा गरेकोले सो कार्य गरेको हुँ, मेरो गलति केही छैन भन्ने प्रतिवादी ज्ञानेन्द्र पोखरेलले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

२६. मैले विगत ७/८ वर्षदिखि काठमाण्डौ नेपालगन्जको गाडीमा सह-चालक को काम गर्छु। मैले मेरो स.चा.अ.पत्र ०७-०९९८१७ मा "एफ" र "जी" वर्ग थप गर्नका लागि वल्खुमा भएको ड्राईभिङ्ग स्कुलका मालिक वसन्त कुमार कार्कीसँग रु२०,०००।- मा बनाईदिने सहमति भई वैना स्वरुप रु.५,०००।- दिई पुरानो लाईसेन्स पनि उसैलाई दिएको, कुनै किसिमको फाराममा सहिछाप नगरेको, निजले बोलाएको मिति २०७०।१२।२८ मा प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भई "जि" वर्गमा फेल भएकोमा सो कुरा वसन्त कुमार कार्कीलाई जानकारी गराउँदा तिमी चुप लागेर वस लाईसेन्स बनिसके पछि खबर गर्छु भनेकोले १ महिना पछि लाईसेन्स लिन आउन भनेकोले बाँकी रहेको रु.१५,०००।- समेत दिई निजबाट लाईसेन्स लिएको हुँ । लाईसेन्स लिन म यातायात कार्यालय गएको छैन । मैले यातायातका कर्मचारी कसैलाई चिनेको छैन । कुनै रकम पनि दिएको छैन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी भोला थापाको वयान ।

२७. म मिति २०७०।९।२१ देखि स.चा.अ.पत्र कार्यालय वागमतीमा कार्यरत रहेको छु । स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने प्रयोजनका लागि लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षा संचालन गर्ने, सबै प्रकृया पुरा गरी आएमा स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने, विभिन्न समयमा माथिल्लो निकाय तथा पदाधिकारीले दिएको आदेश अनुसारको काम गर्ने, मिति २०७१।११।२ मा कार्यालय प्रमुखको संयोजकत्वमा भएको बैठकमा विभिन्न कारणले अनुपस्थित र विभिन्न परीक्षामा संचालनमा हुनसक्ने मानवीय त्रुटीका कारण चेकलिष्ट र प्रवेश पत्रमा भएको विवरण फरक पर्न सक्ने र त्यसको विषयमा सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन,२०४९ मा के गर्ने भन्ने व्यवस्था नभएकोले उक्त समस्या समाधान गर्नका लागि परीक्षामा संलग्न रहने प्रतिनिधिको हैसियतमा उक्त बैठकमा सहभागी भई निर्णय गरेको हो अनुपस्थित तथा एक पटक फेल भएकालाई पुनः परीक्षामा समावेश गराउने, चेकलिष्ट र प्रवेश पत्रको विवरण फरक परेमा प्रवेश पत्र वमोजिम अन्तिम नतिजालाई फेलबाट पास बनाउने उक्त बैठकको निर्णय कानून विपरित नभई कार्यसम्पादनमा आउन सक्ने समस्या समाधान गर्न गरिएको निर्णय भएको र अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र वितरणको वाटो खोली दिई कुनै सेटिङ्ग मार्फत

घुस रिसवत लिएको होईन । मिति २०७०।७।१ देखि २०७१।१।३० सम्म लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित तथा अनुत्तिर्ण हुनेहरू विपुल भण्डारी, माधव व.अधिकारी तथा सविन भट्टराई लगायत १९ को निवेदनमा प्रशासनिक काम कारवाही सम्पादन गर्ने शिलशिलामा सम्बन्धित कम्प्युटर अपरेटरलाई निवेदन उपर नियमानुसार आवश्यक कारवाही गर्न तोक लगाएको मात्र हो । अनियमित तरिकाबाट अभिलेख सच्याउन अनुसन्धानमा प्रभाव पार्ने गरी व्याक डेटमा भएको निर्णयमा सहभागी भई सहिछाप पनि गरेको पनि होईन । त्यसैले म उपर कारवाही हुनपर्ने होईन भन्ने व्यहोराको कुल प्रसाद पराजुलीले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

२८. म हाल स.चा.अ.पत्र कार्यालय वागमतीमा शाखा अधिकृतको रूपमा कार्यरत छु । उक्त कार्यालयमा स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने प्रयोजनका लागि लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षा संचालन गर्ने उक्त परीक्षामा संचालन गरी प्रतिवेदन पेश गर्ने, प्रकृया पुरा गरी आएको नयाँ स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने, प्रतिलिपि जारी गर्ने तथा नवीकरण गर्ने, कार्यालय प्रमुखले लगाएको दैनिक प्रशासनिक काम गर्ने गरेको छु । स.चा.अ.पत्र कार्यालय वागमतीको कार्यालय प्रमुखको संयोजकत्वमा वसेको बैठकको निर्णय सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन, २०४९ को दफा ४९ को उपदफा २ विपरित नभई यातायात व्यवस्था ऐन नियम र कार्यविधि अनुसार गुनासो समाधान तथा कार्यसम्पादनमा देखिने जटिलतालाई सहज बनाउन उक्त निर्णय गरेको हो । उक्त निर्णय फेललाई पास बनाउने र अनियमितता गर्ने वदनियतका साथ नभएको यसमा कुनै किसिमको सेटिङ्ग मिलाई घुस रिसवत नलिएको असल नियतका साथ उक्त निर्णय गरिएकोले सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन, २०४९ को दफा १७५ वमोजिम कारवाही हुन नपर्ने र मिति २०७०।७।१ देखि मिति २०७१।१।३० सम्म सुशिला भण्डारी, अरविन्द तामाङ्ग र कुमार ठकुरी समेतका ७ जना प्रयोगात्मक तथा लिखित परीक्षामा अनुपस्थित तथा अनुत्तिर्ण हुनेहरूलाई पुनः परीक्षामा सहभागी गराउनका लागि सम्बन्धित कम्प्युटर अपरेटरलाई कुनै वदनियत राखी परीक्षाको मिति सच्याउन भनेको होईन । अनियमित तरिकाबाट कम्प्युटर अभिलेख सच्याउन र अनुसन्धानमा प्रभाव पार्ने नियतले व्याक डेटको मितिमा पछि निर्णय गरेको होईन भन्ने व्यहोराको दिपक रेग्मीले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

२९. म मिति २०६९।१।२० देखि स.चा.अ.पत्र कार्यालय वागमतीका कार्यरत छु । उक्त कार्यालयमा मैले संपादन गर्ने कार्यहरूमा दैनिक प्रशासनिक कार्य संचालन गर्ने, लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षा संचालन गर्ने नियमानुसार नयाँ, प्रतिलिपि, नवीकरणका स.चा.अ.पत्रहरू प्रमाणित गर्ने र कार्यालय प्रमुखले तोकेका अन्य कार्यहरू गर्ने गरेको छु । स.चा.अ.पत्र कार्यालय वागमतीको मिति २०७१।११।२ का कार्यालय प्रमुखको संयोजकत्वमा वसेको बैठकमा आफु आमन्त्रित सदस्यको रूपमा उपस्थित भई लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित हुनेहरूलाई ऐनको परिधीभिन्न रही प्रशासनिक निर्णयको आधारमा पुन समावेश गराउने गरेको हो । अन्तिम नतिजा प्रकाशन भएपनि चेकलिष्टमा फेल लेखिएको तर प्रवेश पत्रमा पास लेखिएको अवस्था भएमा गठित परीक्षा समितिको निर्णयले संसोधन गर्नसक्ने उक्त समितिलाई ऐन

कानून नियमले दिएको अधिकार अनुसार नै उक्त निर्णय भएको हो। उक्त निर्णय कार्यालय संचालनमा प्रशासनिक निर्णय मात्र भएको सेटिङ्ग मिलाई घुस रिसवत लिई अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र वितरण गर्ने वदनियतकासाथ नभएको उक्त बैठकमा म आमन्त्रित सदस्यको रूपमा सहभागी भएको हुँ । मिति २०७०।७।१ देखि मिति २०७१।१।३० सम्म लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित तथा अनुत्तिर्ण हुने अनिता श्रेष्ठ, सविना लामा र सोभा खत्री समेत ४९ जनालाई पुन परीक्षामा सहभागी गराउन कम्प्युटर अपरेटरलाई अभिलेख सच्याउन आदेश दिएको होईन । प्रशासनिक काम कारवाहीको शिलशिलामा हेरी कारवाही गर्न भनेको हो । मैले वदनियतका साथ अभिलेख सच्याउन लगाएको र अनुसन्धानमा प्रभाव पार्ने गरी व्याक डेटको मितिमा पछि निर्णय भएको होईन उक्त निर्णय मिति २०७०।११।२ मा नै भएको र म आमन्त्रित सदस्यको रूपमा सहभागी भएकोले मलाई कारवाही हुन नपर्ने भन्ने ईश्वर रेग्मीले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३०. म सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालयमा मिति २०६९ भाद्रदेखि हालसम्म कार्यरत छु । मैले उक्त कार्यालयमा सम्पादन गर्ने कार्यहरूमा परीक्षा समितिको सदस्यको हैसियतले स.चा.अ.पत्र वितरणका लागि लिईने परीक्षाहरूलाई व्यवस्थापन गर्ने, प्रयोगात्मक परीक्षाबाट आएको चेकलिष्टको आधारमा अन्तिम नतिजामा रुजु गरी निर्णय गर्ने काम गर्दछु । सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालयको मिति २०७१।११।२ को कार्यालय प्रमुखको संयोजकत्वमा वसेको निर्णयमा अनुपस्थितलाई मनासिव कारण भएमा पुन परीक्षामा समावेस नगराउने भन्ने स्पष्ट व्यवस्था नभएकोले उक्त निर्णय गरेको र प्रयोगात्मक परीक्षामा मानवीय त्रुटिबाट चेकलिष्टमा फेल भएपनि प्रवेश पत्रका पास गरी प्रमाणित भएको अवस्थामा मात्र प्रशिक्षार्थीले प्रवेश पत्र लिई जाने र फेल भएका प्रवेश पत्र गनेर प्रहरी र अन्य प्रतिनिधिको रोहवरमा जलाईने भएकाले उक्त समस्यालाई समाधान गर्न प्रवेश पत्रको प्रमाणको आधारमा अन्तिम नतिजामा संसोधन गर्ने गरेको र यातायात व्यवस्था ऐनले समेत परीक्षा समितिलाई परीक्षा व्यवस्थापनको अधिकार दिएकोले सो प्रयासका लागि उक्त निर्णय गरेको हो। कुनै घुस रिसवत लिई कार्यसम्पादन नभई परीक्षा प्रणालीलाई व्यवस्थित र सरल ढंगबाट गर्ने हेतुले उक्त निर्णय गरिएको भनी सुरुमा भनेपनि पछि आफै उपस्थित भई उक्त निर्णय मिति २०७१।११।२ मा नभई उक्त मिति राखी मिति २०७१।३।८ मा भएको हो । उक्त माईन्युटमा हस्ताक्षर गर्न रामदत्त भट्टले धम्काई तर्साई हस्ताक्षर गराएको उक्त गलत कार्यमा गरेको गलत कार्यको साक्षीमा वसेको हस्ताक्षरले मलाई आत्मग्लानी भई सत्य कुरा खोलेको हुँ । प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल हुनेहरूलाई सिधै पास गराउन दलाल मार्फत रु. १५,०००।- र अनुपस्थित तथा अनुत्तिर्णलाई पुनः परीक्षामा सहभागी गराउनका लागि रु. ५,०००।- सेटिङ्गबाट सो काम गर्ने कर्मचारीले लिने गरेको भन्ने कुरा दलाल मार्फत सुनेको हुँ , मैले कुनै अनियमित काम गरी घुस रिसवत लिएको छैन त्यसैले मलाई कारवाही हुन नपर्ने भन्ने व्यहोराको प्रज्ञा निरौलाले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३१. म वल्लुमा गौतम मोटर ड्राईभिङ्ग ट्रेनिङ्ग स्कुल संचालन गरी वसेको छु । मैले भोला थापा भन्ने व्यक्तिको स.चा.अ.पत्र नं. ०७-०९९८१७ मा “एफ” र “जी” वर्ग थप गर्नका लागि दलाल रामेछाप तिर घर वताउने रमेश तामाङ्ग मार्फत उक्त वर्ग थप गरी स.चा.अ.पत्र जारी गराउनका रु. ५,०००।-शुरुमा वैनार काम भई सकेपछि रु. १५,०००।-गरी जम्मा रु. २०,०००।-लिएको हो । सो रकममा मैले रु.२,०००।- लिई अन्य रकम रमेश तामाङ्गलाई दिएको हुँ । प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी गराउनका लागि भोला थापालाई खबर गर्न रमेश तामाङ्गले भनेकोले मैले खबर गरी दिएको र परीक्षा पश्चात के कसरी निजले स.चा.अ.पत्र निकाले थाहा भएन । मैले यातायातका कुनैपनि कर्मचारी चिन्दिन । भोला थापा वाहेक अन्य कसैको पनि स.चा.अ.पत्र वनाएको छैन भन्ने प्रतिवादी गौतम भन्ने वसन्त कुमार कार्कीले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३२. मैले ड्राईभरी पेशा गर्दछु । मैले “ई ” वर्गको स.चा.अ.पत्रका वनाउनका लागि दलाल जिल्लावासी रमेश तामाङ्गलाई सम्पर्क गरी निजले बोलाउदा एकान्तकुनामा भेट भएको र मिति २०७० साल चैत्रको अन्तिम सातातिर प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भएको तर फेल भएकोमा निजले रु. १७,०००।- लिई मेरो नामको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८२३४८ वनाईदिएका हुन् । निज कहाँ वस्छन् थाहा छैन । निजको घर रामेछाप जिल्ला वाङ्गसल्ला हो । निजको हुलिया उमेर अ. ३०/३५ वर्ष गोरा मोटो मोटो छ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी विर वहादुर भुजेलले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३३. मैले ड्राईभरी पेशा गर्दछु । मैले सुरुमा २०६३ सालमा यातायात व्यवस्था कार्यालय नारायणीबाट नं. ०५-१२४५५७ को स.चा.अ.पत्र लिएकोमा वर्ग “एफ” थप गर्न परेकोले चितवन जिल्ला भण्डारा गा.वि.स. डडुवाका प्रभात पाठकले त्यस्तो काम गर्ने भन्ने सुनेकोले निजलाई सम्पर्क गरी रु. १७,०००।- दिई प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएपनि मिति २०७१।१।२५ मा “एफ” वर्ग थपी मेरो लाईसेन्स वनेको हो । मैले यातायात कार्यालयका कुनै पैसा दिएको छैन । निज प्रभात पाठकले पैसा लेउ, म स.चा.अ.पत्र वनाई दिन्छु भनेकोले मैले दिई वनाएको हो । म सोझो मान्छे मलाई केही थाहा भएन, गल्ती भयो भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी राम नारायण चौधरीले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३४. म ड्राईभरको काम गर्दछु । मैले मेरो नाममा भएको स.चा.अ.पत्र नं. ०६ -८६७७६९ मिति २०५९ सालमा नियमित प्रकृयाबाट पास गरी लिएको हुँ । तर मिति २०७१।१।१२ मा मेरो स.चा.अ.पत्रमा वर्ग “एफ” र “जी” थप गरी जारी गर्दा म कुनै किसिमको जाँचमा उपस्थित नभई काभ्रे जिल्ला हुंखर्क गा.वि.स. घर भएका लक्ष्मण तिमिल्सिना मार्फत रु. १८,०००।-तिरी निकाली दिएका हुन् । मैले लक्ष्मण वाहेक कुनै व्यक्ति तथा यातायातको कर्मचारी चिनेको छैन । उक्त कार्यमा अन्य को कसको संलग्न छ भन्ने बारे पनि थाहा छैन भन्ने प्रतिवादी कान्छामान सैजुले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३५. म सवारी साधनको खरिद विक्रि गर्ने काम गर्दछु । आफ्ना चिनचानका साथी ईष्टमित्र नातागोता मार्फत लाईसेन्स वनाईदिन सहयोग गर्न भनेकोले चिनजानको लाईसेन्स वनाउने दलाल दधिराम सुवेदी मार्फत वनाई

दिई सहयोग गर्ने गरेको हुँ । यसै क्रममा मैले एकै गाउँठाउँका कान्छामान सैजुको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-८६७७६९ मा “एफ” र “जी” थप गर्नका लागि निजबाट रु. १८,०००।- एकैपटक लिई उक्त रकम र कागजात निज दधिराम सुवेदीलाई दिई निज कान्छाराम सैजु उक्त वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित भएपनि निजले कसरी निकाली मलाई खबर गरेपछि मैले उक्त लाईसेन्स लिएर कान्छामान सैजुको हातमा दिएको हुँ । यसै गरी कान्छाराम सैजु लगायत सो भन्दा अगाडि अन्य व्यक्तिहरुको स.चा.अ.पत्र बनाउने क्रममा साना सवारी मो.सा. स्कुटी ट्याक्टरको प्रयोगात्मक परीक्षा फेल भएपछि पुनः प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी नभई सिधै लाईसेन्स बनाउन यातायात व्यवस्था कार्यालयका कर्मचारीलाई रु. १५,०००।- र ठुला सवारीको लागि रु. १७,०००। दिन पर्छ सो बाहेक मलाई हजार पन्द्रसय मार्जिन चाहिन्छ । त्यसरी कुरा गरी दिनु पर्छ भन्ने कुरा गरेकोले मैले सोही अनुसार कुरा गरी मान्छेलाई लगिदिने गरेको हो । त्यसै गरी एकपटक प्रयोगात्मक परीक्षाको प्रकृत्यामा सहभागी भईसकेपछि ऐन विपरित ३ महिना अगावै पुनः ट्रायलमा राख्नका लागि सेटिङ्गबाट रु. ५,००० कार्यालयका कर्मचारीलाई दिनपर्ने व्यवस्था भएको सो का लागि दधिराम सुवेदीले एक व्यक्तिबाट रु. ६/७ हजार लिने गर्दथे । हालसम्म मैले शान्त वहादुर पहरी लगायत अन्य नाम संझना नभएका विभिन्न १५/२० जना व्यक्तिहरुलाई पटक पटक गरी जनही रु. १७,०००।- का दरले रकम बुझाउन लगाएको हो सो मध्ये रु. २,०००।- निजले राखी बाकी रु. १५,०००।- भित्र कर्मचारीलाई बुझाउने कुरा गर्दथे । ऐन विपरित ३ महिना अगावै पुनः ट्रायलमा राख्नका लागि विभिन्न किसिमले सम्पर्कमा आएका सरोज तिमिल्सिना, आशिस श्रेष्ठ लगायत संख्या र नाम एकिन भएन करिव २२/२५ जना व्यक्तिहरुलाई समेत मैले निज दधिराम सुवेदीको सम्पर्कमा लगि जनही रु. ६/७ हजार दिन लगाई स.चा.अ.पत्र निकाल्न सहयोग गरेको मात्र हो । दधिराम सुवेदीको भनाई र मैले सहयोग र सम्पर्क गराई निजले बनाईदिएको लाईसेन्सवाहकको भनाई अनुसार ट्रायलमा फेल भई सोझै लाईसेन्स लिन दुई पाग्रे र साना सवारीको हकमा रु. १५,०००।-, ठुलासवारीको १७,०००।- र पुनः ट्रायलमा राख्न रु. ५,०००।- यातायात कार्यालयका कर्मचारीले विभिन्न दलालको सेटिङ्गबाट बुझाउनै पर्ने सिष्टम भएको, थप रकम लिने सम्बन्धमा व्यक्ति तथा व्यक्तित्व हेरी जतिसक्दो वढि रकम झारी खाने गरेकोले विभिन्न व्यक्तिपिच्छे फरक रकम दिएको जस्तो देखिएको मात्र हो । भित्र कर्मचारीले पाउने रकम माथि उल्लेख गरे बमोजिम किटानी रकम नै हो । मैले सबै व्यक्तिहरुलाई सहयोग मात्र गरेको कुनै रकम लिएको छैन । म यातायात कार्यालयको कुनै पनि कर्मचारी चिन्दिन आफन्तको कारण चिनजानको दलाल मार्फत काम गराएको मात्र हुँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी लक्ष्मण तिमिल्सिनाले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३६. म गाडीमा हेल्परको काम गर्दछु । मैले मेरो नाममा जारी भएको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८५०७१ मिति २०७१।१।३० मा बनाएको हुँ । मैले उक्त स.चा.अ.पत्र बनाउन यातायात कार्यालय जाँदा चिनजान भएका कालो कालो, कपाल लामो पातलो भर्खरको उमेर भएको वतन थाहा नभएको काजी शेर्पा भन्ने व्यक्तिलाई रु. ३,०००।- वैंना वापतको रकम र फोटो तथा कागजातहरु दिई उसले बोलाए अनुसार

प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भई फेल भएको र उसले पुनः ट्रायल राखिदिन्छु भनी २०/२५ दिन पछि पुनः प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भई पास गरेको र बाँकी रु.१२,०००।- रकम निजलाई दिई काजी सेर्पाबाट नै मेरो स.चा.अ.पत्र लिएको हुँ । मैले निज काजी सेर्पा बाहेक कुनै कर्मचारीलाई चिन्दिन र रकम पनि दिएको छैन । काजी सेर्पाको उक्सावटमा पैसा दिएको हो भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी राम बहादुर तामाङ्गले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३७. म पेशाले विद्यार्थी हुँ । मैले सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालयबाट नं. ०६-४८३४३१ को स.चा.अ.पत्र लिएको हुँ । म उक्त स.चा.अ.पत्रको पहिलो पल्टको परीक्षामा अनुत्तिर्ण भएको र त्यसवेला सोही परीक्षास्थलमा एकजना नाम थर वतन थाहा नभएको मंगोलियन अनुहारको व्यक्ति भेटी निजले रु ७,०००।- दिएमा पुनः ट्रायल परीक्षा मिलाउने कोशिस गर्छु भनेकोले निज लाई उक्त रकम दिई ५/६ दिनपछि पुनः ट्रायल परीक्षा दिई पास भई निजकै हातबाट मेरो लाईसेन्स लिई यातायात कार्यालयमा गई औठाछाप लगाई मेरो स.चा.अ.पत्र लिएको हुँ। मबाट लिएको पैसा को कसले मिलेर लिए मलाई नवताएकोले मलाई केही थाहा भएन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी सचिन्द्र कार्कीले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३८. म योमोरी संस्थाको तर्फबाट कम्प्युटर सिष्टमको मनिटरिङ गर्ने, कम्प्युटर अभिलेखलाई व्यवस्थापन गर्ने जिम्मेवारीमा सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालय वागमतीमा खटिएको छु। दलाल मार्फत छिटो काम गरी कर्मचारीले पैसा लिने गरेको भन्ने सुनेको हुँ । मैले उक्त कार्यालयका शाखा अधिकृतहरूको मौखिक तथा लिखित तोक आदेशमा विभिन्न मितिमा विभिन्न व्यक्तिहरू कृष्ण वि.क., पन्चलाल तामाङ्ग, ज्ञान बहादुर तामाङ्ग, शान्ति कुमार दाहाल, रन्जित कार्की, सविन भट्टराई, देवेन्द्र बहादुर शाही, अंकित वस्नेत, विपुल भण्डारी, सुप्रिम किजु, जगत बहादुर पाख्रिन, लिजा तामाङ्ग, रामचन्द्र परियार, शिवजी वस्नेत, बाबुराम पोखरेल, भिम सुब्बा, शंकर सुवेदी, वद्री अधिकारी, नम्रता शर्मा, ओनाम प्रधान तुलाधर, राजु महर्जन, नाजाम खान, सुनिता डंगोल, दिपीका श्रेष्ठ, रिता शिलवाल, सरिता सिटौला, दिपीका श्रेष्ठ, जाहिर, सरोज जवाली, हिमांसु गोयन्का, हरि बहादुर तामाङ्ग, सारदा बलामी, शारदा सिंखडा भट्ट, आशा तिमिसिना, विनिता सेढाई, देवी प्रसाद उपाध्याय, कर्ण बहादुर तामाङ्ग, रन्जना आचार्य, शिव अधिकारी, रामहरी खड्का, अमक रजक, अनिलराज पाण्डे, संजय कार्की, दिलिप दाहाल, खिलनाथ अधिकारी, सुरज परियार, नवोदित क्षेत्री, हरिश सिंह विष्ट, विवेक शिलवाल, दिवश आचार्य, आदित्य पाठक, प्रनिल थापा, अरुण गिरी, मुकेस महर्जन, श्याम श्रेष्ठ, रूपक चापागाई, दिपा डंगोल, पवित्रा गुरुङ्ग, रविना वादे श्रेष्ठ, विनिशा पोखरेल, रेखा सुनुवार, प्रभात थापा, ज्योती श्रेष्ठ, छिरिङ्ग छोदेन लामा, सुनिता श्रेष्ठ, पुर्ण बहादुर रजालि, दिपेन्द्र वस्नेत, आयुष के.सी., मुकेश महतो, लाप्साङ्ग लामा, अनुज कुमार खड्का, लक्ष्मण सुनार, रूपसन शाही, अनिश महर्जन, सुमित लामा, जाकोब थापा, रुविक जोशी, मिन विक्रम मल्ल, सुनिता श्रेष्ठ, प्रज्ञा नेपाल, सृजना श्रेष्ठ, सरिता भुसाल, नारायण कुमार चौलागाई, दिलीप खड्का, श्याम श्रेष्ठ, वद्री अधिकारी स्मृति शाक्य, पार्वती लामा, रुपा पौडेल, दिलीप तामाङ्ग, घिरिङ्ग तामाङ्ग, आदित्य थापा, अनुप बहादुर वस्नेत,

साजन ढुङ्गेल, पुष्पा थापा, निमिषा कुँवर, विनेश कुमार गुप्ता, मिन वहादुर थापा, राजाराम मोक्तान, विमल श्रेष्ठ, हरि वहादुर पुरी, हरि प्रसाद ओझा, टिका कुमार पुनः, ईन्द्र वहादुर भण्डारी, देवी प्रसाद उपाध्याय, मुक्ति प्रसाद धुलु, हरि वहादुर पुरी, राम अवतार शाह, विरेन्द्र महतो तत्वा, विपन राना, पाल्देन शेर्पा, भेषराज घिमिरे, आलिशा श्रेष्ठ, अम्बिका भण्डारी, कपील अधिकारीलाई लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित तथा अनुत्तिर्ण हुनेहरूलाई पुनः परीक्षामा राख्न कम्प्युटर अभिलेखको समयतालिका संसोधन गर्ने गरेको हुँ । त्यसै केही व्यक्तिहरूको व्यक्तिगत विवरणमा संसोधन गर्ने गरेको हुँ । कुनै वदनियतले अनियमित तरिकाबाट घुस रिसवत लिने उदेश्यले आफ्नो स्वेच्छाले उक्त अभिलेख सच्चाएको होईन, नरेश वहादुर श्रेष्ठको नाममा प्रतिलिपि जारी गर्न लक्ष्मण वहादुर श्रेष्ठको साविक स.चा.अ.पत्रको विवरण पनि कुनै वदनियतले संसोधन गरेको होईन । सो कार्य गर्दा कुनै रकम लिनेखाने गरेको छैन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी राजनबाबु रिमालले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

३९. म पुरानो बसपार्कमा पसल संचालन गरी वसेको छु । मैले मेरो नामको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८२४८४ मिति २०७१।१।५ मा लिएको हुँ । मैले मिति २०७०।१२।२८ भएको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तिर्ण भएको थिएँ । यसै क्रममा प्रयोगात्मक स्थलमा भेट भएको शंकर भन्ने व्यक्तिले ३ महिना कुर्न पढेन चिन्ता नगर अलिअलि पैसा खर्च गरेमा भित्र कुरा गरेर मिलाई दिन्छु भनी भनेकोले मैले रु. ५,५००।- दिई सोही अनुसार मिति २०७१।१।४ गतेको पुनः “ए” वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भई पास भएको हुँ । त्यसपछि निजले नै उक्त लाईसेन्स मिति २०७१।१।५ मा मेरो पसलमा नै ल्याई दिएको हो भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी गोकुल वोहोराले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

४०. म महानगरीय ट्राफिक प्रहरी महाशाखामा कार्यरत छु । मैले प्र.ह. हिमाल कट्टेल मार्फत निज गोकुल वोहोरालाई चिनी निज मिति २०७०।१२।२८ को प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएकोले साथीको नाताले पुनः परीक्षाका दिनका लागि निवेदन दिन वाटो देखाएको मात्र हो । निज आफैले पुनः प्रयोगात्मक परीक्षामा पास भई आफै लाईसेन्स लिएको हो । मैले कुनै घुस रिसवत लिएको छैन भन्ने व्यहोराको शंकर रिमालले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

४१. म हस्तकलाको काम गर्दछु । मेरो नाममा जारी भएको “ए” वर्गको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८२९२५ लिनका लागि म २०७० साल चैत्र महिनामा मेरा लाईसेन्स बनाउनका लागि यातायात कार्यालय अगाडि फोटोकपी पसल भएको वलराम भन्ने व्यक्तिले फाराम भर्नका लागि रु.१,०००।- दिई मिति २०७०।१२।६ गतेको ट्रायल परीक्षामा फेल भएकोमा निज वलरामले नै चिन्ता नगर म बनाईदिन्छु भनेकोले लाईसेन्स बनाई दिएमा रु. १५,०००।- दिने सहमति भई घर गएकोमा निजले तिम्रो लाईसेन्स वन्ने भयो अलिकति वैना लिएर आउ भनेकोले रु. ४,०००।- लिई निजलाई दिई त्यसको २ हप्तापछि फोन गरी तिम्रो लाईसेन्स वन्यौ, पैसा लिई आउ भनेकोले वाँकी रु. १०,०००।- रकम समेत दिई जम्मा रु. १५,०००।- दिई निजको हातबाट नै मेरो लाईसेन्स लिएको हुँ । निज व्यक्ति होचो, गहुँ गोरो, वाहुन

जस्तो छ । देखेमा चिन्दछु । निजले भित्रका कर्मचारीलाई समेत पैसा दिनपर्छ भनेका थिए मैले कुनै कर्मचारीलाई चिन्दिन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी जनक सुनारले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

४२. म वैदेशिक रोजगार सम्बन्धी संस्था संचालन गर्छु । मैले मेरो नाममा जारी भएको "वि" वर्गको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८१३६२ लिनको लागि मिति २०७०।१२।४ मा ट्रायल परीक्षा दिदा फेल भएको थिएँ । सोही क्रममा प्रयोगात्मक स्थलमा भेट भएकी सरिता भन्ने महिलसँग उक्त फेल भएको कुरा गर्दा चिन्ता नगर तिमिले राम्रै चलाउने रहेछौं पुनः ट्रायल दिने हो वा सिधै लाईसेन्स लिने हो जे गरे पनि मैले चिनेको दलाल छ । सेटिङ्गबाट कर्मचारीसँग कुरा मिलाई काम हुन्छ, त्यसको लागि पुनः ट्रायल दिनका लागि भित्र कर्मचारीलाई रु. ५,००० दिनपर्ने सेटिङ्ग हुनाले दलाल समेतको लागि रु. ७,०००।-, र सिधै लाईसेन्स नै चाहिएको भएमा कर्मचारीलाई सेटिङ्ग वापत दिनपर्ने रकम रु. १५,०००।- लगायत दलाल समेतको लागि रु.१७,०००।- दिएमा लाईसेन्स वन्छ भनेकोले पुनः जाँच दिदा फेरी फेल पनि हुन सकिन्छ भनी सिधै लाईसेन्स लिन रु. १७,०००।- रकम दिने निर्णय गरी सहमति गरी घर फर्केकोमा २०/२२ दिनपछि तपाईंको लाईसेन्स वन्यो पैसा लिएर आउनुहोस भनी फोन गरेकीले म पुनः जाँच नदिई यातायातमा गई सबै प्रकृया पुरा गरी मेरो लाईसेन्स लिएको हो । त्यसपछि बाहिर रहेकी महिलालाई भेटी उक्त रकमा रु.१७,०००।- रकम सोही महिलालाई दिएकी हुँ । निज सरीतालाई दुई पटक मात्र भेट भएकोले देखेमा चिन्न सक्छु । निज गोरी पातली २७/२८ वर्षकी छन् । निजले के कसरी कुन दलाल मार्फत लाईसेन्स बनाईन् मलाई थाहा भएन भन्ने व्यहोराको रामसली लामाले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

४३. म उच्च माध्यमिक शिक्षामा अध्ययनरत छु । मैले मेरो नाममा जारी भएको "ए" वर्गको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८१४६५ को स.चा.अ.पत्र बनाउन मिति २०७०।१२।१७ को ट्रायल परीक्षामा फेल भएकोमा मोटरसाईकल सिकने स्थानमा सामान्य चिनजान भएको महर्जन थरको व्यक्तिलाई पुनः ट्रायल परीक्षाका लागि रु ७,०००।- दिई मिति २०७०।१२।२४ को परीक्षामा उत्तिर्ण भई उक्त लाईसेन्स लिएको हुँ । महर्जन भन्ने व्यक्ति अग्लो, सेतो, मोटो र तामाङ्ग जस्तो देखिन्छ । निजको नाम थर र सम्पर्क नम्बर थाहा भएन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी सुप्रिम किजुले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

४४. म २०७० साल मंसिरबाट यातायात व्यवस्था कार्यालय वागमतीमा कम्प्युटर अधिकृतको रूपमा कार्यरत छु । मेरो जिम्मेवारी डाटा ईन्ट्रि गर्ने हो । उक्त शाखामा म, संजिव न्यौपाने र करारका क.अ.जय नारायण चौधरी कार्यरत रहेका छौं । मैले ई.सं. २१।२।२०१४ मा "एफ" र "जी" वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित भएका विजयवावु तामाङ्गको पुनः परीक्षामा राख्दा मेरो आई. डि. प्रयोग भए पनि उक्त कार्य प्रज्ञा निरौलाले गरेको हो । मिति ई.सं. २३।२।२०१४ को प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित भएका विजय कुमार यादवको स.चा.अ.पत्रमा वावुको थरको अल्फाबेट मात्र नागरिकता हेरी संसोधन गरेको । मिति ई.सं.२६।२।२०१४ को प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएका मिलन भुजेलले मिलन गुरुङ्गको नामबाट पुनः दर्ता गरी लाईसेन्स निकालेकोमा लाईसेन्स जारी हुँदा भुजेल बनाई उसको नागरिकता हेरी गरेको, मिति

ई.सं. ५।३।२०१४ मा “वि” वर्ग थपको प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएको मोहित अग्रवाल के कसरी प्रयोगात्मक परीक्षामा समावेश भए थाहा भएन। मैले कार्यालयको अभिलेख र लाईसेन्सको अभिलेख हेरी थप गरेको हो। मिति ई.सं. ७।३।२०१४ मा “जी” वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षाको पुनः परीक्षाको लागि संसोधन पनि प्रज्ञा निरौलाले नै गरेको हुनपछि। मिति ई.सं. ७।३।२०१४ “ए” वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तिर्ण भई नयाँदरताबाट पास भएका अनुज पौडेलको थरको अल्फावेट, मिति ई.सं. ९।३।२०१४ मा “सि” वर्गमा अनुत्तिर्ण भएका गोमा उपरकोटी र मिति ई.सं. १०।३।२०१४ को “वि” वर्गको थपमा अनुत्तिर्ण भएका गणेश घिमिरेले नयाँ दरताबाट जाँच दिई पास भएकाहरुको लाईसेन्स जारी गर्ने वेलामा थरको अल्फावेट पनि नियमित प्रकृया वमोजिम नागरिकता हेरी संसोधन गरेको हो । अनिल कुमार वस्नेत, सुरज वस्नेत, गुणराज ढकाल, मान वहादुर गोले, अनिस महर्जन, विवेक महर्जन, डम्बर वहादुर सुनार, दुर्गा वहादुर कार्की, पृथ्वीमान गुम्वा, राम गोपाल तिमिल्सिना, राजेश नगरकोटी, अनन्तराज लामा, सुजन वि.क., श्री आयुश गुप्ता, रमेश कुमार के.सी., उमेश तामाङ्ग, प्रसुन गिरी, मिन वहादुर तामाङ्ग, चिरन्जिवी बुढाथोकी, अर्जुन लामाको पुनः ट्रायल राख्ने सम्बन्धमा कार्यालय प्रमुख तथा शा.अ.हरुको तोक आदेशमा राखेको हो । गणेश घिमिरे, राज कुमार पाण्डे, ईन्द्र प्रसाद सुवेदी, कुल वहादुर थिङ्ग, विजय कुँवर, सन्जु कुँवर, वैकुण्ठ नेपाल, रुपा शर्मा, विक्रम कार्की, प्रकास सिंह ठकुरी, सुनिता श्रेष्ठ लगायतको व्यक्तिगत विवरण निजहरुले पेश गरेको सक्कल कागजातको आधारमा संसोधन गरेको हो । कुनै घुस रिसवत लिने वदनियतका साथ नगरेको भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी राजेश पाछै महर्जनले अनुसन्धानको क्रममा वयान ।

४५. म मिति २०६८ सालदेखि स.चा.अ.पत्र कार्यालय वागमतीका कम्प्युटर अपरेटरको रुपमा कार्यरत रहेको छु। हाल कार्ड तथा ढड्डा प्रिन्ट गर्ने, नवीकरण शाखामा रहि नियमित कार्य गर्ने गरेको छु । मिति ई.सं. २६ जनवरी २०१४ मा “वि” वर्गको नयाँ प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएका टिकाराम वि.क.लाई मिति ई.सं. १ अप्रिल २०१४ मा मैले निजको दावी वमोजिम निजले पेश गरेको कागजातका आधारमा नाम थर, वावुको नाम, नागरिकता नं. रक्त समुह परिवर्तन गरेको हुनसक्छ। त्यसैगरी जित वहादुर मगर र राम शरण श्रीमलको पनि सोही आधारमा गरेको हुन सक्छ मैले निजहरुलाई चिन्दिन। कुनै किसिमको प्रलोभनमा नपरी उक्त कार्य भएको हो भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी पुस्करचन्द्र घिमिरेले अनुसन्धानको क्रममा गरको वयान ।

४६. म विद्यार्थी हुँ । मैले मेरो स.चा.अ.पत्र लिन मिति २०७०।१२।२७ मा “वि” वर्गको प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी भई फेल भएकोमा उक्त प्रयोगात्मक स्थलमा भेट भएको क्षितिज भन्ने व्यक्तिले रु. १५,०००।- दिएमा वनाई दिने भनी कुरा गरेकोले मेरो प्रवेश पत्र समेत निजलाई दिई करिव १ महिना पछि निजले तिम्रो लाईसेन्स वनेको छ। पैसा लिई उक्त लाईसेन्स लिन आउन भनेकोले आई ट्रायल दिने स्थानमा निजलाई भेटी उक्त पैसा दिई यातायात कार्यालयबाट मेरो नामको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८४९२१ लिएको हुँ। मैले निजलाई देखेमा चिन्दछु । निजको पुरा नाम र ठेगाना थाहा छैन भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी मनोज दरैले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान ।

४७. म यातायात व्यवस्था विभागको सरवरको सिस्टम सपोट गर्ने संस्था यामोरी ईन्करपोरेटेड प्रा.लि.मा प्रोजेक्ट सुपरभाईजरको रुपमा कार्यरत छु। ई.सं. २००९ देखि विभागसँगको संझौता वमोजिम स.चा.अ.पत्रको शुरु ईन्ट्रि गर्ने काम भएको हो र हाल पनि जारी छ। अनुसन्धानको शिलशिलामा विभागबाट माग भए वमोजिम शंकाको घेरामा भएका स.चा.अ.पत्रहरुको शुरु ईन्ट्रि गर्ने, त्यसपछि भएको विभिन्न मितिको मोडिफिकेसन तथा संसोधन र त्यो कार्य गर्ने यूजर व्यक्तिको विवरण सरवर अभिलेखबाट एक्ट्राक्ट गरी यस आयोगलाई उपलब्ध गराएको टाटा विवरणमा शत प्रतिशत सत्यता र विश्वसनियता छ। कसैको कुनै यूजर आई. डि. को प्रयोग विना कम्प्युटर सफ्टवेवरले आफै सरवरको डाटामा फेरवदल र संसोधन ल्याउन संभव छैन, सफ्टवेवरको कारण कुनै डाटा आफै परिवर्तित हुदैन र हालसम्म यातायात व्यवस्था विभागको सरवरमा कुनै आई. डि. तथा सफ्टवेयर ह्याक भएको जानाकारी पनि छैन भन्ने अरुण हमालले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान।

४८. म सवारी चालक सम्बन्धी काम गर्छु। मैले विर वहादुर भुजेललाई चिन्दछु तर निजको स.चा.अ.पत्र वनाउन गाडी सिकाउन गाडी भाडा वाहेक कुनै पैसा लिएको छैन। त्यसैगरी भोला थापाको स.चा.अ.पत्र वनाउन वसन्त कार्की मार्फत गाडी सिकाउन रु. ५,०००।-वाहेक अन्य रकम लिएको छैन। मैले रामदत्त भट्ट र हरिश भट्टलाई चिन्दिन। रामदत्त भट्टको धरौटी मैले राखीदिएको होईन। निजको साथीले पैशा लागिदिन भनेकोले मात्र ल्याई दिएको मात्र हो। मैले विष्णु वहादुर वस्नेत, सानुकाजी देशार र विष्णु वहादुर थापालाई चिन्दिन। मैले उनिहरु मार्फत कोही कसैको स.चा.अ.पत्र नवनाएको र रकम पनि लिएको छैन, मैले अनियमित तरिकाबाट कार्यालयका कर्मचारीसँग कुनै पनि किसिमको सेटिङ्ग मिलाई स.चा.अ.पत्र वनाउने कार्य गरेको छैन भन्ने प्रतिवादी रमेश तामाङ्गले अनुसन्धानको क्रममा गरेको वयान।

४९. **अभियोग दावी** -अनुसन्धानको क्रममा सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालय वागमतीबाट वरामद भई आएका विभिन्न किसिमका विद्युतिय अभिलेख तथा कागजातहरु, विभिन्न समयमा भएको पत्राचारबाट प्राप्त विवरण तथा अभिलेखहरु, अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र प्राप्त गर्ने व्यक्तिहरु रविन कार्की, राम मल्ल, कृष्ण प्रसाद शर्मा, भोला थापा, ज्ञानेन्द्र पोखरेल, विर वहादुर भुजेल, राम नारायण चौधरी, कान्छाराम सैजु, राम वहादुर तामाङ्ग, सचिन्द्र कार्की, गोकुल वोहरा, जनक सुनार, सुप्रिम किजु, रामसली लामा र मनोज दरै समेतको वयान, यसैगरी सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालय वागमतीका कर्मचारीहरु मध्ये निमित्त कार्यालय प्रमुख रामदत्त भट्ट, शा.अ.वाल कुमार खतिवडा, शा.अ.रामेश्वर अर्याल, शा.अ. कुल प्रसाद पराजुली, शा.अ. ईश्वर रेग्मी, शा.अ. दिपक रेग्मी, मे.अ. प्रज्ञा निरौला, कम्प्युटर ईन्जिनियर हरिश भट्ट, कम्प्युटर अपरेटर संजिव न्यौपाने, कम्प्युटर अपरेटर दिलिप सिंह धामी, कम्प्युटर अपरेटर राजनवावु रिमाल, कम्प्युटर अधिकृत राजेश पाछै महर्जन, कम्प्युटर अपरेटर पुस्करचन्द्र घिमिरे समेतको वयान, यसैगरी लेखापढी व्यवशाय तथा फोटोकपी सेन्टर संचालन गर्ने देवराज लामिछाने, विष्णु वहादुर वस्नेत, विष्णु थापा, विष्णु वहादुर थिङ्ग, सानुकाजी देसार, अनिलवावु पाण्डे, विक्रम वि.सी., टेक वहादुर महर्जन, शम्सेर वहादुर थिङ्ग समेतको वयान,

यसैगरी ड्राईभिङ्ग स्कुल संचालन गर्ने संचालकहरु अमरमणि वराल र वसन्त गौतम समेतको वयान, यसैगरी योमोरी ईन्करपोरेटेड प्रा.लि.का अरुण हमालको वयान, यातायात व्यवस्था विभागको सरवर प्रदायक संस्था योमोरी ईन्करपोरेटेड प्रा.लि.बाट माग भए वमोजिम यातायात व्यवस्था विभाग मार्फत प्राप्त भएको विभिन्न स.चा.अ.पत्र जारी गर्ने सम्बन्धमा उक्त स.चा.अ.पत्रको कम्प्युटर अभिलेखमा भएको संसोधन तथा ईडिटको विवरणका आधारमा निम्न तथ्यहरु प्रमाणित हुन आएको देखिन्छ । अनियमित तरिकाबाट आफ्नो स.चा.अ.पत्र वनाउन घुस रिसवत दिने व्यक्ति र रकमको सम्बन्धमा प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भई सिधै स.चा.अ.पत्र वनाउनका लागि भोला थापाले रु.२०,०००।-, राम नारायण चौधरीले रु.१७,०००।-, कान्धाराम सैजुले रु.१८,०००।-, रामशाली लामाले रु. १७,०००।-, जनक सुनारले रु.१५,०००।-, मनोज दरैले रु.१५,०००।-, विर वहादुर भुजेलले रु.१७,०००।- र राम मल्लले रु. १५,०००।- घुस रिसवत दिएको र पुनः ट्रायलमा सहभागी हुनका लागि ज्ञानेन्द्र पोखरेलले रु. १५,०००।-, राम वहादुर तामाङ्गले रु. १५,०००।-, सचिन्द्र कार्कीले रु. ७,०००।-, गोकुल वोहोराले रु. ५,५००।- सुप्रिम किजुले रु. ७,०००।- घुस रिसवत दिएको देखिएको तथा दलालहरु लक्ष्मण तिमिलिसना, विष्णु वहादुर वस्नेत, सानुकाजी देशार र विष्णु वहादुर थापा र सवारी चालक अनुमति पत्र, वागमतीका मे.ई.प्रज्ञा निरौला समेतको वयानबाट फेल भएकोलाई अनियमित तरिकाबाट पास बनाई स.चा.अ.पत्र लिनका लागि कर्मचारीलाई जनही रु. १५,०००।- तथा पुनः ट्रायलमा राख्नका लागि जनही रु. ५,०००।- विभिन्न दलालहरुको सेटिङ्गबाट घुस रिसवत बुझाउन पर्ने र जनही रु.२,०००।-का दरले सो काम गरे वापत दलालले घुस रिसवत लिने गरेको तथ्य अनुसन्धानको क्रममा पुष्टि हुन आयो । सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालय वागमतीका शा.अ. रामेश्वर अर्यालले राम मल्लको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-२५९७८८ मा “वि”वर्ग थप गर्नका लागि अमरमणि वराल मार्फत सेटिङ्ग मिलाई रु. १५,०००।- घुस रिसवत लिई ढुङ्गा अभिलेखमा मिति २०६७।४।१९ मा “वि”वर्ग जारी भएको विवरण थपी कम्प्युटर अभिलेखमा उक्त विवरण मिति ई.स. १२ जनवरी २०१४ मा निजकै आई.डि.बाट थपी सच्चाई मिति २०७०।९।२९ मा उक्त स.चा.अ.पत्र नवीकरण सहित वर्ग “वि” थप गरेको र कुमार भण्डारीको स.चा.अ.पत्र नं. ००६-७२५९२७ मा फेल भएको व्यक्तिलाई मिति ई.सं. २८ मार्च २०१४ मा आफ्नो आई.डि.बाट “वि”वर्ग कम्प्युटर अभिलेखमा थप तथा संसोधन गरी मिति ई.सं. १ अप्रिल २०१४ मा प्रतिलिपि जारी गरेको देखिन्छ। त्यसैगरी शा.अ. वाल कुमार खतिवडा र दिलीप सिंह धामीले शम्सेर वहादुर थिङ्ग मार्फत रु. १६,०००।- घुस रिसवत लिई सम्पूर्ण नक्कली कागजात बनाई कार्यालयको ढुङ्गा अभिलेख सच्चाई केरमेट गरी विवरण थपी, फोटो समेत परिवर्तन गरी अर्कैको नाममा जारी भएको साविकको स.चा.अ.पत्र नं.०६-२५५४३१ बाट रविन कार्की र साविकको कृष्ण प्रसाद पौडेलको स.चा.अ.पत्र नं. ००६-७२५७६१ बाट कृष्ण प्रसाद शर्माको नाममा प्रतिलिपि जारी भएको देखिन्छ । वालकुमार खतिवडाले प्रयोगात्मक परीक्षामा फेल भएकी शान्तीलक्ष्मी शाक्यको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-१४००६८ मा मिति ई.सं. २५ अप्रिल २०१४ मा आफ्नो आई.डि.बाट अनियमित

तरिकाबाट कम्प्युटर अभिलेखमा “वि” वर्ग थप गरी २८ अप्रिल २०१४ प्रतिलिपि जारी गरेको समेत देखिन्छ । कम्प्युटर अपरेटर दिलीप सिंह धामीले साविक मंगल वुढाथोकीको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-०१८१५५ तथा साविक ओम प्रकास प्रसाईको नामको ००६-७१४०९० र साविक कुल उपरकोटीको नामको स.चा.अ.पत्र नं. ०५-५२१२६ को कम्प्युटर अभिलेख सच्चाई संसोधन गरी क्रमसः काशिराम भण्डारी, ट्रायल परीक्षामा फेल भएका ओम प्रकास प्रसाद र राम शरण देवकोटाको व्यक्तिगत विवरण थप गरी निजहरुको नाममा अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र तथा प्रतिलिपि जारी गरेको तथ्य अनुसन्धानबाट पुष्टि हुन आयो। सवारी चालक अनुमति पत्र कार्यालय वागमतीका तात्कालिन निमित्त कार्यालय प्रमुख शा.अ.रामदत्त भट्टले विभिन्न मितिमा भएको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तिर्ण भएका डोल बहादुर तामाङ्ग लगायतका विभिन्न १४२ जना व्यक्तिहरुलाई आफ्नै आई.डि.ले अभिलेख सच्चाई उत्तिर्ण बनाउनुका साथै प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित भएका १०९ जना तथा अनुत्तिर्ण भएका ७० जना र नयादस्ताबाट फारम भरेका ९३ जना गरी जम्मा २७२ जना व्यक्तिहरुलाई सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन २०४९ को दफा ४९ को उपदफा (२) विपरित तिन महिना अगावै प्रयोगात्मक परीक्षामा सोही दरखास्त फारम वा नयाँ फारम भराई पुनः प्रयोगात्मक परीक्षामा सहभागी गराएकोले जम्मा ४१४ जना व्यक्तिहरुलाई अनियमित तरिकाबाट सेटिङ्गका आधारमा घुस रिसवत लिई स.चा.अ.प.जारी गरेको कुरा प्रमाणित हुन आएको र घुस रिसवतको विगो कायम गर्ने प्रयोजनका लागि माथि उल्लेख गरे मुताविक विभिन्न व्यक्तिको वयानबाट खुले बमोजिम फेललाई पास बनाएको हकमा सेटिङ्गबाट प्राप्त हुने रकम जनही रु. १५,०००।- का दरले १४२ जनाको रु. २१,३०,०००।- र अनुपस्थित तथा अनुत्तिर्णलाई पुनः प्रयोगात्मक परीक्षामा समावेश गराएवापत सेटिङ्गबाट प्राप्त हुने रकम जनही रु.५,०००।- का दरले २७२ जनाको जम्मा रु.१३,६०,०००।- गरी कुलजम्मा रु. ३४,९०,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिन्छ । त्यसैगरी कम्प्युटर ईन्जिनियर हरिश भट्टले विभिन्न मितिमा विभिन्न वर्गको लागि भएको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तिर्ण भएका विभिन्न ४३ जना व्यक्तिहरुको कम्प्युटर सरवरमा भएको प्रयोगात्मक परीक्षाको अन्तिम नतिजा अभिलेख सच्चाई फेल भएको अभिलेखलाई पास गराई सेटिङ्गबाट जनही रु.१५,०००।- का दरले ४३ जनाको जम्मा रु. ६,४५,०००।- सेटिङ्गको आधारमा घुस रिसवत लिई अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.प.जारी गराएको तथ्य अनुसन्धानबाट पुष्टि हुन आयो । स.चा.अ.पत्र कार्यालय वागमतीका कम्प्युटर अपरेटर संजिव न्यौपानेले सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन २०५९ को ४९ को उपदफा (२) विपरित विभिन्न मितिमा भएको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित भएका २७ जना तथा अनुत्तिर्ण भएका ३८ जना गरी ६५ जनाको प्रयोगात्मक परीक्षाको मिति संसोधन गरी अभिलेख सच्चाई सेटिङ्गबाट जनही रु. ५,०००।- का दरले रु. १,३०,००० र २ जनाको लिखित परीक्षाको अभिलेखलाई फेलबाट पास बनाएकोले सेटिङ्गबाट जनही रु. १५,०००।- का दरले रु. ३०,०००।- गरी जम्मा रु.१,६०,०००।-, सेटिङ्ग मिलाई घुस रिसवत लिएको देखिन्छ। त्यसैगरी कम्प्युटर अपरेटर राजनबाबु रिमालले प्रयोगात्मक

परीक्षामा अनुपस्थित भएका ७९ जना र अनुत्तिर्ण भएका ३९ जना र लक्ष्मण वहादुर भट्टराईको व्यक्तिगत विवरण सवै संशोधन गर्नुका साथै नरेश वहादुर श्रेष्ठको नाममा प्रतिलिपि जारी गरेको १ जना गरी ११९ जनाको जनही रु. ५,०००।- का दरले जम्मा रु. ५,९५,०००।- सेटिङ्गको आधारमा घुस रिसवत लिएको देखिन्छ । कम्प्युटर अधिकृत राजेश पाछै महर्जनले अनुपस्थित भएका १५ जना तथा अनुत्तिर्ण भएका ८ जना गरी २३ जना व्यक्तिहरूको सेटिङ्गबाट जनही रु.५,०००।- का दरले रु. १,१५,०००।-, घुस रिसवत लिएको देखिन्छ। त्यसैगरी कम्प्युटर अपरेटर पुस्करचन्द्र घिमिरेले साविक स.चा.अ.प.नं. ०६-४८०२०२, साविक स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८०२०३, साविक रेजु भट्टराईको नाममा जारी भएको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८१९७८ मा निजहरूको सम्पूर्ण विवरण संशोधन गरी विभिन्न मितिमा फेल भएका क्रमसः राम शरण श्रीमल, टिकाराम वि.क.र जित व.मगरको व्यक्तिगत विवरण थप गरी निजहरूको नाममा अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र तथा प्रतिलिपि गरी गर्न जनही रु. १५,०००।- को दरले जम्मा रु. ४५,०००।- घुस रिसवत लिएको तथ्य प्रमाणित हुन आयो । भोला थापाले स.चा.अ.पत्र नं.०७-०९९८१७ मा “एफ” र “जी” वर्ग थप गर्नका लागि ट्रायल परीक्षामा सामेल भै परीक्षामा पास गराई दिने भनी गौतम ड्राईभिङ्ग सेन्टरका संचालक वसन्त कुमार कार्कीलाई रु २०,०००।- घुस रिसवत दिएकोमा निज वसन्त कार्कीले रु.२,०००।- आफुले राखी रु. १८,०००।- रमेश तामाङ्गलाई दिएकोमा निज भोला थापा “जी” वर्गमा फेल भएकोमा सेटिङ्गबाट घुस रिसवत लेनदेन गरी अभिलेख सच्चाई “जी” वर्ग समेत पास भएको भनी सो वर्ग थपेको, रमेश तामाङ्गले विर वहादुर भुजेलको “ई” वर्गको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८२३४८ अनियमित तरिकाबाट जारी गराउनका लागि रु. १७,०००।- घुस रिसवत लिनुका साथै लेखापढी व्यवशाय गर्ने विष्णु वहादुर वस्नेत मार्फत निजले सुदन कार्की लगायत १० जना, सानुकाजी देशार मार्फत अमित महर्जन लगायत २० जना र विष्णु वहादुर थापामा मार्फत हेम वहादुर खड्का लगायत ५ जना गरी जम्मा ३५ जना फेल भएका व्यक्तिहरूलाई सोझै सेटिङ्गबाट पास वनाउनका लागि जनही रु.१७,०००।- लिएको र पुनः ट्रायलमा समावेश गर्नका लागि विष्णु वहादुर वस्नेत मार्फत नाम संझना नभएका १५ जना, सानुकाजी देशार मार्फत कृषम महर्जन लगायत २० जना र विष्णु वहादुर थापा मार्फत कृष्ण थापा मगर लगायत ५ जना गरी ४० जना व्यक्तिहरूलाई जनही रु.७,०००।- का दरले लाईसेन्सको दलाल काम गर्ने रमेश तामाङ्गलाई दिएको भन्ने निजहरूको वयान समेतबाट पुष्टी हुन आएको र सो रकममध्ये सेटिङ्गबाट फेललाई सिधै पास गराउन कर्मचारीलाई रु.१५,०००।- र पुनः ट्रायलका लागि रु. ५,०००।- दिने गरेको र जनही रु. २,०००।- निज दलाल रमेश तामाङ्गले राखे गरेको देखिएकोले जम्मा ७७ जनाको रु. १,५४,०००।- रमेश तामाङ्गले घुस रिसवत लिएको तथ्य समेत पुष्टि हुन आयो । काजी भन्ने आङ्गदावा शेर्पाले ज्ञानेन्द्र पोखरेलको “ई” वर्गको स.चा.अ.पत्र नं.०६-४८८६०० र राम वहादुर तामाङ्गको स.चा.अ.पत्र नं. ०६-४८५०७१ वनाउनका लागि पुनः ट्रायलमा राख्न जनही रु. १५,०००।- गरी जम्मा रु. ३०,०००।- घुस रिसवत लिई सेटिङ्ग वापत तोकिएको जनही रु. ५,०००।- का दरले रु.१०,०००।-

कर्मचारीलाई बुझाई बाँकी रु. २०,०००।- निजले लिएको, प्रभात पाठकले राम नारायण चौधरीको साविक स.चा.अ.पत्र नं.०५- १२४५५७ मा वर्ग “एफ” थप गर्नका लागि रु. १७,०००।- घुस रिसवत लिई सेटिङ्गबाट रु. १५,०००।- कर्मचारीलाई दिई बाँकी रु. २,०००।- निजले राखेको, दधिराम सुवेदीले कान्छाराम शैजुको स.चा.अ.पत्र नं. ०६- ८६७७६९ मा “एफ” र “जी” वर्ग थप गर्नका लागि लक्ष्मण तिमिल्सिना मार्फत रु. १८,०००।- घुस रिसवत लिनुका साथै निजले लक्ष्मण तिमिल्सिना मार्फत ट्रायलमा फेल भएका तर सोझै लाईसेन्स लिन चाहने शान्त वहादुर पहरी लगायत अन्य १५ जना सम्पर्कमा आएका व्यक्तिहरूबाट जनही रु. १७,०००।- तथा पुनः ट्रायलमा राख्नको लागि २२ जना व्यक्तिहरूबाट जनही रु. ७,०००।- को दरले घुस रिसवतको रकम लिई जम्मा ३८ जना व्यक्तिहरूको अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र बनाई दिएको भन्ने कुरा लक्ष्मण तिमिल्सिनाको वयान समेतबाट खुलेको तथा निज दधिराम सुवेदी म्याद सुचाना जारी गर्दा समेत हाजिर नभएको देखिदा यसरी सेटिङ्गबाट अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र बनाउँदा निज दधिराम सुवेदीले लिएको जनही रु.२,०००।- का दरले ३८ जनाको रु.७६,०००।- घुस रिसवत लिएको तथ्य अनुसन्धानबाट पुष्टि हुन आयो । समग्रमा शा.अ.रामेश्वर अर्थात् राम मल्लको स.चा.अ.पत्र बनाउन कार्यालयको अभिलेख सच्चाई रु. १५,०००।- घुस रिसवत लिएको र कुमार भण्डारीको स.चा.अ.पत्रमा “वि” वर्ग थप गर्न अभिलेख सच्चाएकोले निजलाई भ्रष्टाचार निवारण ऐन २०५९ को दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु.१५,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, , शा.अ.वाल कुमार खतिवडाले दिलिप सिंह धामीको मिलोमतोमा रु. १६,०००।- घुस रिसवत लिई अभिलेख सच्चाई रविन कार्की र कृष्ण प्रसाद शर्माको स.चा.अ.पत्रको प्रतिलिपि जारी गर्नुका साथै शान्तीलक्ष्मी शाक्यको अनियमित तरिकाले “वि” वर्ग थप गरी प्रतिलिपि जारी गरेको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु.१६,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, कम्प्युटर अपरेटर दिलिप सिंह धामीले रविन कार्की समेतको स.चा.अ.पत्र बनाउन शम्सेर वहादुर थिङ्गबाट रु.१६,०००।- घुस रिसवत लिनुका साथै काशिराम भण्डारी, ओम प्रकास प्रसाद र राम शरण देवकोटाको स.चा.अ.पत्रको अभिलेख सच्चाई अनियमित तरिकाले प्रतिलिपि जारी गराएको देखिदा निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु.१६,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, शा.अ.रामदत्त भट्टले ४१४ जना व्यक्तिहरूको अभिलेख आफै सच्चाई तथा सच्याउन लगाई रु.३४,९०,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा

विगो रु.३४,९०,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(छ) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, कम्प्युटर ईन्जिनियर हरिश भट्टले ४३ जना व्यक्तिहरूको अनियमित तरिकाले अभिलेख सच्चाई रु. ६,४५,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु.६,४५,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(ड) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, कम्प्युटर अपरेटर संजिव न्यौपाने ६७ जना व्यक्तिहरूको अनियमित तरिकाले अभिलेख सच्चाई रु.१,६०,०००।-, घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु.१,६०,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(घ) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, कम्प्युटर अपरेटर राजनवावु रिमालले ११९ जना व्यक्तिको अभिलेख सच्चाई रु. ५,९५,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु.५,९५,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(ड) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, कम्प्युटर अधिकृत राजेश पाछै महर्जनले २३ जना व्यक्तिहरूको अभिलेख सच्चाई रु. १,१५,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु. १,१५,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(घ) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, कम्प्युटर अपरेटर पुष्करचन्द्र घिमिरेले अन्य व्यक्तिहरूको नाममा प्रतिलिपि जारी गर्नका लागि रेजु भट्टराई लगायत ३ जना व्यक्तिहरूको अभिलेख सच्चाई रु. ४५,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ११ को कसुरमा सोही दफा ११ द्वारा व्यवस्थित हदै सम्मको सजाय हुनका साथै सोही ऐनको दफा ३(१) को कसुरमा विगो रु. ४५,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(ख) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, अमरमणि वरालले राम मल्लबाट निजको स.चा.अ.पत्रमा अनियमित तरिकाबाट “वि” वर्ग थप गराउन रु. १५,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ३(२) को कसुरमा विगो रु. १५,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, वसन्त कुमार कार्कीले भोला थापाको स.चा.अ.पत्र नं.०७-०९९८१७ मा “जी” वर्ग थप गराउनका लागि रु. २,००० घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ३(२) को कसुरमा विगो रु. २,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, रमेश तामाङ्गले भोला थापा र विर बहादुर भुजेल लगायत ७७ जनाको अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र बनाउन रु.१,५४,००० घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ३(२) को कसुरमा विगो रु. १,५४,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(घ)

वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, आङ्गदावा शेर्पाले ज्ञानेन्द्र पोखरेल र राम वहादुर तामाङ्गको स.चा.अ.पत्र वनाउन रु. २०,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ३(२) को कसुरमा विगो रु.२०,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, प्रभात पाठकले राम नारायण चौधरीको स.चा.अ.पत्र नं. ०५-१२४५५७ मा वर्ग “एफ” थप गर्नका लागि रु. १७,०००।- लिई सेटिङ्गबाट प्राप्त हुने रु. २,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ३(२) को कसुरमा विगो रु. २,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, दधिराम सुवेदीले कान्छाराम शैजु लगायत ३८ जना व्यक्तिहरूको अनियमित तरिकाबाट स.चा.अ.पत्र वनाउन रु. ७६,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ३(२) को कसुरमा विगो रु. ७६,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(ग) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुन, शम्सेर वहादुर थिङ्गले रविन कार्की र कृष्ण प्रसाद शर्माको अनियमित तरिकाबाट प्रतिलिपि वनाउन रु. १२,०००।- घुस रिसवत लिएको देखिएकोले निजलाई सोही ऐनको दफा ३(२) को कसुरमा विगो रु. १२,०००।- कायम गरी निजलाई सोही दफा ३(१) तथा ३(१)(क) वमोजिम हदै सम्मको सजाय हुनका लागि सादर अनुरोध गरिन्छ। अनियमित तरिकाले घुस रिसवत दिई स.चा.अ.पत्र बनाई अनुसन्धानको क्रममा यस आयोगमा उपस्थित भई वयान दिने राम मल्ल, विर वहादुर भुजेल, राम नारायण चौधरी, कान्छाराम सैजु, भोला थापा, ज्ञानेन्द्र पोखरेल, राम वहादुर तामाङ्ग, सचिन्द्र कार्की, सुप्रिम किजु, गोकुल वोहरा, जनक सुनार, रामशिला लामा र मनोज दरै समेत १३ जना व्यक्तिहरू र अनियमित तरिकाबाट विभिन्न व्यक्तिहरूबाट घुस रिसवत लिई तथा घुस रिसवत दिन लगाई स.चा.अ.पत्र वनाउन सहयोग गर्ने लेखापढी तथा गाडी खरिद विक्रिको व्यवसाय गर्ने लक्ष्मण तिमिल्सिना, विष्णु वहादुर वस्नेत, सानुकाजी देशार र विष्णु वहादुर थापा समेतले अनुसन्धानको क्रममा सत्य तथ्य वयान दिई अनुसन्धान कार्यमा सहयोग गरेकोले निजहरूले भ्रष्टाचार निवारण ऐन २०५९ को दफा ३ को उपदफा २ वमोजिमको कसुर गरेता पनि अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग ऐन २०४८ को दफा १९ को उपदफा १५ वमोजिम निजहरूलाई सजायको माग दावीबाट पुर्ण छुट दिई साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिनुका साथै निजहरूलाई सम्मानित अदालतबाट खोजी भएका बखत उपस्थित गराउने व्यहोरा सादर अनुरोध गरिन्छ भन्ने व्यहोराको आरोपपत्र।

५०. म हाल शाखा अधिकृत पदमा कार्यरत छु। म यातायात व्यवस्था विभाग सवारी चालक अनुमति पत्र, बागमतीमा मिति २०७०।६।२१ गते देखि कार्यरत रहेकोमा त्यस कार्यालयमा रहँदा लाइसेन्स नवीकरणको सही गर्ने लगायतका काम गर्ने गर्थे। लाइसेन्स नवीकरण गर्दा सम्बन्धित फाँटका साथीहरूले सही गरेको आधारमा सही सम्म गरिदिएको हो। मेरो पासवर्ड बेलाबेलामा परिवर्तन भई प्राप्त हुने हुँदा त्यो बीचको समयमा अरु कसले गन्यो त्यो मलाई जानकारी भएन। मैले कसैसँग पनि सेटिङ्ग मिलाई कुनै रकम लिएको छैन। मेरो आई.डी. प्रयोग गरी अन्य कसैले सच्याई प्रतिलिपि दिएको हुन सक्छ। त्यो लाइसेन्सको

बारेमा अन्य कुरा थाहा भएन। त्यसमा मैले अभिलेख थप गर्नु पर्ने विवरण सच्चाउनु पर्ने कुनै कारण पनि छैन र गरेको पनि छैन। मैले आरोप दावी बमोजिम घुस रिसवत नलिएको हुनाले झुठ्ठा आरोपदावीबाट सफाई पाउँ भनी प्रतिवादी रामेश्वर अर्यालले यस अदालतमा गरेको बयान।

५२. म २०७० साल मंसिर महिना देखि सो कार्यालयको लाइसेन्स शाखामा कम्प्युटर अधिकृतको पदमा कार्यरत छु। मैले उक्त फाँटमा लाइसेन्स सम्बन्धीको सफ्टवेयर छ सोही सफ्टवेयर चलाउदछु। त्यसमा लाइसेन्सको डाटा इन्ट्री गर्ने, रिन्यु गर्दाको डाटाइन्ट्री गर्ने काम गर्दछु। परीक्षा मिति परिवर्तन भएमा पहिलेको मिति Delete गरी अब हुने परीक्षा मिति इन्ट्रि गरिन्छ। यो नियमित प्रक्रिया हो। यस्तो कार्यमा कुनै प्रकारको घुस रिसवत माग्ने लिने गरिदैन। १५ जना व्यक्तिबाट प्रति व्यक्ति रु.५,०००।- का दरले लिए खाएको समेत छैन। को पास भयो को फेल भयो को अनुपस्थित भयो भन्ने रेकर्ड कम्प्युटर सिस्टममा छैन। हाकिमको तोक आदेश अनुसार हामीले परीक्षा मिति इन्ट्रि अपडेट गर्ने हो। व्यक्तिहरुको नाम गल्ती भएमा सुधार गरी पाउँ भनी सक्कली नागरिकता तथा लाइसेन्स लिई आएमा सोझै कम्प्युटर अपरेटर तथा कम्प्युटर अधिकृतले गर्दछ। ट्रायलमा को पास भए को फेल भए हामीलाई थाहा हुदैन, ट्रायलमा खटेको व्यक्तिलाई मात्र थाहा हुन्छ। मैले कसैको घुस रिसवत नलिएको हुँदा बनावटी अभियोग दावीबाट सफाई पाउन अनुरोध गर्दछु भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी राजेश पाछै (महर्जन) को बयान।

५३. म २०६८ साल देखि कम्प्युटर अपरेटर पदमा सो कार्यालयमा कार्यरत छु। मै सो पदमा काम गर्दा योमरीले बनाएको DLRS सफ्टवेयरमा आएका कागजातहरुलाई आफूलाई दिएको अधिकार भित्र रही डाटा इन्ट्री गर्ने र तथा प्रिन्ट गर्ने लगायत काम गर्ने गर्दथेँ । लाइसेन्सको लागि लिखित परीक्षा भए पछि रेजुल्ट सिट सफ्टवेयरमा इन्ट्रि गर्ने गर्दछु। म ट्रायल लिने ठाउँमा जादिन। मैले कुनै दलाललाई चिनेको छैन। जहासम्म प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित भएका तथा अनुत्तिर्ण भएकाको हकमा आदेश सहितको निवेदनको आधारमा परीक्षामा समावेश गराउने नियमिति प्रक्रिया हो। को पास भयो को फेल भयो हामीलाई थाहा हुदैन। तोक आदेश बमोजिम डाटा इन्ट्री गर्ने हो । मलाई डाटा अपडेट गर्ने मात्र अधिकार छ। Data Delete गर्ने अधिकार छैन। मैले अनियमित तरिकाले नसच्याएको हुँदा वादी दावी बमोजिम सजाय हुनु पर्ने होइन म निर्दोष छु। सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी संजिव न्यौपानेले गरेको बयान।

५४. मेरो पेशा सवारी चालक हो, भाडामा लिएर ट्र्याक्सी चलाउछु। म सो यातायात कार्यालयमा आजसम्म गएको छैन। मैले कुनै कर्मचारी तथा डाईभिड इन्चिच्युटलाई चिनेको छैन। मैले कसैसँग पनि सवारी चालक अनुमतिको लागि कुनै रकम लिएको छैन। कसैलाई दिएको पनि छैन। मैले कुनै अनियमित काम गरेको छैन। तसर्थ, मलाई वादीदावी बमोजिम सजाय हुनु पर्ने होइन। म निर्दोष छु। वादी दावी बाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी रमेश तामाङको बयान।

५५. म मिति २०६९।९।१४ गते देखि कम्प्युटर अपरेटर प्रोजेक्ट स्टाफ (DLRS) को रूपमा योमरी इनकर्पोरेट प्रा.लि. बाट त्यस कार्यालयमा कार्यरत थिएँ। मैले कार्यालय प्रमुख तथा शाखा अधिकृतको

निर्णय बमोजिम काम गर्नु भनी त्यस कार्यालयमा खटाइएको थियो। ट्रायल चेकमा अनुत्तीर्ण तथा अनुपस्थित भएका परीक्षार्थीहरुलाई समावेश गराउने सहितको आदेश बमोजिम नियमित प्रक्रिया अनुसार गएको हो। मैले कम्प्युटर अपरेटरको रूपमा कार्यालय प्रमुख र शाखा अधिकृतको निर्णय तथा तोक आदेश बमोजिम कम्प्युटर प्रविष्ट सम्बन्धी काम गर्दथेँ। मैले कुनै पनि भ्रष्टाचारजन्य कार्य गरेको छैन। मलाई आरोपदावी बमोजिम सजाय हुनु पर्ने होइन आरोपदावीबाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी राजन बाबु रिमालको बयान।

५६. मैले परफेक्ट ड्राइभिङ इनसिच्युट संचालन गर्दै आएको छु। आजसम्म लाइसेन्स बनाउने काममा फारम भर्ने काम बाहेक अन्य कुनै सहयोग गरेको छैन। मैले आरोपपत्रमा उल्लिखित कसूर अपराध नगरेकोले म उपरको आरोपदावी झुठा हो। मैले सजाय पाउनु पर्ने होइन, सफाई पाउँ भनी प्रतिवादी अमरमणी बरालले यस अदालतमा गरेको बयान।

५७. पेशा मेरो लेखापढी हो। म लेखापढी गर्ने एक साधारण व्यक्ति हो। मैले रविन कार्की र कृष्ण प्रसाद शर्मालाई चिन्दिन भने पैसा लिने कुरै हुदैन। म लेखापढी गरी दैनिकी चलाउने साधारण व्यक्ति हुँ। मलाई प्रस्तुत मुद्दाबाट सफाई दिनु पर्दछ भनी प्रतिवादी शम्सेर बहादुर थिङ्गले यस अदालतमा गरेको बयान।

५८. मेरो पेशा ड्राइभिङ इन्स्टिच्युटको प्रोपाइटर हो। मैले गौतम मोटर ड्राइभिङ ट्रेनिङ सेन्टर २०५६ ड्राइभिङ सेन्टरबाट ड्राइभिङ सिकाउने बाहेक सवारी चालक अनुमती पत्र वितरण सम्बन्धी अन्य कुनै काम नहुने र फर्म समेत नभराउने हुँदा मैले कोही कसैलाई सेटिङ मिलाएर लाइसेन्स निकाल्न सहयोग नगरेको हुँदा उक्त जानकारी हुने कुरै भएन। म उपरको आरोपदावी झुठा भएकोले सजाय हुनु पर्ने होइन। मैले कसैलाई घुस लिने दिने कार्य नगरेको हुँदा प्रस्तुत मुद्दामा निर्दोष हुँदा सफाई पाउँ भनी प्रतिवादी वसन्त कुमार कार्कीले यस अदालतमा गरेको बयान।

५९. बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७(घ) बमोजिम प्रतिवादीहरुको पदीय जिम्मेवारी एवं दावीमा लिएको विगो समेतको आधारमा देहायका प्रतिवादीहरुबाट देहाय बमोजिम धरौट माग गरिएको छ। अनुसन्धानको क्रममा प्रतिवादी रामेश्वर अर्यालले राखेको धरौट रु.२,००,०००।- (दुई लाख) मध्येबाट रु.१५,०००।-प्रतिवादी रमेश तामाङ्गले राखेको रु.२,००,०००।- (दुई लाख) मध्येबाट रु.१,००,०००।- (एक लाख), प्रतिवादी अमरमणी बरालले राखेको रु.१,००,०००।- (एक लाख) मध्येबाट रु.१५,०००।-, प्रतिवादी वसन्त कुमार कार्कीले राखेको धरौट रु.१,००,०००।- (एक लाख) मध्येबाट रु.२,०००।-, प्रतिवादी शम्सेर बहादुर थिङ्गले राखेको धरौट रु.१,००,०००।- (एक लाख) मध्येबाट रु.१२,०००।- र प्रतिवादी राजन बाबु रिमालले राखेको धरौट रु.५०,०००।- (पचास हजार) लाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ को खण्ड (घ) र (च) बमोजिम कायम राखी प्रतिवादी राजन बाबु रिमालबाट थप धरौटी रु.२,००,०००।- (दुई लाख) प्रतिवादी संजिव न्यौपाने र राजेश पाछै महर्जनबाट माग भएको धरौट नगद वा सो खाम्ने जेथा जमानत वा

बैक ग्यारेन्टी दिन सके लिई तारेखमा राख्नु र सो दिन नसके कानून बमोजिम सिधा खान पाउने गरी अ.ब. १२१ नं. बमोजिम थुनुवा पूर्जा दिई थुनामा राखी पूर्पक्ष गर्नु भनी मुलुकी ऐन, अ.बं. १२४ ग नं. बमोजिम यो आदेश पर्चा गरिदिएको छ भन्ने व्यहोराको मिति २०७१।५।४ गतेको आदेश।

तपसिल

सि.नं.	प्रतिवादीको नाम थर	धरौट माग भएको रकम
१	रामेश्वर अर्याल	रु.१५,०००।- पन्ध्र हजार
२	संजिव न्यौपाने	रु.१,००,०००।- (एक लाख)
३	राजेश पाछै महर्जन	रु.७५,०००।- पचहत्तर हजार
४	राजनबाबु रिमाल	रु.२,५०,०००।- (दुई लाख पचास हजार)
५	रमेश तामाङ	रु.१,००,०००।- (एक लाख)
६	अमरमणी बराल	रु.१५,०००।- (पन्ध्र हजार)
७	बसन्त कुमार कार्की	रु.२,०००।- (दुई हजार)
८	शमसेर बहादुर थिङ्ग	रु.१२,०००।- (बाह्र हजार)

६०.म कम्प्युटर अपरेटर पदमा मिति २०६७ साल देखि सो यातायात व्यवस्था कार्यालय सवारी चालक अनुमति पत्र बागमतीमा सरुवा भई हालसम्म कार्यरत छु। मैले सवारी चालक लाइसेन्सको रेकर्ड इन्ट्री गर्ने, इडिट गर्ने भएता काम गर्छु। अभिलेख सच्याएको भन्ने सम्बन्धमा सेवाग्राहीको लाइसेन्स रेकर्ड कम्प्युटरमा रुजु नभए पछि शाखा अधिकृत समक्ष पेश गरी तोक आदेश निर्देशन बमोजिम कागजात तथा अभिलेख हेरी Edit गर्ने हो। नयाँ सवारी चालक अनुमतिपत्र लिनका लागि दरखास्त फारम भरी लिखित तथा ट्रायल परीक्षा समावेश भएपछि उक्त व्यक्तिको सम्पूर्ण विवरण कम्प्युटरमा Log बन्दछ। उक्त विवरण मैले हेर्न हटाउन पाउदिन। मेरो User Id लाई यो Access छैन। तसर्थ, ट्रायल परीक्षामा फेल भएको व्यक्तिको रेकर्ड हटाउन सक्ने Access भएको User Id तथा Administrator जिम्मेवारी रहेको ID बाट यो काम भएको हुन सक्छ। मेरो User Id र Password गोपनियता र सुरक्षा योमरी प्रा.लि. लाई भएकोले यसको अनाधिकृत प्रयोग भएको हुन सक्छ। त्यसैले आरोपपत्रमा उल्लेख भएका व्यक्तिहरुको अभिलेख सच्याउने काम मैले गरेको छैन। मैले कुनै पनि अनिमित काम नगरेको हुनाले म निर्दोष छु। आरोपदावीबाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी दिलिप सिंह धामीले यस अदालतमा गरेको बयान।

६१.म २०६९ साल देखि यस कार्यालयमा सरुवा भै हालसम्म कम्प्युटर अपरेटर पदमा कार्यरत रहेको र मैले रेकर्ड रुजु गर्ने, सच्याउने र इन्ट्री नदेखिएमा शाखा अधिकृत समक्ष पेश गर्ने हो। मैले दिनभरी कार्यालयमा गरेको कामको रेकर्ड म आफैले हेर्न सकिने व्यवस्था छैन। Password, User ID बनाउने, Software बनाउने सम्पूर्ण अधिकार योमरीसँगै रहेकोले यसले दिएको Report कतिको सत्य हो, विश्वास गर्ने आधार छैन।

उक्त रेकर्डलाई हाम्रो User Id बाट हेर्न, हटाउने र सच्याउन सकिदैन। यसको सम्पूर्ण Authority योमरी इन्कपोरेटरसँग मात्र छ। म उपर लगाएको आरोप झुठ्ठा भएकोले आरोपदावीबाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी पुष्कर चन्द्र घिमिरेले यस अदालतमा गरेको बयान।

६२. पछि बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ (घ) बमोजिम प्रतिवादीहरुको पदीय जिम्मेवारी एवं दावीमा लिएको विगो समेतका आधारमा प्रतिवादी दिलिप सिंह धामीबाट रु.१६,०००।- (सोह हजार) र प्रतिवादी पुष्कर चन्द्र घिमिरेबाट रु.३०,०००।- (तीस हजार) धरौट माग गरिएको छ। माग भएको धरौट नगद वा सो खाम्ने जेथा जमानत वा बैंक ग्यारेन्टी दिन सके लिई तारेखमा राख्नु र सो दिन नसके कानून बमोजिम सिधा खान पाउने गरी अ.बं. १२१ नं. बमोजिम थुनुवा पूर्जा दिई थुनामा राखी मुद्दा पुर्पक्ष गर्नु भनी मुलुकी ऐन, अ.बं. १२४ ग नं. बमोजिम यो आदेश पर्चा गरिदिएको छ भन्ने व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७१।०५।२६ गतेको आदेश।

६३. म २०७०।९।११ गते देखि सो कार्यालयमा शाखा अधिकृत पदमा सरुवा भै नयाँ लाइसेन्स नवीकरण भएका लाइसेन्स तथा प्रतिलिपिमा सही गर्ने काम गर्दछु। लाइसेन्स जारी गर्ने शाखामा म छैन, शान्ति लक्ष्मी शाक्यको लाइसेन्समा वर्ग थप गरिएको भनेकोमा सो कार्य मैले गरेको होइन, अनाधिकृत रुपमा मेरो ID प्रयोग गरी अरु कसैबाट सो कार्य भएको हुन सक्छ। मैले कम्प्युटर चलाउन जान्दिन। योमरी इन्कपोरेटरडले नै ID व्यवस्थापन गर्ने, उसकै कर्मचारी समेत त्यहाँ काम गर्ने भएकोले आफैले प्रयोग गर्न सक्ने अवस्था पनि आउन सक्दछ। त्यसैले म उपर लगाएको आरोप निराधार छ, मैले कसैसँग घुस रिसवत लिएको छैन, म निर्दोष भएको हुनाले सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी बालकुमार खतिवडाले यस अदालतमा गरेको बयान।

६४. बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ (घ) बमोजिम प्रतिवादीको पदीय जिम्मेवारी एवं दावीमा लिएको विगो समेतका आधारमा प्रतिवादी बाल कुमार खतिवडाबाट रु.१६,०००।- (सोह हजार) धरौटी माग गरिएको छ। निजले अनुसन्धानको क्रममा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगमा र.नं. २५३७ मिति २७१।०२।०७ बाट रु.२,००,०००।- (दुई लाख) धरौटी राखेको देखिँदा सोही ऐनको दफा ७(घ) र (च) बमोजिम सो धरौटी मध्ये रु.१६,०००।- (सोह हजार) यस अदालतमा झिकाई धरौटीमा आम्दानी बाध्नु भनी मुलुकी ऐन, अ.बं. १२४ ग नं. बमोजिम यो आदेश पर्चा गरिदिएको छ भन्ने व्यहोराको मिति २०७१।०५।३१ यस अदालतको आदेश।

६५. मिति २०७०।९।२३ गते देखि २०७१।२।४ गते सम्म शाखा अधिकृत पदमा कार्यरत रहेको र मिति २०७०।१०।२३ गते देखि निमित्त कार्यालय प्रमुख भै काम गरेको थिए। मैले गर्ने कार्य सवारी चालक अनुमति पत्र वितरण तथा कर्मचारी व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य हो। अनुत्तिर्ण भएका १४२ जना व्यक्तिलाई आफ्नो ID प्रयोग गरी अनियमितता गरेको भनी एतापनि उक्त कार्य मबाट नभएको र ID मेरो

प्रयोग भएतापनि अनाधिकृत रूपमा प्रयोग भई उक्त कार्य भएको हो। User ID र Password भने योमरी इन्कपोरेटेड प्रा.लि. सँग रहने र उक्त Software परिक्षण कालमा रहेकोले मेरो user Id सुरक्षित नभएकोले म उपर लगाएको आरोप झुठ्ठा हो। प्रयोगात्मक परीक्षामा असफल ९० दिने अगावै पुनः प्रयोगात्मक परीक्षा संचालन नगर्ने कानूनी व्यवस्था भएता पनि बन्द हडताल बिरामी दुर्घटना आदि परी काबु बाहिरको परिस्थिति परेको अवस्थामा कुनै स्पष्ट व्यवस्था नभएकोले ऐनको दफा १५६ बमोजिम गठित समितिको बहुमतको आधारमा सेवाग्राहीको मर्कालाई ध्यानमा राखी पुनः परिक्षणमा समावेश गराउने निर्णय गरिएको हो। उल्लेखित ४१४ सवारी चालक मध्ये १४२ जनाको सवारी चालक अनुमतिपत्र मेरो ID Hack गरी उक्त कार्य भएको हो। बाँकी २७२ बटा सवारी चालकको अनुमति पत्रमा मेरो कुनै संलग्नता छैन। २७२ मध्ये १०९ जना अनुपस्थितलाई समितिको निर्णय बमोजिम समावेश गरिएको हो। ७२ जनाको नतिजा सम्बन्धमा CCTV रिपोर्ट अनुसार स्पष्ट नदेखिएकोले उक्त कार्य भएको हो। आरोपदावी बमोजिमको कार्य मबाट नभएकोले आरोपदावीबाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी रामदत्त भट्टले यस अदालतमा गरेको बयान।

६६. बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ (घ) बमोजिम प्रतिवादी रामदत्त भट्टबाट रु.७,००,०००।- (सात लाख रुपैया) धरौटी माग गरिएको छ। निज प्रतिवादीले अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगमा राखेको रु.२,००,०००।- (दुई लाख रुपैया) विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ (घ र (च) बमोजिम कायम राखी बाँकी रु.५,००,०००।- (पाँच लाख रुपैया) नगद धरौट वा सो खाम्ने जेथा जमानत वा बैंक ग्यारेन्टी दिन सके लिई निजलाई तारखेमा राख्नु र सो दिन नसके कानून बमोजिम सिधा खान पाउने गरी अ.बं. १२१ नं. बमोजिम थुनुवा पूर्जा दिई थुनामा राखी मुद्दा पुर्पक्ष गर्नु भनी मुलुकी ऐन, अ.बं. १२४ ग नं. बमोजिम यो आदेश पर्चा गरिदिएको छ। उक्त रु.२,००,०००।- (दुई लाख रुपैयाँ) अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगबाट झिकाई आम्दानी बाँध्नु भन्ने व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७१।०६।२९को आदेश।

६७. म २०६४ साल देखि यातायात व्यवस्था विभागको कम्प्युटर अधिकृत पदमा करारमा कार्यरत थिएँ । मेरो काम प्रयोगात्मक परीक्षार्थीको CC Camera को रेकर्ड व्यवस्थित गर्ने र सुरक्षित राख्ने, विभागको नेटवर्कमा आएको समस्या समाधान गर्ने हो। मैले प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तिर्ण भएका ४३ जना व्यक्तिहरुको रेकर्डलाई सच्याई पास भएको बनाएको होइन। यो System को Data Base को अधिकार योमरी प्रा.लि. सँग मात्र छ। म माथि लगाएको आरोप झुठ्ठा हो। त्यसमा मेरो कुनै संलग्नता छैन। त्यसकारण मलाई उक्त सजाय हुनु पर्ने होइन। झुठ्ठा आरोपबाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी हरिस भट्टले यस अदालतमा गरेको बयान।

६८. बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ (घ) र (च) बमोजिम प्रतिवादी हरिस भट्टले मिति २०७१।०३।१२ मा र.नं. २६६२ मा अख्तियार दुरुपयोग

अनुसन्धान आयोगमा राखेको नगद धरौट रु.२,००,०००।- (दुई लाख रुपैया) लाई नै प्रस्तुत मुद्दाको पुर्पक्षको लागि धरौट कायम गरी प्रतिवादीलाई तारेखमा राखी मुद्दाको पुर्पक्ष गर्ने गरी मुलुकी ऐन, १२४ ग नं. अनुसार यो आदेश पर्चा गरिदिएको छ । उक्त धरौटी रकम यस अदालतमा झिकाई धरौटीमा खातामा आमदानी बांधु भन्ने व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७१।०७।२८ गते भएको यस अदालतको आदेश ।

६९. मेरो पेशा किसानी हो। मैले रामनारायण चौधरीलाई चिनेको छैन। निजले सवारी चालक अनुमति पत्रमा के थप गरे मलाई केही थाहा छैन। मैले निजलाई नचिनेकोले मलाई रकम दिने र मेरो अनुमति पत्रमा थप गराई दिने कुरा नै आउदैन। निजले अख्तियारमा गरेको बयान व्यहोरा मेरो सन्दर्भमा झुठ्ठा हो। मैले कुनै कर्मचारीलाई पनि चिनेको छैन। मैले आरोपदावी बमोजिमको कुनै कसूर नगरेको हुनाले झुठ्ठा आरोपदावीबाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी प्रभात पाठकले यस अदालतमा गरेको बयान ।

७०. बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ (घ) बमोजिम प्रतिवादी प्रभात पाठकबाट रु.२,०००।- (दुई हजार रुपैया) धरौटी माग गरिएको छ। निजले सो धरौट नगद वा सो खाम्ने जेथा जमानत दिन सके लिई तारखेमा राख्नु र सो दिन नसके कानून बमोजिम सिधा खान पाउने गरी अ.बं. १२१ नं. बमोजिम थुनुवा पूर्जा दिई थुनामा राखी मुद्दा पुर्पक्ष गर्नु भनी मुलुकी ऐन, अ.बं. १२४ ग नं. बमोजिम यो आदेश पर्चा गरिदिएको छ भन्ने व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७१।०८।०५ को आदेश ।

७१. मेरो पेशा कृषि हो । म कार्यालयको कर्मचारी पनि होइन। कृषि पेशा गरी आफ्नो जीवन निर्वाह गरिरहेको छु। म प्रस्तुत मुद्दामा संलग्न छैन। म निर्दोष भएकोले मलाई प्रस्तुत मुद्दाबाट सफाई पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी दधिराम सुवेदीले यस अदालतमा गरेको बयान ।

७२. प्रमाण बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७ (घ) बमोजिम प्रतिवादी दधिराम सुवेदीबाट रु.३५,०००।- (पैंतिस हजार रुपैया) धरौटी माग गरिएको छ। सो माग भएको धरौट नगद वा सो वापत जेथा जमानत दिए लिई तारखेमा राख्नु र नसके नियमानुसारको सिधा खान पाउने गरी अ.बं. १२१ नं. बमोजिम थुनुवा पूर्जा दिई थुनामा राखी मुद्दा पुर्पक्ष गर्नु भनी मुलुकी ऐन, अ.बं. १२४ ग नं. बमोजिम यो आदेश पर्चा गरिदिएको छ भन्ने व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७१।०९।०७ को आदेश ।

७३. यसमा वादी प्रतिवादी दुवैको साक्षी बुझ्नु पर्दा प्रतिवादीहरुका साक्षी निजहरु मार्फत उपस्थित गराई वादी, पक्षका आरोपपत्रको प्रकरण नं. १३८ को ख साक्षीमा उल्लेख भएका र अन्तिम पृष्ठको विशेषज्ञ साक्षी भनी देखाइएका व्यक्तिहरुलाई विशेष सरकारी वकील कार्यालय मार्फत उपस्थित गराई उपस्थित भए गराए बकपत्रको लागि पेश गर्नु भन्ने व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७१।११।११ गतेको आदेश ।

७४. मिति २०७१।११।११ मा आदेश हुँदा आरोप पत्रको पृष्ठ १३८ को (ख) साक्षीमा उल्लेखित साक्षी र अन्तिम पृष्ठको विशेषज्ञ साक्षी विशेष सरकारी वकिल कार्यालय मार्फत झिकाई पेश गर्नु भन्ने आदेश भएकोमा वादी पक्षका साक्षीहरू मध्ये राम मल्ल, विरबहादुर भुजेल, हरिनारायण चौधरी, रामबहादुर तामाङ्ग, कृष्णप्रसाद शर्मा, विष्णुबहादुर बस्नेत, सानुकाजी देसार, विष्णुबहादुर थापा एवं विशेषज्ञ प्र.नि. उदयजंग बहादुर राणा समेत बकपत्रको लागि उपस्थित भएको नदेखिँदा निजहरूलाई बकपत्रको लागि उपस्थित गराउनु भनी विशेष सरकारी वकिल कार्यालयलाई पुनः पत्र लेखी पठाई उपस्थित भए पछि बकपत्रको लागि इजलास समक्ष पेश गर्नु भन्ने व्यहोराको मिति २०७२।१।९ गतेको यस अदालतको आदेश।

७५. यसमा मिति २०७२।०१।०९ को आदेशानुसार वादीका साक्षीहरू मध्ये राम मल्ल, विरबहादुर भुजेल, हरिनारायण चौधरी, रामबहादुर तामाङ्ग, कृष्णप्रसाद शर्मा, विष्णुबहादुर बस्नेत, सानुकाजी देसार, विष्णुबहादुर थापा एवं विशेषज्ञ प्र.नि. उदयजंग बहादुर राणा समेत बकपत्रको लागि उपस्थित भएको नदेखिँदा निजहरूलाई बकपत्रको लागि उपस्थित गराउनु भनी विशेष सरकारी वकिल कार्यालयलाई पुनः पत्र लेखी पठाई उपस्थित भए पछि बकपत्रको लागि इजलास समक्ष पेश गर्नु भन्ने व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७२।६।५ गतेको यस अदालतको आदेश।

७६. यसमा यस अदालतको पूर्व आदेश बमोजिम वादीका साक्षीहरू मध्ये राम मल्ल, वीर बहादुर भुजेल, हरिनारायण चौधरी, सचिन्द्र कार्की, राम बहादुर तामाङ्ग, कृष्ण प्रसाद शर्मा, विष्णु बहादुर बस्नेत, सानुकाजी देशार, विष्णु बहादुर थापा गरी ८ जना र विशेषज्ञ प्र.नि. उदयजंग बहादुर राणा मिति २०७१।७।२० देखि १ वर्षको लागि संयुक्त राष्ट्रसंघको अनुरोधमा शान्ति स्थापनार्थ हाइटी मिसनमा गएको भनी केन्द्रीय प्रहरी विधि विज्ञान प्रयोगशालाको प.स.प्र.१३/०७२-०७३ को पत्रबाट देखिएकोले उक्त मितिले १ वर्ष ब्यतित भएको देखिएकोले पूर्व आदेश बमोजिम निजहरूलाई बुझ्नु पर्ने हुँदा पुरानो मुद्दा पुरानो मुद्दा भएकोले निजहरूलाई बकपत्रको लागि उपस्थित गराउनु भनी छोटो समय दिई विशेष सरकारी वकिल कार्यालयलाई पुनः पत्र लेखी पठाई उपस्थित भए बकपत्रको लागि इजलास समक्ष पेश गर्नु र उपस्थित गराउन नसक्ने भए सोही व्यहोराको यकीन जवाफ पठाउनु भनी लेखी पठाउनु भन्ने व्यहोराको मिति २०७३।२।११ गतेको यस अदालतको आदेश।

७७. यसमा यस अदालतको मिति २०७१।११।११, २०७२।०१।९, २०७२।०६।५ मिति २०७३।०२।११ को आदेशानुसार समेत मानिस उपस्थित गराउन भनी विशेष सरकारी वकिल कार्यालय, काठमाडौंलाई लेखी गएकोमा आदेशानुसारको व्यक्तिहरूलाई उपस्थित नगराई विशेष सरकारी वकिल कार्यालयको च.नं.४१३, मिति २०७३।५।६ को पत्रले बकपत्रको लागि मानिस उपस्थित गराउन मौका पाउँ भनी लेखी आएकोले दुई वर्ष नाघेको मुद्दा हुँदा छोटो समयको दिन तोकी उक्त च.नं. ४१३ को पत्रमा उल्लेखित व्यक्तिहरूलाई उपस्थित गराउन र उपस्थित गराउन नसक्ने भए सोही व्यहोराको जानकारी

पठाउनु विशेष सरकारी वकिल कार्यालय काठमाडौंलाई लेखी पठाई नियमानुसार गर्नु भन्ने व्यहोराको मिति २०७३।५।६ गतेको आदेश।

७८. वादी प्रतिवादीहरूका साक्षीहरूले गरेको बकपत्र मिसिल सामेल रहेको।

७९. प्रतिवादी दधिराम सुवेदीले यस अदालतको मिति २०७३।१२।१३ गते र प्रतिवादी प्रभात पाठकले मिति २०७४।४।१८ गतेको तारेख गुजरी थाम्ने थमाउने म्याद समेत बाँकी नरहेको।

यस अदालतको ठहर

८०. यम बमोजिम साप्ताहिक तथा दैनिक पेशी सूचीमा चढी निर्णयार्थ पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको मिसिल अध्ययन गरी सुनुवाईको सिलसिलामा वादी नेपाल सरकारको तर्फबाट उपस्थित विशेष सरकारी वकिल कार्यालय, काठमाडौंका विद्वान सहन्यायाधिवक्ता श्री मुरारी प्रसाद पौडेलले अभियोग पत्रमा प्रतिवादी बनाइएका केही व्यक्तिहरूले अनुसन्धानको कार्यमा सहयोग पुऱ्याएको र निजहरूको कार्य कसूरजन्य नभएको हुँदा निजहरूलाई साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गराइएको छ। अन्य प्रतिवादी मध्ये केही प्रतिवादीहरू राष्ट्रसेवक कर्मचारी रहेका र सवारी तथा यातायात व्यवस्था बिभाग, सवारी चालक अनुमति पत्र बागमतीमा प्रशासनिक तथा प्राविधिक जिम्मेवारी पाएका व्यक्ति छन्। केही प्रतिवादी राष्ट्रसेवक कर्मचारीहरू बाहेकका तर सवारी चालक अनुमती पत्र लिनका लागि ३ पटकसम्म परीक्षा उत्तीर्ण गर्न नसकेका र सेवाग्राहीबाट गैरकानूनी रूपमा रकम लिएर कार्यालयका कर्मचारीबाट कानून विपरीतको कार्य गराउने तथा गैरकानूनी रूपमा लिएको रकम आफू र कर्मचारीका बीचमा भागवण्डा लगाएर खाने गरी ३ किसिमको हैसियतका प्रतिवादी रहेको अवस्था छ। सरकारी कर्मचारी रहेका प्रतिवादीहरूलाई Driving License Registration System को Software मा प्रवृष्ट गराएका विवरण गोप्यरूपमा राखी सोही अनुरूप कार्य गर्न प्रत्येक कर्मचारीका लागि छुट्टाछुट्टै User ID र Password उपलब्ध गराइएकोमा उक्त पासवर्डबाट विवरण सच्चाएर सवारी चालक अनुमतिपत्र प्राप्त गर्न नसक्ने असक्षम व्यक्तिलाई चालक अनुमतिपत्र दिई गैरकानूनी रकम प्राप्त गरेको अभियोग छ। आफ्नो User ID प्रयोग गरेर विवरण सच्चिएको कुरा प्रतिवादीहरूले स्वीकार गरेको अवस्था छ। केही कर्मचारीहरूले उनाउ व्यक्तिको हस्ताक्षर समेत गरेका छन्। निजहरूले त्यसरी उनाउ व्यक्तिको हस्ताक्षर गरेको भन्ने कुरा राष्ट्रिय विधि विज्ञान प्रयोगशालाको परीक्षण प्रतिवेदनबाट पुष्टी भएको छ। सवारी चालक अनुमती पत्रमा वर्ग थप गर्नका लागि पुऱ्याउनु पर्ने प्रक्रिया नपुऱ्याएर मिलोमतोमा सेवाग्राहीसँग रकम प्राप्त गरेर वर्ग थपिएको छ। केही प्रतिवादीहरूले अनधिकृतरूपमा आफ्नो User ID अरुले प्रयोग गरी आफ्नो कम्प्युटरबाट विवरण सच्चाइएको भन्ने जिकिर लिएका भएपनि त्यस्तो जिकिर पुष्टी गर्न सकेका छैनन्। प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तीर्ण भएका व्यक्तिले ३ महिना सम्म पुनः प्रयोगात्मक परीक्षा दिन नपाउनेमा विवरण सच्चाएर कागजात मिलाएर निजहरूसँग गैरकानूनी रकम लिएर

३ महिनाको अवधि ब्यतित नहुदै प्रयोगात्मक परीक्षामा समावेश गराएर भ्रष्टाचारजन्य काम गरेको भन्ने कुरा स्थापित भएको छ। ड्राईभिङ्ग ईप्सिच्यूट चलाएका व्यक्ति, विचौलियाको रुपमा कार्यरत व्यक्ति तथा कार्यालयका कर्मचारीसँग सेटिङ्ग, मिलाएर भ्रष्टाचारजन्य कसूर गरेको अवस्था छ। सबै प्रतिवादीहरूलाई अभियोग दावी बमोजिमको सजाय हुनुपर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८१. प्रतिवादी रामदत्त भट्टको तर्फबाट उपस्थित विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता द्वय श्री शम्भु थापा तथा श्री कृष्ण प्रसाद सापकोटा र विद्वान अधिवक्ता श्री पुष्पराज बण्जाडे तथा प्रतिवादीहरू दिलिप सिंह धामी र पुष्कर चन्द्र घिमिरेको तर्फबाट समेत रहनु भएका विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री कृष्णप्रसाद सापकोटाले हाम्रो पक्ष उपर लगाएको अभियोग पुष्टि हुन सकेको छैन। अनुसन्धान मनोगत र गैर जिम्मेवारीपूर्ण देखिएको छ। प्रतिवादी रामदत्त भट्ट कार्यालयमा हाजिर हुनु भन्दा अगाडि जारी भएको भनिएको अनुमति पत्रको विषय पनि जोडेर अभियोग लगाइएको छ। अनिमितता गरी जारीभएको भनिएको सवारी चालक अनुमतिपत्र सुरक्षित राखेर अनुसन्धान भएको छैन। सम्बन्धित व्यक्तिलाई फिर्ता दिइएका अनुमति पत्र ठीक तरिकाबाट जारी भएको मान्नु पर्ने हुन्छ। त्यसमा अभियोग लगाउन मिल्दैन। डोल बहादुर तामाङ्ग लगाएत १४२ जनाको अनुमति पत्र जारी भएकै छैन। त्यसमा अनुसन्धान नै भएको देखिदैन। प्रतिवादीहरूलाई कसले कति रकम दियो भन्ने कुरा कहीबाट खुल्दैन। रकम लिनुदिनु भएको भन्ने कुरा स्थापित नभई भ्रष्टाचारको कसूर कायम हुन सक्दैन। ९३ जनाको विवरण सच्चिएको विषयमा कसको ID प्रयोग भएको थियो भन्ने खुल्दैन। महालेखा परीक्षकको प्रतिवेदनमा नै योमरी इन्कपोरेटड प्रा.लि. जस्तो निजी कम्पनीको नियन्त्रणमा रहेको डाटावेस असुरक्षित छ भन्ने कुरा औल्याइरहेको अवस्थामा त्यही असुरक्षित डाटावेसलाई आधार मानेर प्रतिवादीहरूलाई दोषी ठहर गर्न मिल्दैन। योमरी कम्पनी आफैले बनाएको सवारी चालक अनुमति पत्रको विवरण ऊ आफैले सच्याउन सक्ने प्रबल सम्भावना रहेको सम्बन्धमा उक्त कम्पनीका विरुद्ध अनुसन्धान नै नहुनु रहस्यमय छ। यस्तो स्थितिमा हाम्रो पक्षले अभियोग दावीबाट सफाई पाउनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८२. प्रतिवादी हरिश भट्टको तर्फबाट उपस्थित विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री लभ कुमार मैनाली र विद्वान अधिवक्ता श्री नमस कार्कीले हरिश भट्ट करार सेवामा काम गर्ने कर्मचारी भएका र २०७०।४।३२ देखि निजको काम परिवर्तन गरी सिसि क्यामराबाट फोटो खिची त्यसको अनुमगन गर्ने जिम्मेवारी दिइएको छ। ४३ जनाको विवरण सच्चाएको भन्ने अभियोग दावी छ। ती व्यक्तिको नाममा जारी भएका सवारी चालक अनुमतिपत्र अभियोग पत्रसाथ पेश भएका छैनन्। ती सवारी चालक अनुमति पत्र लिएका व्यक्तिको विवरण रीतपूर्वक सच्चिएको हुन सक्छ। त्यसमा छानवीन भएको छैन। सवारी चालक अनुमतिपत्रको डाटावेसको सबै System योमरीको नियन्त्रणमा छ। डाटावेस सुरक्षित नभएको भन्ने कुरा योमरीका अरुण हमालले बकपत्रमा उल्लेख गरेका छन्। रकम लेनदेन भएको भन्ने कुरा पुष्टि भएको छैन। कम्प्युटरमा असुरक्षित किसिममा रहेको विवरण सच्चाएको विषयलाई सरकारी कागजात अनाधिकृतरुपमा सच्चाएको अर्थ गर्न

मिल्दैन। विद्युतीय कारोबार ऐन लागू हुने विषय समेत भ्रष्टाचार अन्तर्गत ल्याइएको हुँदा अभियोग मिलेको छैन। अभियोग दावी खारेज भई हाम्रो पक्षले सफाई पाउनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८३. प्रतिवादी बालकुमार खतिवडाका तर्फबाट रहनु भएका विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री हरि उप्रेतीले प्रतिवादी बालकुमार खतिवडा निजामती सेवा ऐन, २०४९ को दफा २४घ अन्तर्गत स्वतः बढुवा भएका र कम्प्युटरमा साक्षरतासम्म नभएका व्यक्ति भएको हुँदा उहाँलाई दिइएको पासवर्ड अरुबाट दुरुपयोग भएको हुनुपर्छ। २०७० पुस महिनादेखि यातायात कार्यालय बागमतीमा हाजिर भएका व्यक्तिलाई २०७०।७।१२ देखिको अनियमितताको लागि जिम्मेवार बनाउन खोजिएको छ। अभियोग हचुवाको भरमा लगाइएको छ। कुनै सेवाग्राहीको विवरण फरक परेमा परिक्षा समितिको निर्णय अनुसार सच्याउन सकिने व्यवस्था गरिएको छ। प्रक्रिया पुन्याएर विवरण सच्चाइएकोलाई पनि अभियोग लगाइएको छ। योमरी इनकॉर्पोरेटिड प्रा.लि.ले अरुको User ID र Pass Word प्रयोग गर्न सक्ने नसक्ने विषयमा प्राविधिक किसिमबाट निष्कर्षमा पुगेको देखिदैन। मेरो पक्षले अनियमित किसिमबाट रकम लिएको भन्ने कुरा सरकारी साक्षीले नै भन्न सकेका छैनन्। कम्प्युटरको विवरण सच्चाइएको विषय cyber Crime हुनु पर्नेमा भ्रष्टाचारको अभियोग लगाइएको मिलेको छैन। मेरो पक्षले अभियोग दावीबाट सफाई पाउनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८४. प्रतिवादीहरू रामेश्वर अर्याल, संजिव न्यौपाने, राजेश पाछै महर्जन र राजनबाबु रिमालका तर्फबाट उपस्थित भएका विद्वान अधिवक्ताद्वय श्री टीकाराम भट्टराई र श्री प्रवल शर्मा तथा प्रतिवादीहरू संजिव न्यौपाने र राजेश पाछै महर्जनका तर्फबाट रहनुभएका विद्वान अधिवक्ता श्री सुभाष आचार्यले प्रतिवादीहरू उपर लगाइएको आरोप निराधार छ। काबु बाहिरको परिस्थितिले प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुपस्थित व्यक्तिहरूका हकमा परीक्षा समितिले निर्णय गरी परीक्षामा राख्न आदेश दिएको अवस्थामा ३ महिनाको अवधि पर्खन पर्ने स्थिति रहदैन। यदाकदा भूलवश प्रयोगात्मक परीक्षामा उत्तीर्ण भएका व्यक्तिको हकमा अनुत्तीर्ण जनिएमा र सम्बन्धित व्यक्तिले अनुरोध गरेमा सिसिटिभिको फुटेज जाँच गरी अर्को दिन प्रयोगात्मक परीक्षामा समावेश गराउने परिपाटी भएको तर्फ अनुसन्धान मौन छ। अदातल समक्ष उपस्थित भएका सरकारी साक्षीले हाम्रो पक्षलाई रकम दिएको भन्न सकेका छैनन्। रकम लिनुदिनु नै नभएको अवस्थामा भ्रष्टाचारको कसूर कायम हुन सक्दैन। योमरी कम्पनीले बनाएको सफ्टवेयरको विश्वसनियतामा महालेखा परीक्षकको वार्षिक प्रतिवेदनमा प्रश्न उठाइएको छ। त्यस्तो अविश्वसनीय डाटालाई आधार बनाएर अभियोग लगाउन मिल्दैन। प्रतिवादी रामबाबु रिमालको हकमा निजलाई यातायात कार्यालयको कर्मचारी भन्ने गलत तथ्य उल्लेख गरेर अभियोग लगाइएको छ। निज यातायातका कर्मचारी नभई योमरी कम्पनीका कर्मचारी हुन। योमरी कम्पनीले आफ्ना १० जना कर्मचारी सफ्टवेयरको Program Supporter का लागि पठाई गएका हुन्। यातायातका कर्मचारीलाई सहयोग गर्ने र लागू अहाएको काम गर्ने कर्मचारी हुँदा निजको कसूरमा कुनै संलग्नता छैन। अभियोग लगाउनै पर्ने भए योमरी कम्पनीलाई लगाउने हो यी प्रतिवादी राजनबाबु

रिमाललाई लाग्नै नसक्ने अभियोग लगाइएको र अन्य प्रतिवादीहरू उपर लगाइएको अभियोग पुष्टि हुन नसकेको हुँदा सबै प्रतिवादीहरूले सफाई पाउनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८५. प्रतिवादीहरू गौतम भन्ने वशन्त कुमार कार्की र शंसेर बहादुर थिङ्गवा तर्फबाट रहनु भएका विद्वान अधिवक्ताद्वय श्री कमल नयन पन्त र श्री अर्जुन कार्कीले हाम्रो पक्ष यातायातका कर्मचारी नभई लेखा पढी गरेर सेवाग्राहीलाई सहयोग गर्ने र ड्राइभिङ्ग सेन्टर खोलेर बसेका व्यक्ति हुन। निजहरूलाई रविन कार्की र कृष्णप्रसाद शर्माले पोल गरेको अवस्था छ। यातायात कार्यालयको पर्दाफास गर्न हाम्रो पक्षलाई रकम दिएको भन्ने कृष्णप्रसादको भनाई गैर जिम्मेवारपूर्ण छ। यसरी कुनै आधार विना लगाइएको आरोपबाट दोषी ठहर गर्न मिल्दैन। आरोपित कसूरमा हाम्रो पक्ष इन्कार रहेको अवस्था छ। भोला थापाको सवारी चालक अनुमती पत्र प्रयोगमा ल्याएको कुरा निजले अदालत समक्ष गरेको बकपत्रमा उल्लेख गरेका छन्। गलत प्रक्रियाबाट सवारी चालक अनुमती पत्र लिइएको भए त्यस्तो अनुमती पत्र खारेज हुनु पर्दथ्यो। विना आधार अभियोग लगाइएको हुँदा हाम्रो पक्षले सफाई पाउनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८६. त्यसैगरी प्रतिवादीहरू दधिराम सुवेदी र प्रभात पाठकको तर्फबाट रहनु भएका विद्वान अधिवक्ता श्री डेकेन्द्र प्रसाद सुवेदीले मेरो पक्ष आरोपित कसूरमा इन्कार छन्। कर्मचारी सेटिङ्ग मिलाएको भन्ने आरोप छ। कुन कर्मचारीलाई कति रकम दिएको भन्ने कुरा आरोपपत्रमा देखाइएको छैन। प्रतिवादी दधिराम सुवेदीलाई पोल गर्ने लक्ष्मण तिमिल्नेसना र कान्छाराम सैजुले अदालतमा बकपत्र गर्दा अनुसन्धानको क्रममा जबरजस्ती सहिष्ठाप गराएका हुन् भन्ने व्यहोरा लेखाएका छन्। निजी व्यवसाय गरी गुजारा चलाउने मेरो पक्षले आरोपित कसूर नगरेका हुँदा सफाई हुनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८७. प्रतिवादी अमरमणी बरालका तर्फबाट रहनु भएका विद्वान अधिवक्ता श्री विवेक घिमिरेले मेरो पक्षलाई राम मल्लसँग रु.१५,०००।- लिएर वर्ग थप गराएको भन्ने आरोप छ। सवारी चालक अनुमति पत्रमा वर्ग थप गर्ने हैसियतका व्यक्ति नभएको र यातायात कार्यालयमा कसलाई रकम दिएर काम गरिएको भन्ने कुरा पुष्टि हुन नसकेको हुँदा हचुवाको भरमा लगाएको आरोपबाट प्रतिवादी अमरमणी बरालले सफाई पाउनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८८. अर्का प्रतिवादी रमेश तामाङ्गका तर्फबाट रहनु भएका विद्वान अधिवक्ता श्री हेमकुमार श्रेष्ठले मेरो पक्षलाई कर्मचारीसँग सेटिङ्ग मिलाएर विचौलियाको भूमिका निर्वाह गरेको भन्ने आरोप छ। यातायात व्यवस्था कार्यालयका कुन कर्मचारीसँग सेटिङ्ग मिलाएको भन्ने कुरा पुष्टी भएको छैन। मेरो पक्षलाई पोल गर्ने केही व्यक्तिलाई साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिएको भए पनि अदालत समक्ष बकपत्र गर्दा अनुसन्धानको क्रममा जबरजस्ती सहिष्ठाप गराएको भन्ने व्यहोरा लेखाएको अवस्था छ। सरकारी साक्षी भोला थापाले रमेश तामाङ्गको नाम लिएका छैनन्। यस्तो स्थितिमा प्रतिवादी रमेश तामाङ्गले अभियोग दावीबाट सफाई पाउनु पर्दछ भनी बहस गर्नु भयो।

८९. उपर्युक्त बमोजिम विद्वान सहन्यायाधिवक्ता, विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ताहरू तथा विद्वान अधिवक्ताहरूको बहस सुनी समग्र मिसिल अध्ययन गर्दा, प्रस्तुत मुद्दामा यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमतीपत्र, बागमतीमा कार्यरत उक्त कार्यालयका कार्यालय प्रमुख लगायतका केही प्रशासनिक कर्मचारी, कम्प्युटर अपरेटरको पदमा कार्यरत कम्प्युटर इन्जिनियर तथा कम्प्युटर अपरेटरहरू, ड्राइभिङ्ग ट्रेनिङ्ग सेन्टरका संचालक, लेखापढी व्यवसाय संचालन गरेका व्यक्तिहरू र अन्य केही सर्वसाधारण व्यक्ति समेतलाई प्रतिवादी बनाएको देखिन्छ। सवारी चालक अनुमतीपत्रका लागि संचालन भएको प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तीर्ण भएका व्यक्तिलाई सवारी चालक अनुमती पत्र, बागमतीमा कार्यरत कर्मचारीहरूको कम्प्युटरको User ID र Pass Word प्रयोग गरी कार्यालयको अभिलेख सच्चाएर सवारी चालक अनुमती पत्रको वर्ग थप गर्ने, प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तीर्ण भएको तीन महिनासम्म पुनः परीक्षामा समावेश हुन नपाउनेमा सो अवधि भन्दा अगावै प्रयोगात्मक परीक्षामा समावेश गराउने र सो कार्य गर्दा दलालको सेटिङ्गबाट रकमको लिनु दिनु गरी भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ को दफा ११ बमोजिम कसूर गरेकोमा सो कसूरमा सोही दफा बमोजिम सजाय हुन तथा सोही ऐनको दफा ३ उपदफा (१) र उपदफा (१) को खण्ड (क) बमोजिम समेत सजाय हुनका लागि अभियोग दावी लिएको देखिन्छ। यसरी भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ को दफा ११ बमोजिम सरकारी कार्यालयमा रहेको अभिलेख अनाधिकार किसिमबाट सच्चाउने तथा सो कार्यका लागि सेटिङ्ग मिलाई घुस रिसवत लिनु दिनु गरी भ्रष्टाचारजन्य कसूर गरेको अभियोग रहेको पृष्ठभूमिमा मूलतः निम्न लिखित प्रश्नको निरोपण हुनु पर्ने देखिएको छः-

क. प्रतिवादीहरूले घुस रिसवत लिनु दिनु गरी भ्रष्टाचारजन्य कसूर गरेको भन्ने कुरा तथ्ययुक्त किसिमबाट पुष्टि भएको छ वा छैन ?

ख. यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमतीपत्र बागमतीमा कार्यरत रहेका प्रतिवादी कर्मचारीहरूले आफ्नो User ID र Pass word प्रयोग गरेर अनाधिकार किसिमबाट अभिलेख सच्चाएको हो वा होइन ? यदि सच्चाइएको हो भने के प्रयोजनका लागि सच्चाइएको हो ?

ग. समग्रमा सबै प्रतिवादीहरू उपर लगाइएको अभियोग दावी पुग्न सक्छ वा सक्तैन ?

९०. पहिलो प्रश्नका सम्बन्धमा विचार गर्दा, यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमती पत्र बागमतीका कर्मचारीहरूले दलाल र ड्राइभिङ्ग, इष्टिच्युट मार्फत मिलोमतो गरी सवारी चालक अनुमती पत्र विवरण तथा सवारी दर्ता गर्दाको क्रममा पदको दुरुपयोग गरी अनियमित तरीकाबाट दलाल मार्फत सेटिङ्ग मिलाई घुस रिसवत लिई भ्रष्टाचार गरेको हुँदा अनुसन्धान गरी कारवाही गरिपाउँ भन्ने निवेदनका आधारमा अनुसन्धान तहकिकातको कार्य प्रारम्भ भएको देखिन्छ। उक्त उजुरीमा सवारी चालक अनुमती पत्र बागमतीका केही कर्मचारीहरूको नाम र विचौलिया भन्दै केही बाहिरी मानिसको नाम उल्लेख भएको पाइन्छ। अनुसन्धानको सिलसिलामा बुझिएका बयान गराइएका व्यक्तिहरू मध्ये ३३ जनालाई आरोपित कसूर गरेको पुष्टि भएको

भन्दै कसूर गरेको अभियोग लगाएर प्रतिवादी कायम गरिएको भएतापनि प्रतिवादी राममल्ल लगायतका १८ जना प्रतिवादीहरुलाई अनुसन्धानको क्रममा सत्य तथ्य बयान दिई अनुसन्धान कार्यमा सहयोग गरेको भन्ने आधारमा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग ऐन, २०४८ को दफा १९ को उपदफा (१५) बमोजिम सजायको माग दावीबाट पूर्ण छुट दिई सरकारी साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरेको देखिन्छ।

९.१. यसरी सुरुमा भ्रष्टाचारजन्य कसूर गरेको भन्ने अभियोग पुष्टी भएको भन्दै प्रतिवादी कायम गरिएका व्यक्तिहरुलाई अनुसन्धानमा सत्यतथ्य कुरा उल्लेख गरी बयान दिएर सहयोग पुऱ्याएको भन्ने कुरालाई आधार बनाएर साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिएका व्यक्तिहरुको अनुसन्धानको क्रममा भएको बयानको व्यहोरा र निजहरु अदालत समक्ष साक्षीको रूपमा उपस्थित भएर गरेको बकपत्रको व्यहोरा प्रमाणको रूपमा महत्वपूर्ण रहने हुँदा घुस रिसवत लिनु दिनु भएको थियो वा थिएन भन्ने कुराको निरोपण गर्नका लागि निजहरुको बनाईलाई केलाएर हेर्नु पर्ने हुन्छ। यसरी साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिएका प्रतिवादी कान्छाराम सैजुले अनुसन्धानको सिलसिलामा अनुसन्धान अधिकारी सक्षम बयान गर्दा आफूले नियमित प्रक्रियाबाट प्राप्त गरेको सवारी चालक अनुमती पत्रमा वर्ग “एम” र वर्ग “जी” थप गर्नका लागि कुनै किसिमको परीक्षा नदिएको र लक्ष्मण तिमिल्सिना भन्ने व्यक्ति मार्फत रु.१८,०००।- तिरेर वर्ग थप गरेको भन्ने व्यहोरा लेखाएको पाइन्छ भने निजले अदालत समक्ष बकपत्र गर्दा आफ्नो मौकाको बनाईलाई खण्डन गर्दै तपाईंलाई मुद्दा लगाउदैनौं सही गर्नुहोस भनी तयारी कागजमा सहि गरेको हुँ। व्यहोरा के थियो भन्ने कुरा मलाई थाहा भएन। लक्ष्मण तिमिल्सिना भन्ने व्यक्तिलाई रु.१८,०००।- तिरेर सवारी चालक अनुमतीपत्रमा वर्ग थप गरेको भन्ने व्यहोरा उल्लेख रहेछ। सो रकम मैले निज लक्ष्मण तिमिल्सेनालाई दिएको होइन। राजस्व तिरेर रीतपूर्वक लाइसेन्स निकालेको हुँ। प्रतिवादी रामदत्त भट्टलाई चिन्दिन भन्ने व्यहोरा लेखाएको पाइन्छ। त्यसैगरी, अर्का प्रतिवादी लक्ष्मण तिमिल्सेनाले अनुसन्धान अधिकारी समक्ष बयान गर्दा, कान्छाराम सैजुको सवारी चालक अनुमतीपत्रमा वर्ग थप गर्नका लागि निजसँग रु.१८,०००।- लिएर दधिराम सुवेदी मार्फत निजको लाइसेन्स निकाली दिएको, परीक्षामा सामेल नै नभएका व्यक्तिहरुलाई लाइसेन्स निकाल्नका लागि ठूला सवारी साधनको लागि रु.१७,०००।- अन्यको लागि रु.१५,०००।- लिने गरेको र सो रकम मध्ये निज दधिराम सुवेदीले रु.१५,०००।- लिने गरेको र सो रकम मध्ये निज दधिराम सुवेदीले रु.२०००।- कमिशन आफूलाई राखी बाँकी कर्मचारीलाई बुझाउने गरेको भन्ने व्यहोरा लेखाएको पाइन्छ। निज प्रतिवादी लक्ष्मण तिमिल्सेनाले अदालत समक्ष सरकारी साक्षीको रूपमा बकपत्र गर्दा अनुसन्धानको क्रममा करकाप र डर त्रासबाट मुद्दा चलाउन मद्दत पुग्ने गरी कागज गरिदिनु भनेका हुँदा सहिछाप गरिदिएको हुँ। व्यहोरा मेरो होइन। कान्छाराम सैजुलाई फारम र नागरिकता साथ दिएको हो भनी अभियोग दावीलाई सहयोग पुग्ने गरी नभई अभियोग दावी खण्डित हुने किसिमबाट अदालत समक्ष बकपत्र गरेको पाइन्छ।

१२. सत्य तथ्य व्यहोरा लेखाएर अनुसन्धान प्रक्रियामा सहयोग पुऱ्याएको भनिएका प्रतिवादीहरुले अदालत समक्ष अन्यथा व्यहोरा लेखाएमा निजहरु विरुद्ध पुनः मुद्दा चलाउनु पर्ने भन्ने व्यवस्था अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग ऐन, २०४८ को दफा १९ को उपदफा (१५) मा भएकोमा उक्त उपदफा (१५) मा यस ऐन बमोजिमको अनुसन्धानको काम कार्वाहीमा सहयोग सहयोग गर्ने अभियुक्तलाई आयोगले आफ्नो साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरी निजलाई सजायको माग दावीमा पूर्ण वा आंशिक छुट दिन सक्नेछ। तर निजले गरेको सहयोग अन्य सबूद वा प्रमाणबाट प्रमाणित नभएमा वा निजले सम्बन्धित अदालत समक्ष आयोगमा गरेको सहयोग प्रतिकूल हुने गरी बयान दिएमा यस ऐन वा प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि निज उपर पुनः मुद्दा दायर गर्न सकिनेछ भन्ने उल्लेख गरेकोमा सो कानूनी व्यवस्था बमोजिम निज दुईजना प्रतिवादीहरुलाई मुद्दा चलाएको पनि पाइएन। यसबाट अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले मुद्दाको अनुसन्धान तहकीकातलाई चुस्त दुरुस्त बनाई आफूले अभियोग गरेका मुद्दामा सफलता प्राप्त गर्नु पर्दछ भन्ने विषय तर्फ उदासिनता देखाएको प्रतीत हुन्छ।

१३. अदालत समक्ष उपस्थित भई बकपत्र गर्ने साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिएका अन्य प्रतिवादीहरुले पनि यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमती पत्र, बागमतीका कर्मचारीलाई कसले कति रकम दिएको हो भन्ने कुरा उल्लेख गर्न सकेको पाइएन। साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिएका प्रतिवादी भोला थापाले अनुसन्धानको क्रममा बयान गर्दा बशन्त कुमार कार्कीसँग सहमती भई आफ्नो सवारी चालक अनुमतीपत्रमा “एफ” र “जी” वर्ग थप गर्नका लागि वैना स्वरूप रु.५,०००।— र पछि बाँकी रु.१५,०००।—दिएको भन्ने व्यहोरा लेखाएको भएतापनि अदालत समक्ष बकपत्र गर्दा, राजस्व समेतका लागि ड्राईभिङ्ग ईन्ष्टिच्युटलाई रु.२०,०००।- दिएको भन्ने व्यहोरा लेखाएर ड्राइभिङ्ग इष्टिच्युटको नाम थाहा भएन भनी अभियोग दावीलाई केही सहयोग पुग्न नसक्ने गरी प्रमाण स्वरूप ग्रहण गर्न नसकिने व्यहोरा लेखाएको पाइन्छ। अन्य सरकारी पक्षका साक्षीहरु मध्ये कसैले कार्यालय बाहिर पट्टि दलाललाई रकम दिएको व्यहोरा उल्लेख गरेका छन भने कसैले केही व्यक्तिको नाम सम्म उल्लेख गरेको पाइन्छ। जस्तै- साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिएका प्रतिवादी जनक सुनुवारले बलराम भन्नेलाई रु.१५,०००।- दिएको भन्ने व्यहोरा लेखाएका छन भने रामसली लामाले शरिता भन्ने महिलालाई रु.१७,०००।- दिएको भन्ने व्यहोरा लेखाएको पाइन्छ। यसरी सरकारी साक्षीको रूपमा प्रस्तुत गरिएका कुनै पनि व्यक्तिले यी कर्मचारीलाई यो रीतसँग यति रकम दिएको भन्ने व्यहोरा उल्लेख गर्न सकेको पाइदैन। बरु ती सबै सरकारी पक्षका साक्षीहरुले सवारी चालक अनुमती पत्र, बागमतीका कुनै पनि कर्मचारीलाई चिन्दिन भनी घुस रिसवत लिएर परीक्षामा सामेल नै नभएका, प्रयोगात्मक परीक्षामा अनुत्तीर्ण भएका व्यक्तिलाई सवारी चालक अनुमती पत्र बनाई दिएको भन्ने अभियोगपत्रको व्यहोरालाई कुनै सहयोग नहुने गरी सतही कुरा मात्र गरेको पाइन्छ। कुन कर्मचारीले कुन दलालसँग सेटिङ्ग मिलाएर कति रकम घुस रिसवत वापत लिएको हो भन्ने कुरा तथ्ययुक्त किसिमबाट पुष्टी

हुन नसकेको अवस्थामा सेटिङ्ग मिलाएर पैसा खाए भन्ने हचुवा बनाईलाई आधार बनाएर घुस रिसवत लिनु दिनु भएको थियो भन्ने निष्कर्षमा पुग्न सक्ने अवस्था देखिएन।

९४. छोटो समयको अन्तरालमा सेटिङ्ग मिलाएर सयौं सवारी चालक अनुमती पत्र अनियमित तरिकाबाट जारी भएको विषयमा गरिएको अनुसन्धानबाट कुन कर्मचारीले को मार्फत कति रकम लिनु दिनु गरी के कति रकम संकलन गरेको भन्ने कुरा पनि खुल्न सकेको पाइएन। कुनै व्यक्तिले यातायात कार्यालय बाहिर ड्राईभिङ्ग इष्टिच्युट संचालन गर्ने व्यक्ति, लेखापढी गर्ने व्यक्ति वा अन्य कोही दलाललाई दिएको भनिएको रकम कर्मचारीसम्म के कुन माध्यमबाट पुग्यो भन्ने कुरा खुल्न नसकेको अवस्थामा अमुक व्यक्तिले विचौलिया वा दलाललाई दिइएको भनिएको रकम कर्मचारीसम्म पुग्दै नपुगेको हुन सक्ने पनि त्यती कै संभावना छ। कुन चाही कर्मचारीको User ID प्रयोग गरेर कतिवटा विवरण सच्चाएको थियो भन्ने विषयलाई आधार बनाएर प्रतिवादीहरू उपर विगो कायम गर्न खोजिएको छ तर त्यसरी विवरण सच्चाउदा परीक्षा समितिको निर्णय बमोजिम वा अन्य कुनै प्राविधिक कारणबाट सच्याईएको हुन सक्ने तर्फ अनुसन्धान मौन रहेको पाइन्छ। सवारी चालक अनुमती पत्र, बागमतीले प्रयोग गरेको Software सँग सम्बन्धित कर्मचारीहरू वाहेक अन्य निकायबाट पनि प्रयोग हुन सक्ने भनी देखिन आएको यस अवस्थामा उक्त Software को ID र Password को प्रयोगको विश्वसनीयततामा प्रश्न उठेको स्थितिमा त्यस्तो Software कस्को ID वा Password प्रयोग भएर सच्चिएको भन्ने कुराले खासै महत्व राख्ने देखिएन। यस्तो अवस्थामा अध्यारोमा झटारो हानेको जस्तो किसिमबाट गरिएको अनुसन्धान र त्यस्तो अनुसन्धानको भरमा लगाइएको आरोप तथ्ययुक्त प्रमाणबाट पुष्टी हुन सकेको नपाइदा शंकाको भरमा घुस रिसवत लिनु दिनु गरेको ठहर्‍याउन मिल्ने देखिएन।

९५. अब दोस्रो प्रश्नका सन्दर्भमा विचार गर्दा, यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमतीपत्र, बागमतीका लागि Driving License Registration system (DLRS) Software योमरी इनकर्पोरेटेड प्रा.लि. ले बनाएर यातायात व्यवस्था विभागलाई हस्तान्तरण गरेको भन्ने कुरामा विवाद देखिएन। उक्त Software बाट सवारी चालक अनुमतीपत्र प्राप्त गर्नका लागि दिइने दर्खास्त दर्ता, सो वापतको राजस्व संकलन, प्रतिलिपि, सवारी चालक अनुमतीपत्र जारी र वर्ग थप गरी सवारी चालक अनुमती पत्र जारी गर्ने काम गरिने भन्ने कुरामा पनि विवाद छैन। सवारी चालक अनुमती पत्र बागमतीका लागि उक्त Software योमरी इनकर्पोरेटेड प्रा.लि.ले तयार गरेको हुँदा उक्त Software मा कुनै गडबडी आएको खण्डमा योमरी इनकर्पोरेटेड प्रा.लि.ले आवश्यक मर्मत गर्ने भन्ने कुरामा पनि विवाद देखिएको छैन। सवारी चालक अनुमतीपत्र कम्प्युटरमा प्रविष्ट गर्ने काम पनि सोही योमरीबाट भएको देखिन्छ। योमरी इनकर्पोरेटेड प्रा.लि. यातायात व्यवस्था विभागको सरवर प्रदायक भएको र सोही संस्थाबाट सवारी चालक अनुमती पत्र सम्बन्धी विवरण प्राप्त गरी सोही विवरणका आधारमा सवारी चालक अनुमती पत्र बागमतीका कर्मचारी प्रतिवादीहरूलाई आफ्नो कम्प्युटरको User ID र Pass Word प्रयोग गरी अनाधिकार किसिमबाट विवरण सच्चाएर भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९

को दफा ११ विपरीत कसूर गरेको भन्ने अभियोग लागेकोले निज प्रतिवादीहरूका तर्फबाट रहनु भएका विद्वान कानून व्यवसायीहरूले यातायात व्यवस्था विभागको सफ्टवेयर बनाउने कम्पनी योमरीले आफूले बनाएको विवरण जनुसुकै बखत सच्याउन सक्दछ, योमरीका तर्फबाट विवरण सच्याइएको हुन सक्ने वा गलत विवरण प्रवृष्ट भएको हुन सक्ने तर्फ अनुसन्धान मौन छ भनी प्रश्न उठाएको सन्दर्भमा उक्त योमरी इनकर्पोरेटड प्रा.लि. ले विभागलाई उपलब्ध गराएको सरवरको विश्वसनियताका सम्बन्धमा विवेचना नभई प्रतिवादीहरू उपर लगाइएको आरोपका सम्बन्धमा सही निष्कर्षमा पुग्न सकिने अवस्था नरहेको हुँदा उक्त सरवरका सम्बन्धमा स्पष्ट हुन आवश्यक देखियो। योमरी इनकर्पोरेटड प्रा.लि. का प्रोजेष्ट सुपरभाइजर अरुण हमालले अनुसन्धान अधिकारी समक्ष बयान गर्दा इ.स. २००९ देखि विभागसँगको सम्झौता बमोजिम सवारी चालक अनुमतीपत्रको इन्ट्री गर्ने काम भएको र हाल पनि जारी छ। उक्त प्रा.लि. यातायात व्यवस्था विभागलाई उपलब्ध गराएको डाटा विवरणमा शतप्रतिशत सत्यता र विश्वसनियता छ भन्ने व्यहोरा लेखाएका भएतापनि निजै अरुण हमालले अदालत समक्ष उपस्थित भई वकपत्र गर्दा, सवाल २० को जवाफमा User ID आफैले सुरक्षित रूपले चलाएन भने Mozilla Firefox र Google chrome अनाधिकृत रूपमा प्रयोग गर्न सक्छन। User र Password कार्यालय हाताभित्र दुरुपयोग हुन सक्छ। त्यस्तै स.ज. २४ मा Data base सर्वरको कन्ट्रोल Password विभाग मार्फत योमरी प्रा.लि. लाई थाहा हुन्छ, रहन्छ र समस्या आयो भने पत्र मार्फत योमरीले मात्र गर्दछ। त्यस्तै स.न.२५ मा सम्बन्धित कर्मचारीले एक पटक Data इन्ट्री गरी सकेपछि आफैले हेर्न सक्दैन र त्यो सुविधा कुनै कर्मचारीलाई दिएको छैन भन्ने उल्लेख गरी Entry गर्दा गल्ती हुन सक्ने भन्ने व्यहोरा र Software मा गएर विवरण बस्ने हुँदा पुनः हेर्न नसकेको भन्ने उल्लेख गरेको पाइन्छ। यसबाट योमरीले यातायात व्यवस्था विभागलाई उपलब्ध गराएको Software को विश्वसनियतामा पूरै बिश्वास गर्न सकिने अवस्था रहेन। त्यसमाथि पनि सवारी चालक अनुमतीपत्र बागमतीका सबै कर्मचारीलाई योमरीले केही समय अघि मात्र बनाएको Software मा रहेको डाटा प्रयोग गरी कार्यालयको कामसँग आवद्धता गराउने विषयमा यथेष्ट तालिम र अभ्यास गराएर मात्र Software मा कार्य गर्न लगाएको पाइएन। केही प्रतिवादीहरूले आफूहरू कम्प्युटरमा साक्षरसम्म नभएको तर करवलबाट कम्प्युटर चलाएर डाटामा खोल्न पर्ने अवस्था हुँदा अरु कसैबाट आफ्नो User ID दुरुपयोग भएको हुन सक्ने भन्ने व्यहोरा लेखाएर बयान गरेको पाइन्छ। योमरी इनकर्पोरेटड प्रा.लि. का प्रोजेष्ट सुपरभाइजर अरुण हमालको अदालत समक्षको बकपत्र, प्रतिवादीको वयान तथा निजहरूबाट पेश भएका प्रमाणलाई नै समर्थन गरको देखिन आउदा प्रतिवादीहरूको वयान व्यहोरालाई अन्यथा भन्न मिलेन।

९६. भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्रालय र सो मन्त्रालय अन्तर्गतका निकायको अन्तिम लेखा परीक्षण गर्ने सवैधानिक निकाय महालेखा परीक्षकको एकाउन्त्री वार्षिक प्रतिवेदन, २०७० आ.व. २०६९/०७० को प्रकरण ५६ मा “सुरक्षा तथा डाटा ब्याकअप भन्ने शीर्षकमा डाटावेशको उचित सुरक्षाका लागि पासवर्ड, डाटा ब्याकअप, पावर ब्याकअप जस्ता सुरक्षाको उचित व्यवस्था हुनु पर्दछ। कार्यालयले कार्य संचालन

स्तर र नियन्त्रणबाबट Software को पहुँच दिएको तर पासवर्ड नीति अनुसार पासवर्ड सुरक्षा नदिएकोले तथ्याङ्क सुरक्षित नहुने स्थिति देखियो। कार्यालयले पूर्णरूपमा सफ्टवेयर संचालन गर्न नसक्ने स्थिति रहेको कारण जनाई डाटा व्याकअप तथा सुरक्षामा एक निजी कम्पनीको पूर्ण नियन्त्रण रहेको पाइयो” भन्ने व्यहोरा उल्लेख गरेर सवारी चालक अनुमतीपत्र, बागमतीले योमरी इनकॉर्पोरेटड प्रा.लि. ले उपलब्ध गराएर उक्त कार्यालयमा प्रयोगमा रहेको डाटावेशको सुरक्षा सोही योमरीको पूर्ण नियन्त्रणमा रहेको निष्कर्ष रहेको पृष्ठभूमिमा त्यस्तो असुरक्षित डाटावेशलाई आधार बनाएर कार्य गरेका उक्त कार्यालयका प्रतिवादी कर्मचारीहरूलाई आफ्नो User ID र पासवर्ड प्रयोग गरेर विवरण सच्याएको भनेर लगाइएको अभियोगका आधारमा कसूरदार ठहर गर्न मिल्ने देखिएन। शंका र अनुमानको भरमा दोषी ठहर गर्न हामीले अवम्बन गरिएको फौजदारी न्यायको सिद्धान्तले पनि अनुमती प्रदान गर्दैन।

९७. अब तेस्रो र अन्तिम प्रश्नका सम्बन्धमा विचार गर्दा, प्रतिवादीहरूलाई घुस रिसवत लिनुदिनु गरी भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ को दफा ३(१) तथा सोही उपदफा (१) का विभिन्न खण्ड बमोजिम सजाय हुन माग दावी लिइएकोमा कुन कुन कर्मचारीलाई कुन कुन विचौलिया वा दलालले के कति रकम दिएको हो भन्ने कुरा नै तथ्ययुक्त किसिमबाट पुष्टी हुन नसकेको अवस्थामा गोश्वारा अभियोग लगाएर दलालले सेटिङ्ग मिलाएर घुस रिसवत लिनु दिनु गरी निर्धारित प्रक्रिया पूरा नगरी कानून विपरीत सवारी चालक अनुमती पत्र प्रदान गरेको भनी प्रतिवादीहरू उपर लगाइएको आरोप मात्रका आधारमा निज प्रतिवादीहरूलाई दोषी ठहर गर्न मिल्ने देखिएन।

९८. त्यसैगरी, भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ को दफा ११ को कसूरमा सोही दफा बमोजिम सजाय गरिपाउँ भन्ने दावीका सम्बन्धमा माथि विभिन्न प्रकरणमा विवेचना गरिए अनुसार यातायात व्यवस्था विभाग, सवारी चालक अनुमतीपत्र, बागमतीमा केही समय अगाडिदेखि मात्र प्रयोगमा ल्याएको योमरी इनकॉर्पोरेटड प्रा.लि. ले बनाएर यातायात व्यवस्था विभागलाई हस्तान्तरण गरिएको भनिएको सरवरको विश्वशनियतामा विभिन्न कोणबाट प्रश्न उठेको र उक्त कम्पनीले प्रविष्ट गरेको सवारी चालक अनुमती पत्रको केही विवरण नै गलत हुन सक्ने अवस्था देखिएको तथा कुनै विवरण गलत किसिमबाट प्रविष्ट भएको भए उक्त विवरण सच्याउने संयन्त्र कानूनद्वारा नै निर्धारण भएको र त्यस्तो संयन्त्रबाट निर्णय भएर के कति विवरण सच्याइएको थियो भन्ने तर्फ अनुसन्धान मौन रहेको पृष्ठभूमिमा गलत मनसाय राखेर कर्मचारीहरूले आफ्नो व्यक्तिगत User ID र Pass word प्रयोग गरेर विवरण सच्याएको मान्न मिल्ने नदेखिएको हुँदा उक्त ऐनको दफा ११ अन्तर्गतको कसूर गरेको भन्ने अभियोग दावी समेत पुग्न सक्ने देखिएन।

९९. उजूरकर्ता मध्येका कृष्ण प्रसाद शर्माले यसै आरोपको कसूरमा नभई समग्रमा यातायात व्यवस्था विभागमा हुने भ्रष्टाचारको पर्दाफास गर्न अभियान चलाएको भन्ने देखिन्छ। त्यस्तो अभियानको आधारमा प्रस्तुत मुद्दाको सृजना भएको देखिन आउछ। त्यसरी नै भोला थापा लगायतका व्यक्तिले रकम खर्च गरेर वर्ग थप समेत गरी सवारी चालक अनुमति पत्र लिएको भन्ने आरोपदावी रहेको सम्बन्धमा त्यसरी गैरकानूनी कार्य गरी प्राप्त

गरेको भनिएको सवारी चालक अनुमति पत्र खिचेको वा बदर गरेको भनी देखाउन समेत सकेको पाइदैन। ती सवारी चालक अनुमति पत्रहरू त्यस्तो सवारी चालक अनुमति प्राप्तकर्ताहरूबाट यथावत रूपमा प्रयोग गरिरहेको पाइयो। यसरी अभियोजन पक्षबाट आफूले गैरकानूनी कार्य भनी सिद्ध गर्न खोजेको विषयलाई पनि तार्किक निष्कर्षमा पुराउन सकेको देखिएन।

१००. तसर्थ, माथि उल्लेखित आधार र कारणबाट प्रतिवादीहरूले कार्यालयमा रहेको सरकारी कागजात सच्याएर सेटिङ्ग मिलाई गैरकानूनी किसिमबाट रकम लिनुदिनु गरी सवारी चालक अनुमति पत्र प्रदान गर्ने प्रयोजनार्थ लिएको लिखित तथा प्रयोगात्मक परीक्षाको नतिजा फेरबदल गरी उक्त परीक्षामा अनुतिर्ण भएका व्यक्तिहरूलाई उत्तीर्ण गराई सवारी चालक अनुमति पत्र प्रदान गरेको तथा कानून बमोजिमको प्रक्रिया नपुन्याई सवारी चालक अनुमति पत्रको वर्ग थप गरी भ्रष्टाचार गरेको भन्ने अभियोग दावी भएकोमा को-को प्रतिवादीले के-कति रकम को-कसबाट लिनुदिनु गरेको हो भन्ने कुरा तथ्ययुक्त किसिमबाट पुष्टि हुन नसकेको र यातायात व्यवस्था कार्यालयका कर्मचारीहरूलाई उपलब्ध गराइएको पासवर्ड (Pass Word) तथा युजर आई. डी. (User Id) सुरक्षित रहे भएको नपाइएको स्थितिमा आरोपपत्रमा दावी लिएकै आधारमा शंका र अनुमानकै भरमा प्रतिवादीहरूले अभियोग दावी बमोजिमको कसूर गरेको मान्न मिल्ने नदेखिएको हुँदा अभियोग दावी पुग्न सक्दैन। प्रतिवादीहरू रामदत्त भट्ट, हरिश भट्ट, रामेश्वर अर्याल, बालकुमार खतिवडा, दिलिप सिंह धामी, संचिव न्यौपाने, राजेश पाछै महर्जन, पुष्कर चन्द्र घिमिरे, राजनबाबु रिमाल, शमशेर बहादुर थिङ्ग, अमरमणि बराल, बसन्त कुमार कार्की, रमेश तामाङ्ग, **आइदावा शेर्पा**, प्रभात पाठक र दधिराम सुवेदीले आरोपदावीबाट सफाई पाउने ठहर्छ। अरुमा तपसील बमोजिम गर्नु।

तपसील

माथि ठहर खण्डमा प्रतिवादीहरूले सफाई पाउने ठहरेकोले मुद्दा पुर्पक्षको सिलसिलामा निम्न प्रतिवादीहरूले यस अदालतमा राखेको निम्न बमोजिमको धरौटी मुद्दाको अन्तिम किनारा लागे पछि नियमानुसार फिर्ता दिनु..... १

क्र.सं.	प्रतिवादीको नाम	धरौट रकम रु.	र.नं.	मिति
१	रामेश्वर अर्याल	रु.१५,०००।-	२४०६	०७१।६।२४
२	संजिव न्यौपाने	रु.१,००,०००।-	२३०२	०७१।५।०४
३	राजेश पाछै महर्जन	रु.७५,०००।-	२३०१	०७१।०५।०४
४	राजन बाबु रिमाल	रु.२,५०,०००।-	२३०३,२४१०	०७१।५।०४ २०७१।६।२४
५	रमेश तामाङ्ग	रु.१,००,०००।-	२४०९	०७१।०६।२४

६	अमरमणि बराल	रु.१५,०००।-	२४०७	०७१।०६।२४
७	बसन्तकुमार कार्की	रु.२,०००।-	२४०५	०७१।०६।२४
८	शम्सेर बहादुर थिङ्ग	रु.१२,०००।-	२४०८	०७१।०६।२४
९	दिलिप सिंह धामी	रु.१६,०००।-	२३७१	०७१।०५।२६
१०	पुष्कर चन्द्र घिमिरे	रु.३०,०००।-	२३७२	०७१।०५।२६
११	बालकुमार खतिवडा	रु.१६,०००।-	२४४५	०७१।०७।१६
१२	रामदत्त भट्ट	रु.७,००,०००।-	२४१९,२९१७	०७१।०६।२९ २०७१।१२।११
१३	हरिश भट्ट	रु.२,००,०००।-	२९१८	०७१।१२।११

प्रतिवादी दधिराम सुवेदीले यस अदालतबाट तोकिएको मिति २०७३।१२।१३ गते र प्रतिवादी प्रभात पाठकले मिति २०७४।४।१८ गतेको तारेख गुजरी थाम्ने थमाउने म्याद बाँकी नरहेकोले प्रतिवादी दधिराम सुवेदीले र.नं. २५८१, मिति २०७१।९।७ मा रु.३५,०००।-र प्रभात पाठकले र.नं. २४९२,मिति २०७१।८।५मा राखेको रु.२,०००।- मुलुकी ऐन, अ.व.१२४क नं.बमोजिम जफत गरी राजस्वमा आम्दानी बाँध्नु भनी यस अदालतको लेखा शाखामा जानकारी दिनु..... २ यस फैसलामा चित्त नबुझे ३५ दिन भित्र श्री सर्वोच्च अदालतमा पुनरावेदन गर्न जानु होला भनी फैसलाको प्रमाणित प्रतिलिपि सहित विशेष सरकारी वकिल कार्यालय काठमाडौंलाई पुनरावेदनको म्याद दिनु.....३ दायरीको लगत कट्टा गरी नियमानुसार मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु.....४

सदस्य

सदस्य

सदस्य

फैसला लेखनमा सहयोग गर्ने:

इजलास अधिकृत: लालसिंह थापा

क.अ. गीता घिमिरे गिरी

ईति सम्बत् २०७४ साल साउन २९ गते रोज १ शुभम्..... ।